

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 22nd March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Funds for village panchayats.

* 1499 Q.—

SRI A. RATNAM:—Will the Hon. Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have applied to the Union Government for more funds to meet the immediate needs of village panchayats; and

(b) whether the Government have directed the Panchayats to spend any percentage of their revenue for the benefit of Harijans and their cheris?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) & (b) No Sir.”

* 1504 Q.—

MR. SPEAKER:—“This will be taken up tomorrow.”

Disciplinary action against a Municipal School teacher.

* 1645 Q.—

SRI K. P. RAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Municipal Commissioner, Erode, has taken action against Sri K. K. Nallathambi, Municipal School teacher, for having presented a memorandum before the Committee of Enquiry for Elementary Education on 7th January 1955; and

(b) if so, what action the Government have taken against him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Commissioner is being instructed to cancel the punishment imposed on the teacher.”

Yadhava Community and film called ‘Thooku Thooki’.

* 1646 Q.—

SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the “Yadhava Community” in Madurai district complaining of some songs and scenes in the film *Thooku Thooki*, as injuring the religious and communal susceptibilities of the ‘Yadhava Community’?

[22nd March 1955]

(b) the action taken or proposed to be taken thereon; and

(c) whether the Film Censor Board has certified these 'objectionable songs and scenes'?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes.

“(b) The representations have been forwarded to the Central Board of Film Censors for necessary action.

“(c) Only films certified by the Board of Film Censors are exhibited to the general public.”

Amendment of the Constitution.

* 1525 Q.—

MR. SPEAKER :—“I have received a letter from the hon. Member Sri Narayana Kurup that he is not putting this question ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Yes, Sir, I am not putting the question.”

Drinking water wells for villages.

* 1526 Q.—SRI G. GOVINDAN (on behalf of Sri L. Anandan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that enormous delay is caused in getting necessary sanction from District Collectors for the construction of drinking water wells in villages; and

(b) why the Government have not authorised the Revenue Divisional Officers to take charge of these works, including the preparing and sanctioning of estimates for the construction of drinking water wells in villages?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) The Revenue Divisional Officers are actually in complete charge of the works, but for the fact that administrative sanction of the Collectors has to be obtained for the estimates.”

Village industries in South Kanara.

* 1527 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri M. S. Mogral) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount sanctioned for the development of village industries in South Kanara district for the year 1952-53;

(b) the amount actually spent during that year;

(c) the industries on which the amount was spent;

(d) whether any amount was allowed to lapse during that year; and if so, how much; and

(e) the names of members of the village industries committee in South Kanara district?

22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) to (e) A statement^a giving the particulars called for in the question is placed on the table of the House.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“What are the other recommendations made by the Association apart from the training centre?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like to have notice, Sir.”

Political prisoners.

* 1528 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of ‘C’ Class Political prisoners in the jails of Madras State at the end of 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There is no category of ‘Political Prisoners’ as such.

Apparently the hon. Member refers to the prisoners said to owe allegiance to the Communist party, etc., confined in jails. The number of such prisoners in Class ‘C’ is 69.”

Local Fund Dispensary, Valpad.

* 1529 Q.—SRI O. KORAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the annual amount sanctioned by Government for the purchase of medicines for the Local Fund Dispensary at Valpad in Ponnani taluk, South Malabar; and

(b) whether the Government intend increasing the amount sanctioned.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Nil, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI O. KORAN :—“Sir, in view of the fact that these dispensaries are to cater to the needs of about 1½ lakhs of people and also because this area is isolated from the rest of the taluk for want of communication facilities, etc., and in view of the peculiar condition in which this area is situated, will the Government be pleased to provincialise this dispensary?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have already answered questions relating to provincialization of hospitals several times on the floor of this House. Provincialization would be done by stages and in course of time.”

[22nd March 1955]

Industrial co-operatives for handloom weavers.

* 1530 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have sent any proposals to the Union Government relating to the establishment of industrial co-operatives for handloom weavers in Malabar and Madurai to be financed from the Cess Fund;

(b) if so, what they are and the amount to be financed from the Cess Fund; and

(c) what further action, if any, has been taken so far on the proposals.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes Sir.

“(b) Schemes for the conversion of the Lokanath Weaving Factory at Chowra and the Kausalya Weaving Factory at Thottada in the Malabar district and the Mohan Ram and Company, Madurai, into industrial co-operatives have been approved by the Government of India for being financed from the Cess Fund. A sum of Rs. 1,12,302-8-0 has been sanctioned by the Government of India for the two industrial co-operatives in Malabar as interest free loan and a similar loan of Rs. 42,237-8-0 has been sanctioned for the industrial co-operative at Madurai.

“(c) Orders for implementing all the three schemes have been issued. The Registrar is making arrangements to organize the co-operatives and to purchase or take on lease the factories from the proprietors of the concerns.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know from the Hon. Minister how many members are there in the co-operative societies in Cannanore? Formerly there were 1,200 in Chirakkal taluk and now there are only 400. Will the Government be pleased to form more co-operative societies so as to enable more workers to come into the societies and be benefited by these?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“So far as the two factories in Malabar are concerned, I think there are about 175 workers. About extending the scheme, Government will consider the matter.”

Misappropriation of funds by the Land Acquisition Tahsildar, Palghat.

* 1531 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Land Acquisition Tahsildar of Palghat, Malabar, has misappropriated a sum of Rs. 35,000 and is now absconding; and

(b) if so, what action the Government propose to take to recover the amount and to book the concerned person?

22nd March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes. The sum embezzled is Rs. 30,247-3-3.

“(b) Police searched the house of the Tahsildar but nothing could be found. They have not yet succeeded in apprehending him. The Collector has issued orders to the effect that the arrears of leave salary due to the Tahsildar for December 1954 should not be paid to him until further orders. The Collector has also asked the present Tahsildar to show cause against the recovery of the portion of the loss for not having taken prompt action in this case.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know, Sir, the period during which this embezzlement is said to have taken place?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“It should have taken place between October and November 1954. Two bills for Rs. 17,000 and Rs. 12,000 odd were cashed by the Special Tahsildar for Acquisition, Palghat, on 8th October 1954. The Engineer waited till 10th December 1954 for the receipt from the Special Tahsildar of copies of the concerned award. But no award came. So it took place about that time, Sir.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, usually the misappropriated amounts are converted into jewels or other precious stones or gold. Have the Police taken an inventory of the jewels of the wife of the Tahsildar?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The person has not yet been apprehended.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The Hon. Minister has stated that the person has not yet been apprehended but the report goes to show that he is still roaming about in his own surroundings. Will the Government see that he is apprehended?”

8-40
a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I do not know whether there are any special facilities to seek the advice of experts like my hon. Friend and if they are available I shall advise the police to seek it.”

SRI S. RAMALINGAM :—“முப்பதாயிரம் ரூபாயைக் கையாடியிருக்கும் ஒருவர் சாதாரணமாக சரணாகதியடைந்துவிடமாட்டார். ‘கையாடியிருப்பவரைப் பிடித்துக்கொடுப்பவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வெகுமதி தருகிறோம்’ என்று பிரகடனம் செய்தால் பொதுமக்கள் அவரைப் பிடித்துக் கொடுத்து விடுவார்கள். ஆகவே, இந்த முறையில் ஏதாவது செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The police will take all such steps when they think it necessary.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Generally the land acquisition officer is the Revenue Divisional Officer and he is empowered

[22nd March 1955]

to draw the bill. But how is it that this Tahsildar happened to draw it and an opportunity was given to him to misappropriate the amount? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" He is a special officer deputed for the special purpose of land acquisition."

Mufti Police for Avadi Congress Session.

* 1532 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri K. Moidu) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that Police personnel in mufti were employed to do the work of Congress volunteers during the Avadi session of the Congress? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir."

Local Fund Dispensary, Pennalurpet.

* 1533 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount allotted to Pennalurpet Local Fund Dispensary in Tiruvallur taluk for medicine in 1954;

(b) whether any proposal is pending with the Government to provide accommodation and beds for in-patients; and

(c) whether there is any proposal to take over this Local Fund Dispensary by the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Rs. 1,350.

" (b) & (c) No, Sir."

SRI M. DHARMALINGAM :—" Is the Hon. Minister aware of the fact that as there are two rivers on either side of this Local Fund Dispensary the people living in that area are not able to go out and get better accommodation and medical facilities and they are undergoing lot of difficulties? Therefore, will the Government consider the desirability of providing some beds and supplying proper medicines and equipment for this Dispensary before it is provincialized? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" This Local Fund Dispensary is under the control of the Chingleput District Board. The hon. Member may address the President of the District Board on this matter."

Fall in prices of agricultural products.

* 1534 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Union Government to investigate into the causes of the steep fall in the prices of agricultural products in the State;

(b) if so, what action has been taken by the Government; and

22nd March 1955]

(c) what are the proposals made by this Government to the Union Government for ensuring fair prices for agricultural products in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The Government of India have not asked this Government to investigate into the causes of the fall in prices of agricultural products.

“(b) & (c) The Government of India have decided to take certain measures for averting a steep fall in the prices of agricultural products. They have allowed the export of rice from the country and have also reduced the export duty on rice from 20 per cent *ad valorem* to Re. 0-2-3 per maund. They have also decided to purchase from cultivators during the current Khariff season Jowar (cholam) at Rs. 5-8-0 per maund, bajra (cumbu) at Rs. 6 per maund and maize at Rs. 5-8-0 per maund from specified mundies in those areas where the prices fall below these levels. They have also liberalized the exports of commodities like cane jaggery, oilseeds, oils and oil-cakes, onions, chillies, etc., and have also reduced the export duty on some of these commodities. As regards rice, the Government of India have stated that although there has been some decline in the price of rice in the Madras State the stage has not been reached when the Government should start making purchases as they propose in the case of coarse grains, viz., jowar, bajra and maize. A fall in prices of paddy during the harvest season is inevitable and there are already signs of recovery. The Madras Government are watching the prices and have set up a small *ad hoc* Committee to review the prices every week. They have suggested to the Government of India that the Reserve Bank of India should be requested to instruct the banks and co-operatives to issue crop loans liberally so that prices may be stabilized. The Government of India have also been asked not to release Civil Supplies buffer stocks except on a replacement basis.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In the long list of agricultural commodities—the prices of which have fallen and in regard to which the Government have taken steps I regret to note that pepper is not mentioned. May I know from the Hon. Minister why pepper, the price of which has tremendously fallen and which has adversely affected even its cultivation, has not been included in that list? May I know whether any steps are going to be taken by the Government to stabilise the price of pepper at a reasonable level?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I did not refer to any long list or exhaustive list. But I can assure the hon. Member that necessary attention will be bestowed on pepper also and the *ad hoc* committee which I referred to just now has been looking into the price of pepper also.”

[22nd March 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Since the lifting of the ban on the export of rice, is there any appreciable response from foreign countries for the supply of rice and if so, from which country the response was greater? Have the Government got any information in respect of that matter? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am sorry I am not able to furnish such information to the hon. Member just now. But I may tell him that, after all, we are not exporting any large quantity of rice. The idea of export is only to create an atmosphere in the matter of checking the fall in prices.”

SRI P. SELVARAJ :—“ May I know whether the fall in prices is due to overproduction or due to lack of purchasing capacity? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is due more to lack of purchasing capacity than to overproduction.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களின் விலை சரிந்து போவதைத் தடுப்பதற்கு பல வழிகளை சர்க்கார் செய்துகொண்டிருப்பதாகவும், சென்னை சர்க்கார் ஒரு அட-ஹாக் கமிட்டியை நியமித்து வாரமொரு முறை விலைவாசிகளின் ஏற்றத்தாழ்வைக் கவனித்துவருவதாகவும் கூறினார். நாட்டில் தற்போது நிலவிவரும் விலைவாசிகள் அதிகப்படியானது என்று கருதுகிறதா, அல்லது குறைந்த விலை என்று கருதுகிறதா? நியாய விலை என்று எந்த விலையை அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிறது? இப்பொழுது இருக்கும் விலையை உயர்த்தவேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறதா? அல்லது இப்பொழுது இருக்கும் விலை கீழே போகாமலிருக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறதா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ பல்வேறு பொருள்களின் தற்கால விலையைப் பொறுத்து எது நியாயவிலை என்று நிர்ணயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சில பொருள்களின் விலை கீழே போகாதிருந்தால் போதுமா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. Economic level கீழே போயிருந்தால் மேலும் உயர்த்துவதற்குப் பாடுபடவேண்டியிருக்கிறது.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, since 75 per cent of our rice-eating public are dependent upon the sale of paddy in the weekly markets, will the Hon. Minister see that any steps that he takes do not react harshly on the paddy-buying public and particularly the poorer section of our society? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may assure the hon. Member that the Government will see that no such thing happens.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Coconut is the most important agricultural commodity produced in Malabar and the fall in the price of coconut is mainly due to the import of large quantity of copra and coconut oil from Ceylon. The Government of India are showing an unsympathetic attitude towards this issue, by liberalizing the import of copra and coconut oil from Ceylon and also reducing the import duty on them. Now the Government of Ceylon have also reduced the export duty on them, with the result

22nd March 1955]

the price of coconut here has fallen very heavily. Therefore, will this Government recommend to the Government of India to raise the import duty on Ceylon copra and coconut oil? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government will examine that aspect of the matter."

SRI S. RAMALINGAM :—" மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, ' உற்பத்தி பெரிய அளவு அதிகரித்ததினால் விலைவாசி இறங்கிவிட்டதென்று சொல்லமுடியாது. மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டதினால்தான் விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது ' என்று கூறினார்கள். உள்நாட்டு மார்க்கெட்டை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரிப்பதற்கும் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, that is indeed a very large question and the hon. Member should not expect me to give an elaborate answer as to the ways in which the purchasing capacity should be increased? "

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" From some study of the situation in the North Arcot district, I can tell the Hon. Minister that any idea of purchasing foodgrains with a view to control prices, will benefit only middle-men. If the Government have any idea of purchasing any paddy at all, will they think of purchasing it from the producer on the threshing floor during the harvest season so that the benefit may go to him? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" That is not a practical proposition. The Government are constantly reviewing the position and whenever they feel it necessary they purchase and export it. Therefore, it would not be always practicable to purchase it during the harvest season direct from ryots."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" விவசாய உற்பத்திப் பொருள் களின் விலை குறைந்திருப்பது நாட்டிற்கே நல்லதுதானே. ஆகையால் பாக்கிப் பொருள்களின் விலைகளைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ? "

8-50
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" விலை ஓரளவு குறைவடைப்பற்றி நாம் கவலைப்படக்கூடாது என்று நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். அளவுக்குமேல் விலை குறைந்து விவசாயத்திற்குக் கட்டுப்படியாகாவிட்டால் சர்க்கார் தலையிட்டு அதை தவிர்க்க வேண்டும்."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" புஞ்சை தான்யங்களையும் நெல்லையும் ஒரு சில குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்கார் வாங்க உத்தேசித்திருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அப்படி வாங்கும்போது குறிப்பிட்ட வரம்பிற்கு உள்பட்டு நிலவரி செலுத்தும் சிறுநில விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்க வேண்டும். பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து வாங்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எனென்றால் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் தாங்களே தான்யங்களைத் தேக்கி வைத்திருந்து விற்பதற்கு வசதி உண்டு. எனவே சிறு நில விவசாயிகளிடமிருந்து மட்டும் தான்யங்களை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ? "

[22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் எதிர்க்கட்சி உபத்தலைவர் கூறுகின்ற யோசனை ஏழை விவசாயிகளுக்கு நலன் அளிக்கக்கூடிய நல்ல யோசனைதான். ஒரு லட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றால் அதை வேறு வகையில் திருப்புவது கொஞ்சம் அசாத்தியமாக இருக்கும். விலை மிக அதிகமாகக் குறைகிறது. உடனே ஏற்றுமதி செய்தால் விலை சரிவை தவிர்க்கலாம் என்று அப்படிச் செய்யும்போது சிறு நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்துதான் வாங்கவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது அசாத்தியமாக இருக்கும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன்.”

Naduvannur bridge.

* 1535 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the construction of the Naduvannur bridge in Kurumbranad taluk, Malabar, has commenced; and

(b) when the work is proposed to be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) No, Sir. The work will be started in this season.

“(b) It is likely to be completed by March 1957.”

Imperial Tobacco Company, Tiruvottiyur.

* 1536 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the workers' Union of the Imperial Tobacco Company, Tiruvottiyur, alleging victimisation of four workers;

(b) whether conciliation was ordered; and

(c) if so, what action has been taken by the Government on the report of the Conciliation Officer?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) Conciliation was held and the Government decided that there was no case for adjudication. The Union was informed accordingly.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, may I ask the Hon. Minister whenever any dispute comes and conciliation fails, whether the Government will, as a matter of policy, refer all such disputes for adjudication?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I am afraid I cannot give such an assurance. For instance, in this particular case, the Labour Officer examined the matter after conciliation. The Commissioner of Labour also examined it. They were all unanimous that there was no case for adjudication with reference to some of these disputes.”

22nd March 1955]

Silt clearance in Chidambaram taluk.

* 1537 Q.—SRI G. VAGHEESAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount spent for silt clearance in irrigation channels solely by the Government in Chidambaram taluk during 1952–53 and 1953–54; and

(b) the amount spent by the Government for silt clearance in irrigation channels formed under the Kudimaramath Act in Chidambaram taluk during 1952–53 and 1953–54.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Rs. 5,729 during 1952–53 and Rs. 9,709-15-0 during 1953–54.

“(b) Nil.”

Paper Mills for the Nilgiris.

* 1538 Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a paper mill is proposed to be started in the Nilgiris on the basis of the recommendations of Mr. Sundelin, a Swedish Paper Expert;

(b) if so, when; and

(c) the amount to be invested for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The Government have no information on Mr. Sundelin or his recommendations regarding the paper industry. However, the Government, on their own initiative are considering the possibilities of establishing a paper mill based on wood pulp from the Nilgiris district, for the manufacture of ordinary writing and printing paper.

“(b) & (c) The matter is under consideration and no decision has been taken.”

Smallpox in Malabar.

* 1539 Q.—SRI K. MOIDU: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have investigated the cause of the large-scale outbreak of smallpox in Malabar and whether it was mainly due to the negligence shown by the Health Department in regard to vaccination; and

(b) if so, whether the Government have any scheme now to speed up vaccination in the areas affected by smallpox in Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The answer to the first part of the question is in the affirmative and to the latter part of the question is in the negative.

“(b) The existing scheme of vaccination is sufficient to speed up vaccination.”

[22nd March 1955]

Community Project area in Chidambaram.

* 1540 Q.—SRI G. VAGHEESAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government for the extension of the supply of electricity to the Community Project area in Chidambaram taluk, and

(b) if so, when it will be taken up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under correspondence with the Chief Operation Engineer (South). On receipt of his detailed report, specific schemes will be taken up for consideration.”

* 1541 Q.—SRI G. VAGHEESAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount of loan sanctioned for agricultural purposes in the Community Project area in Chidambaram taluk, and

(b) the amount of loan sanctioned for building houses?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) A sum of Rs. 1,37,510 was sanctioned as loan for agricultural purposes in the Community Project area in Chidambaram block during the period from 1st April 1954 to 31st January 1955.

“(b) No loan was sanctioned for house building purposes.”

House-sites for Harijans in Chirakkal taluk.

* 1542 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum from 135 Harijans of Anāur, Morazha and Kalliasseri villages of Chirakkal taluk for the assignment of house-sites in Mangat Government poramboke land, and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) Yes, Sir.

“(b) As the lands applied for are required for communal purposes, the applicants are being informed by the Collector of Malabar that the lands in question are not available for assignment.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, in view of the fact that about 600 acres of land are available and that only a small portion on the eastern side of the Mangat poramboke is being used for community purposes, will the Hon. Minister see that Harijans who have no houses of their own in the neighbouring areas and who have applied for house-sites are given lands at least in the western and southern portions of the Mangat poramboke?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, in the first place it is not 600 acres in extent. It is only 306 acres. That

22nd March 1955]

area is used for grazing purposes. It is the only area where people can get grass for putting up huts. It is also used by the Military for firing practice. It is entered as a prohibited area in the registers. So it is not possible to assign the lands."

SRI M. S. SELVARAJAN :—"ஹரி ஜனங்களுக்கு மேஜர் பஞ்சாயத் திலே இருக்கக்கூடிய நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு சட்டப்படி சிலவை மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. அப்படி பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத இடங்களில் சர்க்கார் என்ன செய்யக்கருதுகிறார்கள்."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member is a new Member. கேள்வியை எழுதிக்கொண்டு என்னிடம் வாருங்கள்."

SRI A. RATNAM :—"மலபாரிலுள்ள ஆண்டூர், மொராழி, கல்லியச்சேரி, கிராமங்களில் குறைந்தது 306 ஏக்கர் நிலங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது மேய்ச்சல் நிலமாக இருக்கிறது, அந்த இடத்தில் எத்தனை மாடுகள் மேய்கின்றன? மேலும் ராணுவத்தினர் துப்பாக்கி பழகுவதற்காக அந்த இடத்தை உபயோகப்படுத்துகிறார்களா? இப்பொழுது 135 ஹரிஜனங்கள் அந்த இடத்தைக்கொடுக்கும்படி மனுசெய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"I have already stated the reason why the lands could not be assigned. Instead of pursuing this, it is better to find out other areas which could be easily assigned."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"The Hon. Minister informed us that only about 300 and odd acres belong to the Government. May I know whether there was any dispute with regard to these lands, whether some adjoining areas were trespassed upon, whether some landlords have taken some of the lands and treated them as their own and whether any action has been taken by the Government or any enquiry conducted regarding the matter?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"If the hon. Member makes a representation about that, I shall see what can be done. If such lands are available, we can think of assigning them."

SRI A. RATNAM :—"இந்த ஆண்டூர் கிராமத்தில் உள்ள 306 ஏக்கர் நிலங்களில் எவ்வளவு நிலங்கள் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமானது? அந்த நிலங்கள் மாடுகள் மேய்ப்பதற்காக உபயோகப்படுகின்றன. அப்படியிருக்கும்போது அங்கே எத்தனை மாடுகள் மேய்கின்றன என்று சொல்லமுடியுமா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Sir, just now I have answered. It seems there are certain lands which have been trespassed upon by big landlords. We will pursue the question. If such lands are available, then we shall consider the question of assigning them."

[22nd March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, are the Government aware of the fact that the panchayat board of the local area are not permitting the grazing of the cattle and they have notified that action will be taken against those who allow cattle to graze in the Mangat poramboke? If so, will the Government take suitable action to prevent such obstruction by the panchayat board? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir, I shall have it examined, but I wish the hon. Member makes some representations so that I can pursue the matter.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, it sometimes happens that the land is not actually used for grazing purposes. Whenever an application for assignment of land comes from a Harijan or a landless poor person, the village officers in connivance with the villagers say that the land is required for grazing purposes and therefore should not be assigned. The Collector also upholds this decision. Will the Government issue a circular in future to the Collectors that such things should not recur? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ There may have been such cases where land was not available for grazing because owing to the continuous drought for five or six years, no grass would have grown. That is why it should have happened like that.”

9 a.m

SRI O. KORAN :—“ Sir, much time is taken by the Government in the matter of assignment of poramboke lands to Harijans. Three years back, a petition was presented for assignment of poramboke lands in the village of Kattampalli in Chirakkal taluk. But so far, no assignment of poramboke lands has been made. Will the Government be pleased to deal with such petitions urgently? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir. That matter is being attended to on a wider State-basis.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ மாடு மேய்ப்பதற்கு மந்தை மிக அவசியமா ? ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்கு வீடு மிக அவசியமா ? இதில் எது அவசியம் ? மாடுகள் மேய்வதற்கு மந்தை அவசியமென்று கணக்கில் எழுதியிருந்தால், அதைத் தவிர்த்து ஹரிஜனங்களுக்கு இடம் ஒதுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ இதிலே இரண்டும் அவசியந்தான். தொன்னைக்கு நெய் அவசியம் ; நெய்க்கு தொன்னை அவசியம்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டுவதற்காக 135 பேர்கள்தான் மனு போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். ஒருவர் குடும்பத்திற்கு இரண்டு செண்ட் வீதம் நிலம் கொடுத்தால்கூட, 2 ஏக்கர் அல்லது 3 ஏக்கர்தான் செலவாகும். இப்போது 300 ஏக்கர் நிலங்கள் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். ஏன் அதில் 5 ஏக்கர் நிலத்தை இதற்காக ஒதுக்கிவிட்டு, மற்ற நிலங்களை ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am glad to note that the hon. Member has become very practical-minded. I shall have the suggestion of the hon. Member examined.”

22nd March 1955]

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ மாடுகளே இல்லாத இடத்தில் மந்தை வைத்திருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ மாடுகள் உற்பத்தியானால் என்ன செய்வது ? ”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ On a point of information, Sir, மாடுகளே இல்லாத ஊர் எது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் தெரியப்படுத்துமா? கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. H. KANARAN :—“ Whenever the question of assignment of lands to Harijans comes up, very many obstructions are put forward for some reason or other by the villagers so that lands could not be assigned to Harijans. In view of this fact, will the Government make an enquiry into the matter and see that at least a portion of 360 acres and odd available is assigned to Harijans as early as possible? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir. I have already answered that the matter will be looked into.”

Elementary Education Committee.

* 1543 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Committee has been constituted to examine the entire system of elementary education;

(b) whether the Committee has submitted its report; and

(c) if so, what their recommendations are? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) No, Sir.

“ (c) Does not arise.”

Opening of a Government Hospital at Mattanur.

* 1544 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR**: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have recently received any representation from the Secretary, Mattanur Youth Congress Committee to open a Government hospital at Mattanur; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The matter is under consideration.”

Fruit Research stations.

* 1545 Q.—**SRI G. VAGHEESAM PILLAI**: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there are any proposals before the Government to start fruit research stations in the State as a result of Kodur going to Andhra State; and

(b) if so, the details thereof? ”

[22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) A Scheme for the establishment of a Regional Fruit Research Station at a suitable place in Madurai or Tirunelveli or Tiruchirappalli district with a sub-station on the lower Palnis Hills has been submitted by the Director of Agriculture. The Scheme is estimated to cost Rs. 2,84,100 as against an anticipated receipt of Rs. 32,000 for a period of five years. The Indian Council of Agricultural Research which has been approached for financial assistance to this scheme, has not complied with this Government's request on the ground that the establishment of a Regional Fruit Research Station is a normal work to be undertaken by the Agriculture Department of the State. In view of this and of the difficult financial position in this State it is proposed to defer the scheme for the present.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“As the Hon. Minister is well aware, in Vellore there is a very big fruit market, particularly, dealing in mangoes. If a big research station cannot be set up at Vellore, will at least a small fruit research station with particular reference to mangoes be set up at Vellore?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I shall have the suggestion of the hon. Member examined.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know what are the different varieties of fruits on which research is likely to be made?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Hon. Members are aware of the various varieties of fruits that are available and that can be grown in this State and these are the varieties for which a research station is proposed.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கொட்டை வாழையிலிருந்து வாழை மரங்கள் உற்பத்தி செய்யலாமா என்பதை ஆராய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. All that will be taken into account in the proposal to start a research station when it comes into existence—

About mangoes that are to be developed, are the selection of the most profitable and juicy varieties, advising methods to promote high productivity of varietal and cultural practices of hybridization.

About sweet oranges that are to be developed, a comparative study of sweet and vegetative methods of propagation, etc., etc.

About other fruits, as citrus, pineapple, etc., study of seeds, sexual propagation, manurial trials, etc., etc.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know whether the Government are aware of the fact that there is a

22nd March 1955]

research station at Thaliparamba where research is carried on with regard to pepper? In view of the fact that mangoes are grown and in view also of the fact that bananas which can be utilized for several purposes are also produced in large quantities in the district of Malabar, may I know whether the Government will open a small section in the Research Station at Thaliparamba to do fruit research work?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government are aware of that fact and I have also seen it. With regard to carrying on research work about bananas, there is already a research station in Tanjore district."

Order under section 144, Criminal Procedure Code, in Ponnani taluk

* 1546 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for promulgating an order under section 144 of the Criminal Procedure Code prohibiting the holding of public meetings and the taking out of processions in 21 villages of Ponnani taluk in the month of January 1955?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No order under section 144 of the Criminal Procedure Code was promulgated anywhere in Ponnani taluk during January 1955."

SRI E. T. KUNHAN :—" ജനുവരി 15-ാം തീയതി മുതൽ രണ്ടാഴ്ചക്കാലത്തേയ്ക്കു തൃക്കാശ്ശി ഫക്ടറിയേയും അങ്ങത്തോട്ട് ഫക്ടറിയേയും ചാലിശ്ശേരി പോലീസ് അതിർത്തിയിൽപ്പെട്ട 21 ഗ്രാമങ്ങളിൽ പൊതുയോഗങ്ങളും ഫോക്ലോറുകളും നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായിരുന്നു. ജനുവരി 15-ാം തീയതി മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോൾഡ് മെമ്പറായ ശ്രീ കൊടമന നാരായണൻ നായർക്ക് ഒരു സീകരണം ഏല്പാൻ ചെയ്തിരുന്നതിനെ തടയാൻ വേണ്ടിയാണോ ഈ നിരോധനം അന്ന് പുറപ്പെടുവിച്ചത്?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The question put was whether there was promulgation of any order under section 144, Criminal Procedure Code, in Ponnani taluk and the answer I gave was that no order under section 144, Criminal Procedure Code, was promulgated in Ponnani taluk. If the hon. Member wants information about any other order, he may put a separate question."

Church of South Indian Mission Hospital, Ikkadu.

* 1547 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Ikkadu Hospital maintained by the Church of South Indian Mission at Ikkadu, Tiruvallur taluk, Chingleput district, is being given any grant from the Medical Fund or from any other fund by the Government; and

(b) if so, how much?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

[22nd March 1955]

Carpentry Training Centres

* 1548 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any scheme for the establishment of training centres for affording training facilities in carpentry; and

(b) if so, where such centres will be located?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) ‘Carpentry and Cabinet making’ is already one of the subjects in which training is given in the Polytechnics at Madurai, Kozhikode and Mangalore. There is a proposal to start four industrial schools under the Second Five-Year Plan and the exact places where these schools should be started and the exact courses of training to be imparted in these schools have not yet been decided. A course in ‘Carpentry and Cabinet making’ will also be started in these schools, provided there is demand.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know whether the training given in carpentry will be intensified in view of the fact that the son of the Congress President himself is undergoing training in carpentry?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“That is not a relevant fact for intensifying the training given.”

Government Dispensary, Paramakudi.

* 1549 Q.—SRI G. GOVINDAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Director of Medical Services has recommended any scheme for the improvement of the Government Dispensary at Paramakudi; and

(b) if so, when it will be implemented.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Government have already sanctioned the acquisition of the land and buildings at Paramakudi belonging to the South Madras Electric Supply Corporation, Limited, for accommodating the hospital at Paramakudi. As soon as the acquisition proceedings are completed and the land and buildings are taken over by the Government, necessary improvements will be made to the buildings to make them suitable for a hospital. The hospital will be shifted to the new premises after this work is over.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“I see from the Budget papers that the Government had the idea of starting a hospital at Paramakudi in 1950 itself and that the Government had sanctioned a sum of Rs. 7 lakhs odd for that purpose out of which Rs. 1 lakh odd was

22nd March 1955]

to be spent on acquisition of land for the purpose required, etc. But the Government have not taken any action in the matter and I do not see any reason why there should be so much delay in constructing the hospital. Though nearly five years have elapsed since the Government decided to have a hospital at Paramakudi, still the buildings for the hospital have not been constructed at all. I should like to know why this is so? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Court proceedings have not yet been completed; therefore the dispute has not been settled and the decision of the Court is awaited." 9-10 a.m.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, land acquisition disputes will be referred to Courts only when acquisition is over and not before that. There is no connection between the land acquisition and reference of the dispute about valuation. There cannot be any delay on that account. Will the Hon. Minister therefore tell us what the reason for the delay is? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" My information is that there is a dispute and that the matter has been referred to the Court."

P.C.C. Society, Nattika firka.

* 1550 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have yet to reimburse Nattika Firka Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Valapad, an amount of Rs. 76,595-15-0 on account of the compensatory underselling of rice and paddy from 1st July 1948 under orders of the Collector of Malabar; and

(b) whether any representation was received in the matter and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) There was a claim from the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Nattika, Malabar district, for the reimbursement of a sum of Rs. 76,595-15-6 being the alleged loss sustained by it on account of underselling of rice and paddy from 1st July 1948. The claim was rejected by the Government. The Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society has submitted a further representation to the Government in the matter and it is under consideration."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, the underselling of the rice was done according to the order of the Collector and there was definite understanding that Government will compensate whatever loss the societies incur. It is in view of that the Nattika Firka Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society has represented to the Government that Government should pay them the compensation. In view of this, will the Government expedite consideration which the Government is already having? "

[22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that Government will not cause any unnecessary delay in the matter of disposal of this representation.”

Taluk Unions of Panchayat Boards, Malabar

* 1551 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government received applications from Taluk Unions of Panchayat Boards from Malabar for recognition during 1954;

(b) if so, how many Taluk Unions have applied;

(c) how many were granted recognition; and

(d) how many were refused recognition and for what reason or reasons?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) No, Sir.

“ (b) to (d) Do not arise.”

Remaining of the “ Dalmiapuram ” Railway station

* 1552 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representations were received by the Government recently from the residents of the colony of “ Dalmiapuram ” for renaming of the railway station of Dalmiapuram;

(b) whether the Government of Madras have recommended to the Government of India renaming “ Dalmiapuram ” into “ Kallakudi ”; and

(c) if so, whether the Government of India have written to the Madras Government on the subject?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) No, Sir.

“ (c) Does not arise.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ டால்மியா

புரத்தை கள்ளக்குடியாக மாற்ற தோழர் கருணாநிதி தலைமையில் ஒரு போராட்டம் நடந்தது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் நமது சர்க்காரை ஏதாகிலும் யோசனை கேட்டார்களா? அப்படி யோசனை கொடுத்திருந்தால் அதற்கு என்ன பதில் வந்தது என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ எத்தனையோ போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. அவைகளை பத்திரிகை மூலமாகவும் மற்ற சாதனங்கள் மூலமாகவும் அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ளுகிறது. நாங்கள் யோசனையும் கொடுக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதற்கு பதிலும் வரவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ This question has come up before the House a number of times.”

22nd March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Is it or is it not a fact that the actual name, ‘ Dalmiapuram ’, in the Station name board has been effaced by another poster which bears the name Kallakudi? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ This is an annual feature and there is nothing surprising about it.”

Pensions for officers in religious institutions.

* 1553 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have framed any rules under the existing Hindu Religious and Charitable Endowments Act with reference to payment of pension, gratuity, etc., to the officers of religious institutions, appointed by Government and paid out of the funds of the institutions concerned; and

(b) if so, whether these rules apply to those who were appointed by the old Hindu Religious Endowments Board and those who have retired?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No. There is no provision under the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 for payment of pension, gratuity, etc., to the officers of religious institutions appointed by the Government and paid out of the funds of the institutions.

“ (b) Does not arise.”

Compensation to Tramway workers.

* 1554 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether this Government made any request to the Central Government not to appeal against the award of the Tribunal given in 1953 in connection with a City Tramway dispute regarding payment of compensation to tramway workers out of the Reserve Fund of the Tramway company; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) This Government was not consulted by the Government of India when they preferred the appeal against the award of the Tribunal.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, as this question involves the labour policy of the Government will this Government be pleased to inform the Central Government not to file an appeal against the order of the High Court? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, an appeal has been already filed by the Government of India and it is pending before the Appellate Tribunal. Therefore, there is nothing this Government can do at this stage.”

[22nd March 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ மத்திய சர்க்கார் தாக்கல் செய்திருக்கும் அப்பீல் ஆட்சேபித்து தொழிலாளர்கள் சார்பாக ராஜ்ய சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு ஆஜராழிமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக அம்மாதிரி எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காது.”

* 1504 Q.—

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri S. R. Arumugam was unavoidably delayed and so he has come late. He has requested me to take up this question now. The Hon. Minister for Local Administration may give his answer.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ This question may be taken up tomorrow, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ This will be taken up tomorrow. Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* INADEQUATE TIME ALLOWED TO MEMBERS FOR LAND CENSUS IN MALABAR.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, there are two motions under rule 40. One is in the name of Sri Madhavan Nambiar and the Hon. Revenue Minister is ready with the answer. Let us finish one of the two.”

* **SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 1954 നവംബറിൽ ലാൻഡ് സെൻസസ് എക്സാമിനേഷൻ റൂൾ 40-ന്മേൽ ഉത്തരവ് കൊടുത്തത്. ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ ജോലി പൂർത്തിയാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു കർന്നമായ നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ ഈ ഭൂമി മുഴുവൻ അളക്കുകയും കണക്കുകൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട സംഗതിയാണ്. ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ ജോലി പൂർത്തിയാക്കാനാകാതെ വന്നു. മലബാറിൽ ഒരു മേനോനെ നെസ്റ്റോറിയൻ ചെയ്യുകയും മറ്റു ചിലരെ ഹൈന്ദവയ്ക്കുകയും കുറെ പേരുടെ ശബ്ദം തടഞ്ഞു വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി അറിവായിരിക്കുന്നു. മലബാറിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റു ജില്ലകളിലും ഇങ്ങനെ ശിക്ഷണനടപടികൾ എടുത്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. ജോലി ഒരു വിധത്തിലേക്കിലും ശരിയായും സത്യമായും തൃപ്തികരമായും ചെയ്യണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മാസം കൊണ്ടു സാധ്യമല്ല. ഒരു മാസംകൊണ്ടു പൂർത്തിയാക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ഫലം കള്ളക്കണക്കുകൾ തയ്യാറാക്കി കച്ചപ്പുണ്ടാക്കുകയായിരിക്കും. മേനോന്മാരുടെ പ്രവൃത്തി ചെയ്ത ചെയ്യുന്നതിന്നു സ്റ്റേഷൻ ആഫീസർമാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ ജോലിയിൽ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു കൂടുതലായി ആരും നിയമിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഉദയം മുതൽ അസ്തമനംവരെ ചെയ്യാൻ തീരാത്ത ജോലി അവർ പരേതർ ഉണ്ട്. അതിന്നുപുറമെ വേണം ഈ ജോലി കൂടെ ചെയ്യാൻ. അതിനായി അവർ പ്രത്യേക ബഡ്ജറ്റ് അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഈ കണക്കുകൾ തയ്യാറാക്കി അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഫോറങ്ങൾ പോലും അനുവദിക്കാത്തതില്ല. എല്ലാം വരാവുന്ന എഴുത്തുണ്ടായിരിക്കുന്നു. എല്ലാംകൊണ്ടു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് അവർ ഈ ജോലി ചെയ്യുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. മലബാർ പ്രത്യേകിച്ചും മലയം കുന്നും നിറഞ്ഞ പ്രദേശമാണ്. ഒരു മാസംകൊണ്ടു ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ജോലി ചെയ്യണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടു അതു ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. അതിനായി. അതുവരെ ഇതുവരെ എടുത്തിട്ടുള്ള എല്ലാ ശിക്ഷണനടപടികളും റദ്ദ് ചെയ്യണമെന്നും ശബ്ദം തടഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളത് ഉടനെ കൊടുക്കണമെന്നും ഹൈന്ദവ ഇടാക്കിയിട്ടുള്ളത് തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ഓൻ അട്ടിയിരിക്കുന്നു. കുന്നും രണ്ടും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലെ പ്രവൃത്തിയല്ല അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുള്ളത്. എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പുരസ്കാരം അവർ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നായിട്ടുണ്ട്.”

22nd March 1955] [Sri K. Madhavan Nambiar]

അവർക്കു ജീവിക്കാൻ മതിയായ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റ് ജീവനക്കാർക്കുള്ള മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും അവർക്കു കൊടുത്തിട്ടില്ല. അവർ ത്രിശങ്കസ്ഥിതിയിലാണ് കഴിയുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉടൻ നടപടികളെടുക്കണമെന്നും ശിക്ഷയെല്ലാം റദ്ദ് ചെയ്യണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“ഇതു ഒരു വിടി അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന സംഗതിയല്ല. ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ഗൗരവമായി ബാധിക്കുന്ന സംഗതിയാണ്. അതായത്, കള്ളക്കണക്കു തയ്യാറാക്കിയാൽ ഭൂമിയിൽ തീരാത്തകം നേരിടും, ഇന്നു ഒരാളുടെ കയ്യിലുള്ള ഭൂമി നാളെ അയാളുടെ കയ്യിലല്ലാതായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുവാനാണ് ഞാൻ ഈ പ്രമേയം കൊണ്ടുവന്നത്.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, according to the revised schedule of operations the time allotted to the karnams for gathering the statistics is two months, i.e., from 16th November 1954 to 15th January 1955. The statement of the hon. Member that the time allowed is only one month is not therefore correct. Regarding the other contention that the time allowed is not adequate, it is submitted that in the districts of Chingleput, Madurai, Tirunelveli, Coimbatore and the Nilgiris, the work at village level has been completed and in the districts of Tanjore, Tiruchirappalli, South Arcot, North Arcot, Ramana-thapuram, Salem and South Kanara the pendency of arrears of work at village level is almost negligible when compared with the work turned out in their districts. When it has been possible for the karnams in other districts to complete their work there seems to be no reason why the menons in Malabar alone should find it difficult to do so.

“ The Collector of Malabar while submitting proposals for the retention of the additional staff employed in his district for census work has reported that the work has been meagre in that district. It is however submitted that many of the reasons adduced by the Collector apply to other districts also and there is no special reason why the work in Malabar district alone should so much lag behind.

“ Regarding the contention that disciplinary action is being taken against the menons for not submitting the returns, it is seen that one menon has been suspended by the Revenue Divisional Officer, Kozhikode, and that disciplinary action has been taken against some other menons who have been slack in their work. The Government of India wanted that this work should be finished as early as possible, that is, not later than April 1955. And the Board was accordingly asked to issue instructions to the Collectors to take personal interest in this work as that would make the subordinates also to devote special attention to this work and thereby ensure not only expeditious but also accurate work. With reference to the above order the Board had issued instructions to the Collectors. Perhaps it is with reference to this instruction that the Revenue subordinates have taken disciplinary action against the menons. Unless such action is taken and fear is instilled in the minds of the menons that failure on their part to

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd March 1955]

carry out the work would entail punishment even this little progress which has been done in this district would not have been possible. As stated above when the karnams of other districts have found it possible to finish the work entrusted to them there seems to be no reason why even after a period of over 3½ months from the commencement of the work there is still such heavy arrears.

“ That is all, Sir.”

9-20
a.m.

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Hon. Minister says that while the karnams in the other districts could do the work, he did not understand that why in Malabar the menons could not do it. Is the Hon. Minister still aware that the land tenure system is far more complicated in Malabar than in other districts? ”

MR. SPEAKER :—“ This is not question time. The Hon. Minister may now answer Sri M. Narayana Kurup's question. But this should not be taken as a precedent.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Even allowing latitude for that, there has been much delay.”

III.—GOVERNMENT MOTION *RE* APPRECIATION OF SERVICES OF SRI R. V. KRISHNA AYYAR AT THE TABLE.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, may I with your permission and with the permission of the House interrupt the business of the House and take up the resolution standing in my name?

“ Sir, I have great pleasure in moving the following resolution :—

‘ That the Honourable Speaker be requested to convey to Sri R. V. Krishna Ayyar, B.A., M.L., on his laying down of the office of the Secretary to the State Legislature, Madras, the assurance of this House's sincere appreciation of the distinguished and outstanding services which, by his ever-ready advice and his great knowledge of the law and custom of the Legislature, he has rendered to it and to all its Members in the conduct of their business during the years 1924 to 1941 and 1952 to 1955, all of which have been spent at the Table.’

“ Sri R. V. Krishna Ayyar had a very remarkable and distinguished career not only as an official, but even as a student. I find, Sir, that he was first in every examination conducted by the University—in the Matriculation Examination, in the F.A. Examination which was equivalent to the Intermediate Examination, in the B.A., F.L., B.L. and M.L. Examinations—in all these he stood first in the University. (Applause.) During those days the area comprised was not restricted to that of the present Madras

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

University. As a matter of fact, it comprised an area which is now covered by seven Universities. In such a vast area he stood first in all the examinations.

“ After that, he joined Government service as District Munsif in the year 1910. For about 11 years, he held that office with distinction and because of his remarkable ability shown as a Judicial Officer, he was drafted to the Law Department as Assistant Secretary in the year 1921. From the Law Department, he became Secretary to the Council on 6th January 1924 and he continued to hold that post with distinction for seventeen long years till he retired in the year 1941. Even when he was Secretary to the Council, he was called upon to discharge many other responsible duties and he discharged those duties with great ability. He was Legal Adviser to the Indian Taxation Enquiry Committee in the year 1925. Hon. Members know that under the old Constitution, two officers were being nominated by the Government as their representatives to the Central Assembly to express their views when matters came up for consideration there. Sri Krishna Ayyar was nominated to the Central Assembly once in 1935 and twice in 1936. He was in additional charge of the office of Secretary to Government, Education and Public Health Department in 1940 for a short period. He was in additional charge of the post of Joint Secretary to Government in the same department for another period in the same year. He was Special Officer for investigating into the affairs of the Hindu Religious Endowments Board in the year 1940. He again held additional charge of the post of Additional Secretary to Government, Public Department, for simplification of statutory rules in the years 1940 and 1941. He retired as Secretary to the Legislature on 16th August 1941.

“ During this distinguished career, the Government, in recognition of the very meritorious services rendered by him as Secretary to the Council, conferred upon him various titles. You know, Sir, as far as we are concerned, we were not quite pleased with the award of these titles, especially for political purposes. But when these titles were conferred upon the officials as such, they were quite discriminating in the choice of the persons for the award of these titles. On 3rd June 1924 Sri Krishna Ayyar was awarded the title of Rao Bahadur and on 3rd June 1933 he was given the title of Diwan Bahadur. Later on in 1941 just before his retirement, I think, he got the title of C.I.E. So, the then Government were fully aware of his ability and the remarkable service he rendered as Secretary to the Council.

“ After retirement, Government, knowing fully well the ability and the knowledge which Sri Krishna Ayyar had acquired, utilized his services in various other fields by re-employing him for short periods. After retirement in August 1941, Sri Krishna Ayyar was appointed as Additional Secretary to Government, Public Department, for simplification of service rules till 31st December 1941. Again he was re-employed as Special Officer for revenue legislation in 1947-48. The House is aware that he was re-employed as

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

Secretary on 24th April 1952 when this House was elected and came into existence under the new Constitution. He continued as Secretary till 23rd April 1954 after which he was appointed as Honorary Secretary to the State Legislature and he is laying down office on 23rd April 1955. But before that, he is going on leave preparatory to retirement.

“ Sir, I am sure that the entire House will join me in extending to him our sincere appreciation and wishing him a long and healthy life. I know, Sir, a man like Sri Krishna Ayyar cannot allow time to hang heavily upon him. I know he will utilize the time to the best advantage possible. He is a man interested in various cultural activities in the City, and I am sure that his services will be available to the community in all those fields. He is past 70. It is truly said that a man is only as old as he feels and he proved that in spite of his age, he was quite alert and was capable of discharging any duty which he was called upon to perform.

“ May I, on my own behalf and as Leader of the House, on behalf of the entire House, convey to him our warm and sincere appreciation and also the wish that he should continue to serve the community and the country for a longer time.” (Loud applause.)

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்களைப் பற்றி சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கூறியவற்றையெல்லாம் என் சார்பிலும், எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலும் நான் ஆமோதித்துப் பேச விரும்புகிறேன்.

“ ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்களுடன் கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாகத்தான் நான் நெருங்கிப் பழக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. இந்த இரண்டு வருஷ காலத்தில் அவருடன் நான் நேரிடையாகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கக் கூடிய சமயங்களில் எல்லாம் அவருடைய திறமையையும், அவருக்கு எல்லா விஷயங்களிலும் இருக்கக் கூடிய ஞானத்தையும் பற்றி நான் அறிந்து மிகுந்த ஆச்சர்யம் அடைவது உண்டு.

“ அவர் இந்த தேசத்தினுடைய அரசியல் சரித்திரத்தையெல்லாம் அதிக நுட்பமாக கவனித்து வந்திருக்கிறார். இந்தச் சபையின் காரிய தரிசி என்பது சாதாரண வருமானத்தை உத்தேசித்து ஒருவர் வகிக்கக் கூடிய அந்தஸ்து அல்ல. அதற்கு ஒரு தனி அந்தஸ்து உண்டு என்பதை ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் இந்தச் சபையின் காரிய தரிசியாக இருந்து நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார். சபை சம்பந்தமான மிக நுட்பமான விஷயங்களையும் கூட அவர் நன்கு அறிந்திருக்கிறார். சிறிது நேரம் அவரோடு பேசினாலேயே அதை நாம் சலபமாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். புத்தகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்பது இல்லாமலேயே எந்த விஷயத்தைப் பற்றி, எந்தச் சமயத்தில் கேட்கப்படும் தங்கு தடையின்றி பதிலளிக்கக்கூடிய சக்தி அவரிடத்தில் மிகவும் இருக்கிறது என்பதை நான் என்னுடைய அனுபவ வாயிலாகவே உணர்ந்திருக்கிறேன்.

“ சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொன்ன மாதிரியாக அவர் மிகுந்த வயதானவராக இருந்தபோதிலும் கூட அவரிடத்தில் வாலிபர்களுக்குள்ள விரு விருப்பும், தன்னம்பிக்கையும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் அவருக்கு ஒரு குறை உண்டு.

22nd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“அதாவது இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எந்த அளவுக்குத் தன்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குத் தன்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதற்கான அவருடைய குறை. நம்மில் சில அங்கத்தினர்கள் அவரிடம் போய் ஒன்று கேட்பதானால், எங்கே அவர் தன்னை நாம் தொந்தரவு செய்வதாக எண்ணிவிடுவாரோ என்று நினைத்ததுண்டு. ஆனால் நாம் அவரை அடிக்கடி போய் பல விஷயங்களையும் கேட்கவில்லை என்று அவர் குறைபட்டுக் கொள்வது லிருந்தே அவருக்கு இந்தச் சட்ட சபை சம்பந்தமான சேவை செய்வதில் எவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

“1952-ம் வருஷத்தில் அவரை மீண்டும் சபைக் காரியதரிசியாக சர்க்கார் நியமித்தபோது பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருந்திருக்கலாம். அதை அவர் மறந்து, அதைப்பற்றி லட்சியம் செய்யாமல் தனக்கே உரிய தன்னம்பிக்கையோடு கடந்த மூன்று வருஷங்களாகப் பணியாற்றி வந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“கட்சி அரசியல் நீடிக்கக் கூடிய நிலைமையில், யாருமே கட்சிப் பூசலில் தவறி விடக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்கும் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நிலையில், அவர் தன்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து யாருக்குமே பாரபட்சம் காட்டாத நிலைமையில் நேர்மையாக, தைரியமாக சேவை செய்து வந்திருக்கிறார். எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் அவரிடத்தில் சென்றாலும் அவர் எல்லோருக்கும் தன்னுடைய நேர்மையான கருத்துக்களை, பார பட்சமற்ற கருத்துக்களைக் கொடுத்து ஆதரித்திருக்கின்றார் என்பதையும் நாம் உணர முடியும்.

“அதோடு இந்தச் சபை காரியதரிசி என்கின்ற அந்தஸ்து ஒரு சுயேச்சைத் தன்மை வாய்ந்தது. நிர்வாகத்தின் நிர்ப்பந்தத்திற்கு கட்டுப் பட்டவராக அவர் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இன்றைக்குள்ள சட்டப்படி இந்த இலாக்காவின் நிர்வாகம் எந்தக் கட்சிக்கும் சம்பந்தப்படாமல், குறிப்பாக சர்க்காரின் நேரடியான நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டு நடக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. இன்றைக்கு இந்த இலாக்காவின் நிர்வாகம் சர்க்காரின் நேரடியான நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டே இருந்து வருகிறது. இருந்த போதிலும் ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணையர் அவர்கள் சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்குப் பயந்தோ, எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுடன் பேசினால் சர்க்கார் கட்சிக்காரர்கள் என்ன செய்வார்களோ என்று பயந்தோ, எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவில்லை. சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் நிதி மந்திரியா யிற்கு என்பதற்காக எந்த விஷயத்திலும் தனிப்பட்ட சலுகை காட்டிய தில்லை. நேர்மையாக தைரியமாக இந்த இலாக்கா சுயேச்சையாக இயங்குவதைப்போன்றே அவர் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் உற்ற நண்பராக நடு நிலைமையில் நின்று பணியாற்றி வந்திருக்கிறார். அவருடைய பார பட்சமற்ற சேவையை என்னால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

“ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணையர் அவர்கள் தற்போது பதவியிலிருந்து விலகி ஓய்வு பெறப்போகிறார்கள் என்றாலும், அவர் சென்னையிலேயே தான் இருப்பார் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே நமக்கும், நம்முடைய சமூகத் திற்கும் பயன்படக்கூடிய பல நல்ல காரியங்களை அவர் இன்னமும் தொடர்ந்து செய்து கொண்டேயிருப்பார் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

“அவருடைய திறமையை நன்கு உணர்ந்தவர்கள் அவர் இந்த இலாக்காவின் காரியதரிசிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் பெரிய தியாகமே தேசத்திற்கு செய்திருக்கிறார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள். ஏனென்றால் அவர் இந்த இலாக்காவின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தனித்து வக்கீலாகவோ அல்லது அரசியல் வாதியாகவோ இருந்திருப்பார்களேயானால் இதைவிடப் பெரிய புகழையும், செல்வத்தையும் கூட அவரால் சேகரித்து இருக்கமுடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

[Sri M. Kalyanasundaram]

[22nd March 1955]

அதோடு அவர் நம் சபையின் காரியதரிசியாக பதவி ஆற்றிய காலத்தில் அவருக்கு நாம் 500 ரூபாய்தான் சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த 500 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு அவர் இந்த இலாக்காவின் பொறுப்பை ஏற்க வந்ததை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அவர் இதை ஏற்று நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்ததில் இருந்தே அவருக்கு சேவை செய்வதில் எவ்வளவு ஆர்வம் இருந்திருக்கிறது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். நமக்காகவும், நம் நாட்டுக்காகவும் சேவை செய்திருக்கிற அவர் இன்னும் நீண்ட நாள் திட ஆரோக்கியத்தோடு இருந்து நம் சமூகத்திற்கு இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு பதவியிலிருந்து விலகுகிற ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணைய்யரைப் பாராட்டும் காலத்திலேயே புதிய காரியதரிசியாக அவருக்குப் பின் பதவி ஏற்கப் போகிற ஸ்ரீ ஹனுமந்தப்பா அவர்களையும் நான் பாராட்டி நல்வரவு கூற விரும்புகிறேன். அவரிடம் இன்னும் கொஞ்சம் வாலிபம் இருக்கிறது. நல்ல திறமையும் உடையவர். ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் கிருஷ்டித்து வைத்து விட்டுப்போகின்ற பரம்பரையை அவர் சிதற விடாமல் அவருக்குப் பின் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருவார் என்றே நான் நம்புகிறேன். சபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் உதவியாக இருந்து அவர் நீண்டகாலம் பணியாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் என் சார்பிலும், எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலும் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“Hon. Mr. Speaker, Sir, I am sorry that Mr. R. V. Krishna Ayyar is leaving us. His retirement will be a loss to the Assembly and to the State. During his three years of office in the Assembly he has endeared himself to one and all of us. It is not easy to get the goodwill of all in a House where the Members are aggressive and assertive and I include myself in that category. If Mr. Krishna Ayyar met with kindness and courtesy from the Members, I assure him that he has given them himself in an ample measure. I wish him a very happy retired life as far as he is concerned and a very useful life as far as the country is concerned. I wish him the best of luck on my own behalf and on behalf of my comrade Members in the House.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Mr. Speaker, it is really a privilege for a man like myself to say a few words appreciating the services of a person like Mr. R. V. Krishna Ayyar. For me he is just like a grandfather. The Resolution moved by the Hon. the Leader of the House expresses the appreciation of the House for the work that Sri Krishna Ayyar has done during the periods 1924 to 1941 and 1952 to 1955. Sir, 1924 was the year when I was appearing for the S.S.L.C. examination and I am sure that the Hon. the Leader of the House also might not have been connected with the Legislature then. The very fact that in the year 1952–53 he was re-called to take up the responsibility of the office of Secretary to the State Legislature shows that he had left behind him a very good record of work during the period 1924 to 1941, even though we do not have personal knowledge of the work done by him during that period. Sir, in this connexion, I may tell the House that the work of the Secretary to Legislature during 1924–41 might not have been so complicated and difficult as it is to-day.

22nd March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

Persons who occupied the Legislature in those days were certain respectable persons who would not have given so much complicated work and difficulties to the Secretary. If in the present democratic set-up the Secretary has done so well, it means that he has really done some good work and it has to be appreciated. There is another point which I wish to mention. In Tamilnad there is a proverb that after the 40th year, a person loses his patience and his temper. As Secretary to the Legislature, Sri R. V. Krishna Ayyar has not lost his temper and patience even in a single instance. He has been throughout patient. How he cultivated such patience is a wonder of wonders. The Hon. Leader of the House has given his age as 70. I do not know whether it is his correct age or whether his age has exceeded 70. (The Hon. Sri C. Subramaniam : 'He is past 70.') In this connexion, I re-call personalities like Sri T. Prakasam and Sri C. Rajagopalachari. Those two persons and Sri R. V. Krishna Ayyar—these three personalities—stand before me. We are here to copy their example. Their capacity to manage any work, their enthusiasm for work and the alertness at their command at an advanced age are really to be appreciated. As Mr. Kalyanasundram said, he is going to remain in Madras City. I wish him a long life. Really persons with a flair for service may not be able fully to enjoy their period of retirement. Nevertheless, I wish him a very happy life."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Speaker, Sir, while I vouch for all that has been said by the Hon. the Leader of the House and the leaders of parties in the Opposition, I wish to dilate upon one anecdote that occurred in my life as far as my contact with the present Secretary is concerned. As soon as I left the College, I was taken as a research student by the University of Madras. In those days, Mr. C. Rajagopalachari had the great opportunity of leading the Madras Ministry, the first Congress Ministry in the State. The University of Madras at that time called upon me to write a small thesis on Legislative Procedure in India on the lines of May's *Parliamentary Practice*. In those days, we did not have enough material to work upon in our country and as far as legislative procedure is concerned, the only personality to whom the University of Madras could turn was Mr. R. V. Krishna Ayyar. He permitted me to observe and watch the proceedings of the Legislative Council from the galleries. He was kind enough to allow me to use not only the Legislature Library but his private library as well. I learnt a good lot about parliamentary procedure through his kindness. If I am a legislator of any worth to-day, I dare say Mr. R. V. Krishna Ayyar had a part in moulding this career of mine. (Cheers.) The reports that he placed at my disposal, the manuscripts which he managed to get me and the help I got from him in other ways, all stir up fine memories which I still cherish. It was indeed a privilege for me as a research student to have received so much help from him. I pray to God that he will be spared for many more years and that he will continue to do legislative work in an unofficial capacity by giving instructions

[Sri K. Vinayakam] [22nd March 1955]

and tuition to those who wish to benefit from his experience. Lastly, I would request him to produce a good treatise on legislative procedures in India with particular reference to legislative work in the Madras State. I wish him good luck and God-speed in his work. May he be spared for many more years!"

SRI A. RATNAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் 70 வயதாகியும், 17 வயது வாலிபரைப் போல சட்டசபை அலுவல்களை எல்லாம் உற்சாகத்தோடு, திறமையாக கவனித்து வந்திருக்கிறார். 7 வயது குழந்தைகளுக்கு இயற்கையிலேயே இருக்கும் இளகிய மனம் அவரிடத்தில் உண்டு. இளகிய மனதோடு, அன்பு மனப்பான்மையோடு இங்கு இருக்கும் அங்கத்தினர்களிடம் எல்லாம் அவர் நடந்து வந்திருக்கிறார்.

"அது மட்டுமல்ல, மற்றவர்கள் அறியாத முறையில் அவர் ஹரிஜன சேவையை உள்ளன்போடு செய்து வந்திருக்கிறார் என்பதையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக ஓவ்வொரு நாளும் ஹரிஜனங்கள் விஷயமாக இந்தச் சபையில் பல பிரச்சனைகள் வந்திருக்கின்றன. அவை இந்தச் சபையில் வருவதற்கு நமது காரிய தரிசி அவர்கள் மிகுந்த உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதோடு கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக என் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் உள்ளன்போடு, இன்னென் காரியங்களை இந்தந்த வகையில் செய்யவேண்டுமென்பதாக எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பினால்தான் நாங்கள் ஒரளவு சபை நடவடிக்கை சம்பந்தமான விஷயங்களை அறிந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த அளவுக்கு அரும்பெரும் ஹரிஜன சேவையை அவர் செய்திருக்கிறார்கள் என்று உள்படியே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"அவர் பதவியிலிருந்துதான் தற்போது ஓய்வு பெறுகிறார். அவருக்குப் பிரிவு உபசாரம் தெரிவிக்கும் வகையில் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவருடைய சேவையைப் பாராட்டி பேசிய ஓவ்வொரு வார்த்தையையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஆமோதிக்கின்றேன்.

"அதுமட்டுமல்ல, திரு ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் தன்னுடைய நுட்பமான சட்ட நுணுக்க அறிவைக்கொண்டும், இதர துறைகளில் அவருக்குள்ள விசாலமான அறிவைக்கொண்டும் பலகாலம் சட்டசபை காரிய தரிசியாகவே நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி காலத்திலும், காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆள்கின்ற காலத்திலும், இருதரப்பார்களும் பாராட்டக்கூடிய வகையில் அவர் பணி புரிந்திருப்பது நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படவேண்டிய விஷயமாகும். இனி கம்யூனிஸ்டு ஆட்சி வந்தாலும் கூட சட்டசபை நிர்வாகம் எப்படி கட்சி அரசியலில் சிக்காமல் சுயேச்சையாகநின்று நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்பதற்கு திரு. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் வழி வகுத்து விட்டே விலகுகிறார்கள். எனவே அவர் பதவியிலிருந்து விலகும் நேரத்தில் பிரிவு உபசாரமாக மேலும் மேலும் பேசிக்கொண்டே போகாமல் அவர் காலியாக விட்டுச்செல்கின்ற பதவிக்கு வரப்போகின்ற திரு. ஹனுமந்தபா அவர்களையும் நான் பாராட்டி, திரு. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் எந்த முறையில் சட்டசபை இலாக்கா சம்பந்தமாக நேர்மையுடன், தைரியமாக எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் நடந்து கொண்டார்களோ அதே மாதிரியான முறையில் இவரும் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறுகிற திரு. கிருஷ்ணைய்யரைப் பாராட்டும் வகையில் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என் சார்பாகவும், என் இனத்தின் சார்பாகவும் திரு. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்களுக்கு எனது மனப்பூர்வமான பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

22nd March 1955]

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Leader of the House has very eloquently and graphically conveyed memories of the distant past, the recent past and the immediate present associated with our illustrious Secretary. Even a few words are sufficient to express the sincere and true feelings of this House in this hour of thanks giving. Our illustrious Secretary must be feeling like Charles Lamb, that famous essayist and author when he was called upon to quit the India Office after a period of twenty years of faithful service to have grown into the desks, pinned to the walls and to have grown into the book-cases that were before him. Similarly, I feel Mr. R. V. Krishna Ayyar with his thirty and more years of loyal and faithful service in this Legislature must have grown into everything associated with the Legislature. If only those articles could be given the tongue to speak, they will surely speak eloquently and sincerely in appreciation of the retiring Secretary. In his retirement when he has his near kith and kin around him, let him in his spare hours remember the affection of the 230 Members”

MR. SPEAKER :—“ Two hundred and thirty-one Members.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Yes, Sir, more Members then. The affection of all the 231 Members of this House will always stand him in good stead. We will be glad to stand by him and wish him everything best in his life.”

* SRI K. UPPI :—“ Mr. Speaker, Sir, in my remarks there may be a personal touch. Two years ago, when the question of appointment of Mr. Krishna Ayyar as Secretary was a matter of discussion and hubbub in this House, I was feeling confident that at the end of the few years for which he had agreed to serve here, his work would be much appreciated by one and all. That is exactly the case now. When I say this I am not bragging as if I am a prophet. I said so only because I know Mr. Krishna Iyer for the last one generation. When Mr. Krishna Ayyar came as Secretary to the Council in 1924 I was a Member of that Council. I was there for seven years with him. It was a very troublous time. The parties were fighting bitterly on a communal basis. The communal feeling that was prevalent at that time between Brahman and Non-Brahman parties was very ugly and bitter. But as far as Sri R. V. Krishna Ayyar was concerned, I can say it to-day, that every one of the Members had only words of praise to say about his great knowledge and amiability and impartiality. Though there were several other Members of the Council who did not cherish very happy feelings about several others and about the office, not one of them had any complaint about Sri Krishna Ayyar's impartiality. I had been an admirer of Sri Krishna Ayyar right from 1924 up to this day. I have admired him for his great ability and amiability and above all for his impartiality. When he was re-employed in 1952, there were some unpleasant criticisms. But to-day I feel happy to note that every Member only admires him. I remember one Member saying ‘we usually go in for sour

[Sri K. Uppi]

[22nd March 1955]

mango pickles'. And I am glad everybody has come to relish pickles in course of time. And from the encomiums paid by Hon. Members to-day to Sri R. V. Krishna Ayyar, it has been realized that he has been an asset to us all. I wish him long life and prosperity. I wish him Godspeed, Sir."

* SRI P. T. RAJAN :—" Mr. Speaker, Sir, I am reminded now of early 1920 when the Council came into existence under the Montague-Chelmsford Reforms. Prior to that, the Provincial Governor used to preside over the meetings. With the introduction of Montague-Chelmsford reforms, we had a non-official President for the first time. Our first President was Sri P. Rajagopalachari and our first Secretary was Mr. L. D. Swamikannu Pillai. These two gentlemen created a tradition which has been followed by their successors. I have known Mr. Krishna Ayyar ever since 1924. As a matter of fact, if laws are to be enacted, and the work has to be done smoothly, the Secretary of the Legislature contributes not a little to it. The Speaker has to be alert and has to be acquainted with all the details of the Bill that are brought before the House for enactment. Both the Speaker and the Secretary have got to be alert and I am happy to state that Madras had set an example which other States could copy as a model. I need not cover the ground which has been already covered by the Leader of the House. But I would like to say this. When the re-appointment of Sri R. V. Krishna Ayyar was announced in 1952, there was a certain amount of criticism. People thought that anybody could be made the Secretary and that he could do that work. In fact, it is not so. It requires experience. There was the last Secretary, Mr. Varma. He retired. He did not accept the offer to serve this Assembly after retirement. Sri R. V. Krishna Ayyar was persuaded by Sri C. Rajagopalachari to accept the post and he accepted it. To-day's encomiums coming from different sections of the Houses fully justify Sri R. V. Krishna Ayyar's appointment. There is only one thing more.

"In his retirement, I hope Mr. Krishna Ayyar will enjoy complete good health and in that he will have the good wishes of all Members of this House. Incidentally I might say that he might write his memoirs by giving an account of men who had come and gone through this House ever since 1924. It may be of great use to all. Incidentally I think he might write something about the work of the Assembly with which he has been intimately connected all these years. With these words, I wish him every success, health and prosperity."

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—" Mr. Speaker, Sir, I am one who has the highest admiration for our distinguished Secretary, Sri R. V. Krishna Ayyar, for many reasons. I have known Sri R. V. Krishna Ayyar long before I became a Member of the Legislature in 1930. I have seen him working in close collaboration with Sri L. D. Swamikannu Pillai when he (Swamikannu Pillai) became President. I am indeed

22nd March 1955] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

very happy that my esteemed friend, Sri P. T. Rajan, is here to-day to pay a tribute to the work of Mr. Krishna Ayyar, for he knows a little more than myself about Mr. Krishna Ayyar in the Legislature, though I know Mr. Krishna Ayyar for a longer period, even though not exactly in the Legislature.

“ If I were to speak about Mr. Krishna Ayyar, a blush creeps up in his face. I know Sri Krishna Ayyar's great work with reference to this Legislature. Sir, Madras has been very fortunate in having a distinguished line of Speakers right from the time of Sir P. Rajagopalachari. And might I say that there has been a line of big Secretaries for the last thirty years? It is also a piece of luck that Mr. Krishna Ayyar has practically held the reins of Secretaryship throughout, barring the five years when Mr. Varma was the Secretary. Mr. Krishna Ayyar's record of Secretaryship has been a distinguished one. The post of Secretary is no less important with reference to the work of the Legislature. It has now been said by leaders of all parties that Mr. Krishna Ayyar has been fair to one and all. That is the greatest tribute that an official of the Legislature could get. He has been fair to one and all. He has held the balance. He has given advice to the Leader of the House, to the Hon. Speaker and to the leaders of other parties in a fair manner. This tribute is one of which Mr. Krishna Ayyar could be proud of.

“ Mr. Krishna Ayyar was a great lawyer. Had he not entered service in the Assembly as its Secretary, he would have adorned the Federal Court. I can legitimately say that. When many of his juniors have occupied the Federal Court Bench, he would have certainly adorned the Bench of the Federal Court had he entered the judicial line, instead of choosing to entering the Legislature. If he had entered service in the Central Assembly as its Secretary, I am sure the same kind of tribute as is now being paid by us to him would be paid to him in the Central Assembly also. I have seen the hand of Mr. Krishna Ayyar in many of the enactments which have passed through the Legislature. I shall not refer to all the enactments. But especially in enactments having 200 to 300 clauses, for instance in the Estate Land Act and City Municipal Act, the hand of Mr. Krishna Ayyar could be seen. I do not know whether Mr. Krishna Ayyar's influence in Legislature is as great to-day as before because now-a-days legislation is rushed through. But I know personally that in olden days when the City Municipal Act was being discussed in the House, as the Chairman of the Select Committee I had the opportunity of sitting with Mr. Krishna Ayyar, who was the Secretary then, for 41 days. For 41 days we sat together to discuss the pros and cons of the City Municipal Act and I want to take this opportunity to once again thank Mr. Krishna Ayyar on the floor of the House for the help he gave me all those 41 days. It was not an easy task. But it was made easy by the remarkable help of the Secretary, and the re-enactment of the City Corporation was thus gone through. Not only in the Estate Land Act, which was a revenue measure,

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [22nd March 1955]

but in complicated legislation like the Zamindari Abolition Bill, etc., Mr. Krishna Ayyar's legal knowledge was fully made use of. Whether it was for the Law Member of the Government of the day or the Minister piloting the Bill, Mr. Krishna Ayyar was always ready in helping them with his suggestions. Though the Madras Government have been lucky in having a Remembrancer of Legal Affairs, Sri R. V. Krishna Ayyar has also been doing that legal work and he has, in no small measure, helped the Legal Department of the Government of Madras by his advice in properly drafting Bills and many enactments brought before the Madras Legislature. He can certainly take credit for this.

“The Secretary to the Legislature has no opportunity to speak in the Assembly. He can only speak and give advice during committee meetings. He has been guiding big committees like the Committees on the Hindu Religious Endowments Bill, the Tirupati Devasthanams Bill and many other Bills of a complicated nature, in their work. We can really feel proud of this. We need not feel shy but may feel proud that at the fag end of his official career he is told that he has been responsible for many good things done to society. He has shaped many Bills in such a way as to suit the views of all political parties and has put them in as fair a manner as possible. He is a great scholar; he is a simple and kind-hearted person. We have hitherto spoken about his work in the Assembly. Outside this sphere also, he is a very hospitable person. He is a very cultured and learned gentleman. He has also taken interest in educational institutions. I hope that in his retirement he will be able to devote his time and energy to those objects which are very dear to him. I wish him the best of luck and long life to serve our country.”

* **DR. P. VARADARAJULU NAIDU** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யரைப்பற்றி இத்தனை பேர்களும் புகழ்ந்து பேசும்பொழுது எனக்கு உண்டாகிற மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. இங்கு இருக்கும் பல கட்சித் தலைவர்களும் அவரை மிகவும் அழகாகப் போற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்குள்ள எல்லோரையும் விட அவரை நன்றாக அறிந்தவன் நான் ஒருவன். ஏனென்றால் நாங்கள் இரண்டு பேரும் ராசிபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நான் எப்பொழுதும் சபைக்கு வந்தவுடனேயே அவர் முகத்தைத் தான் பார்க்கிறது வழக்கம். அவரைப் பார்த்தவுடனேயே எனக்கு ராசிபுரம் ஞாபகத்திற்கு வரும். அதுமட்டுமல்ல.

“சேலம் ஜில்லாவிலிருந்து அனேக பெரிய அரசியல் வாதிகள் வந்திருக்கிறார்கள். பல அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். அறுபது வருஷ காங்கிரஸ் சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும், அதில் சேலம் முதன்மை ஸ்தானம் வகித்திருக்கிறது.

“ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கு வராமல் இருந்திருப்பார்களேயானால் அவர் ஒரு பெரிய அரசியல் வாதியாக, ஸர் சி. பி. ராமசாமி ஐயரைப் போல, ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்களைப் போல மிகப் பெரிய பதவிகளுக்கு எல்லாம் வந்திருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“அவர் மிகுந்த அறிவு உடையவர் என்பதோடு மட்டுமல்ல. நல்ல ஒழுக்கம் உடையவர். ஹிந்து தர்மத்தில் மிகுந்த அபிமானம் உடையவர்.”

22nd March 1955] [Dr. P. Varadarajulu Naidu]

நல்ல வைதிகர் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தக் காலத்திய அரசியல் விஷயங்களையும் நன்கு அறிந்தவர். அவருக்கு மிகுந்த தேசாபிமானமும் உள்ளதற்குள்ளேயே உண்டு. குறிப்பாக 1917-ம் வருஷத்தில் அப் பொழுது இருந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்குப் பரம விரோதியாக நான் இருந்த காலத்தில், இவர் நாகப்பட்டினத்தில் முனிசிபாக இருந்தார். அங்கே ஒரு கூட்டத்தில் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒரு போலீஸ்காரர் என்னிடம் ரகசியமாக வந்து இந்தக் கூட்டத்தில் அந்த ஊர் ஜில்லா முனிசிபும் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார். ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணைய்யர் ஒரு மூலையில் தலையில் துணியைப் போட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தார். எப்படி யாருக்கும் தெரியாமல் அவர் என்னுடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாரோ, அதைப் போலவே நானும் யாருக்கும் தெரியாமல் ரகசியமாக அவருடைய வீட்டுக்கும் போய்ப் பார்த்து அவருடன் பேசினேன். இப்படி அந்தக் காலத்திலேயே அவருக்கு தேசாபிமானம் மிகவும் அதிகம்.

“அவர் சட்டசபை காரியதரிசியாக வராமல் இருந்திருந்தால் ஹைக் கோர்ட் ஜெட்ஜாக வந்து சேலம் நீதிபதி ஸ்ரீ சந்திரம் செட்டியாரைப் போல ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவர் என்ற பெயரையும் வாங்கியிருப்பார்.

“இந்தச் சட்டசபைக்கு அவர் காரியதரிசியாக வந்தபின் அவருடைய சேவை நமக்கு எவ்வளவு உபயோகமானதாக இருந்திருந்தாலும் கூட மற்ற துறைகளில் அவருக்குள்ள ஞானம் வெளிப்பட வழியில்லாமலேயே போய்விட்டது என்றும் சொல்ல வேண்டும். அவர் மதத்துறை மிலே சென்றிருந்தாலும், அரசியல்வாதியாக இருந்திருந்தாலும் அந்தத் துறைகளில் நிச்சயமாக முதன்மை ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருப்பார்.

“அவரை நமது சர்க்கார் இந்தச் சபையின் காரியதரிசியாக மறுபடியும் 1952-ல் நியமனம் செய்தபோது ஒரு பிராமணரை சட்டசபைக் காரியதரிசியாக நியமித்துவிட்டார் என்பதாக திராவிடக் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பலமாகக் கண்டித்து எழுதினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சித் தலைவரே அவரைப் புகழ்ந்து பேசும் போது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

“நேற்றைய தினம் அவர் பதவியிலிருந்து விலகப்போகிறார் என்கின்ற சமாசாரம் தெரிந்தவுடன் நாங்கள் சிலர் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, திராவிடக்கட்சியைச் சேர்ந்த மிகவும் முக்கியமான ஒருவர், ‘பிராமணராக இருந்தாலும் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் யோக்கியர்’ என்று சொன்னார். இப்படிச் சொல்வது சரியா, இல்லையா என்பதை நாம் இங்கு கவனிக்க வேண்டியதில்லை. ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யரைப் பொறுத்தமட்டில் அவருடன் நெருங்கிப் பழகுவார்கள் யாரும் அவரிடம் எதுவும் குற்றம் சொல்லமுடியாது.

“சில பேர்கள் அவரை வைதிகர் என்று சொல்வார்கள். அவரைப் போல நானும் ஒரு வைதிகன்தான். அவரைப்போலவே நானும் ஹிந்து மனப்பான்மை படைத்தவன்தான். மத சம்பந்தமான சந்தேகம் எனக்கு ஏதாவது ஏற்பட்டால் நான் அவரிடம் போய் சந்தேகம் கேட்பதும் வழக்கம்தான். இருந்தாலும் நாட்டுக்குப் பொதுவான விஷயங்களில் அவர் எப்போதுமே வித்தியாசம் பாராட்டியதில்லை.

“இன்னும் அவருடைய விசேஷ குணங்கள், படிப்பின் திறமை ஆகியவை பற்றியெல்லாம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லிவிட்டார். அதோடு அவரிடமுள்ள முக்கியமான ஒரு குணத்தைப்பற்றி ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அதாவது அவருக்குக் கோபமே வருவது இல்லை. ரொம்ப சாந்த குணம் உடையவர். எல்லாக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதையும் ரொம்ப சாந்தமாகக் காது கொடுத்து கேட்டுக்கொள்ளக்கூடியவர்.

“அரசியல் நிர்வாகத்திற்கு வருகிறவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த சாந்தம் இருக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். இப்படிப்பட்ட சாந்தம் இல்லாமல் கோபப்பட்டால் பெரிய காரியங்கள் எல்லாம்

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [22nd March 1955]

கெட்டுப்போகும். இயற்கையாகவே ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணையரிடம் இந்த சாந்த குணம் நிரம்பியிருப்பதினால்தான் பல பெரிய காரியங்களை யெல்லாம் அவரால் செய்ய முடிகிறது.

“அவரிடம் மிக அதிகமான அறிவின் திறனும், ஆராய்ச்சியின் நுட்பமும் உண்டு. குறிப்பாக ஒரு சமயம் சட்டசபை நடப்பதினால் ஒரு மணிக்கு என்ன தொகை செலவாகிறது என்கின்ற கேள்வியை அவரிடம் கொடுத்து அதற்குப் பதில் மறுநாள் 10 மணிக்குள் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் அவர் இரண்டு மூன்று மணி நேரத்திற்குள்ளேயே கணக்குகளையெல்லாம் போட்டு இன்ன தொகை செலவாகிறது என்று கொடுத்துவிட்டார். அதுதான் காரியதரிசிகளிடம் இருக்கவேண்டிய பிரதானமான திறமையாகும். அது அவரிடத்தில் பூர்ணமாக இருக்கிறது. வயதானபோதிலும்கூட அவர் மாலை வேளைகளில் கொஞ்ச தூரம் நடந்து போன பிற்பாடே காரில் ஏறிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர் இன்னும் கொஞ்ச நாள் திட ஆரோக்கியத்துடனேயே வாழவேண்டும்.

“குறிப்பாக நம் நாட்டில் பலருக்கு சீக்கிரத்திலே திரேக நலம் குன்றிப் போய்விடுவதற்குக் காரணம் அவர்கள் எல்லாம் நன்றாகச் சாப்பிட்டுக் கொள்ளும். சனிக்கிழமை, அமாவாசை, ஏகாதசி என்று பட்டினி போட்டு, பட்டினிபோட்டு பாதிப்பேர் அநியாயமாக அகாலத்தில் இறந்துபோய்விடுகிறார்கள். ஆனால் சர்ச்சில் என்னவென்றால் 30-வது வயதிற்குப் பின்னும் நிறைய உண்டு, குடித்து விட்டு, சுருட்டுக்களைக் குடித்துக்கொண்டே நம்மையெல்லாம் அடக்கியாவே பார்த்தார். இம்மாதிரியாக நன்றாகச் சாப்பிட்டு சாப்பிட்டு உடம்பை திடமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வேனே தவிர, வெறும் வேதாந்தம் பேசி உடம்பைப்பட்டினி போடுவதை விரும்பமாட்டேன்.

“ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணையர் அவர்கள் கொஞ்சம் தளர்ந்தே இருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். என்னைப்போல் இல்லை. சட்டசபைக் காரியதரிசி பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும், அவர் வேதாந்த விஷயமாக தன்னுடைய அறிவைச் செலுத்துவதற்கு, சட்டசபை சம்பந்தமாக ஒரு விரிவான புஸ்தகத்தையும் எழுத வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அவருக்கு புஸ்தகம் எழுதக்கூடிய திறமை இல்லாமலில்லை. அதோடு தற்காலத்திலும், வருங்காலத்திலும் ஜனநாயக முறைப்படி பலர் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகப் பதவியாற்ற வரவேண்டியிருக்கும். சட்டசபை அனுபவம் மிகவும் உடைய ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணையர் அவர்கள் சட்டசபை சம்பந்தமாக ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் ஒரு புஸ்தகத்தை எழுதிக் கொடுத்தால் அது எல்லோருக்கும் உதவியாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கேற்ற திடமான உடல் நிலையையும், நீண்ட ஆயுளையும் அவருக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் இறைவனைப்பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI W. J. FERNANDEZ :—“ Mr. Speaker, Sir, life is a journey. On we go through many a scene of joy and woe. Life's journey has brought us to the parting of the ways. Soon we will be parting with one whose praise has been sung by all the speakers before me. It seems to me that it was very sporting of Sri Krishna Ayyar to have answered the call of his former Chief and to have assumed his former role as Secretary to the Legislature after ten years of retirement and to have placed at the disposal of this House the wealth of his knowledge and experience. Men may come and men may go, but this House will go on for ever. Nevertheless, Sri Krishna Ayyar's departure is going to be a very severe loss to this House. We cannot, however, grudge a man of 70 summers his well-earned rest. Therefore, whilst joining the rest of the

22nd March 1955] [Sri W. J. Fernandez]

speakers in praising him for what he has done and thanking him also for it, I would wish him a long spell of well-earned rest in his final retirement."

* **SRI M. PALANIYANDI** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்ட சபைக் காரியதரிசி ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் தம்முடைய பதவியிலிருந்து விலகி ஓய்வு எடுக்கப்போகும் இச்சமயத்தில் சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவர் அவரைப் பாராட்டும் வகையில் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"நான் பிறப்பதற்கு முன்னமேயே அவர் சட்டசபையில் உத்தியோகம் பார்த்துவந்திருக்கிறார். ஆகவே, அவ்வளவு அனுபவமும் வயதும் மிக்க அன்னாரைப்பற்றி நான் என்ன பேசுவதென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக, தற்சமயத்தில் அப்பர் சுவாமிகளின் பாட்டு ஒன்று என் நினைவுக்கு வருகிறது.

"அதாவது, முதலில் எதோ ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் என்பவர் வருகிறார். 'முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டான்.'

"பிறகு அவர் எப்படி இருப்பார் என்று பார்க்கிறோம். ஒரு வயதானவர் 'மூர்த்தி அவனி'க்கும் வண்ணம் கேட்டான்.'

"பிறகு அவருடைய படிப்பு, அவர் வகித்த உத்தியோகங்கள், அவருக்கு அரசினர் கொடுத்த பட்டங்கள், ஒரு நிர்வாகத்தில் உள்ளவர் என்ற நிலைமையில் இவையெல்லாம் பின்னர் வரும் வரியில் தெளிவாகிறது :

'பின்னம் அவருடைய ஆர்டர் கேட்டான்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானான்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தான்
அகன்றான் அகவித்தான் ஆசாரத்தை
தன்னை மறந்தான் தன்நாமம் கேட்டான்
தலைப்பட்டான் நங்கை தலைவன்தானே'

என்ற பாட்டிற்கிணங்க அவருடைய குணத்திலேயே நான் மூழ்கிவிட்டேன்.

"பிறகு, சபை நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் அவரோடு பழகிய காலத்தில் எங்களுக்குத் தந்தை போன்றவர் எங்களோடு எப்படிப் பழகினார் என்பதை நாங்கள் மறக்கமுடியாது.

"கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல, ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யருடைய சேவையை நாம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. சட்டசபைக்கு முதன் முதல் நான் அங்கத்தினராக வந்தபோது சட்டசபை நடைமுறை சம்பந்தமான விஷயம் ஒன்றும் தெரியாது. அதற்குப் பிறகு ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யருடன் பழகியதிலிருந்தும் முன்பு முதல் அமைச்சராக இருந்த கனம் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் போன்றவர்களுடன் ஏற்பட்ட சகவாசத்தின் காரணமாகவும் சட்டசபை சம்பந்தமான பல விஷயங்களை தெரிந்து கொண்டேன். அதைப்போலவே பல இளம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் பேருதவி புரிந்து வந்திருக்கிறார். முக்கியமாக ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் உங்களுடைய தலைமையின்கீழ் சட்டசபை இலாகா காரியதரிசி என்ற முறையில் எங்களுக்குக் கொடுத்து வந்திருக்கும் உதவியை நாங்கள் மறக்கமுடியாது.

"குறிப்பாக, சென்னை சட்டசபையானது இந்தியாவிலுள்ள மற்ற சட்டசபைகளையும்விட முதன்மை ஸ்தானம் எல்லா வகைகளிலும் வகித்து வருகிறது என்று நான் சொல்லமுடியும். ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் போதும், ஒரு சட்டத்திற்கு திருத்தங்கள் கொடுக்கும்போதும் நாம் மிகவும் நல்ல முறையில் மற்ற ராஜ்யங்களெல்லாவற்றையும்விட திறமையாக நடந்துகொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுவும் குறிப்பாக திருத்தங்களைப் பற்றி சரியாகப் புரியவில்லையென்றால் சட்டசபைக் காரியதரிசி ஸ்ரீ கிருஷ்ண

[Sri M. Palaniyandi] [22nd March 1955]

அய்யர் மெல்லிய குரலில் சபாநாயகரிடம் சொல்லி விடுவார். உடனே அந்தப் பிரச்சனை மிகச் சலபமான முறையில் தீர்க்கப்பட்டு விடுவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

“இப்படியெல்லாம் சட்டசபையில் சட்டங்கள் நல்ல முறையில் உருவாக் குவதற்கு ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் உறுதுணையாக இருந்து வந்திருக் கிறார். அவர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டாலுங்கூட சென்னை யில்தான் இருப்பார். ஆகையால் என்போன்ற இளைஞர்களுக்கும், மற்ற சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் அவருடைய அனுபவமிக்க உதவி என் னைக்கும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக் கிறது. ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யருடைய சேவையை நமது அரசாங் கம் நன்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. T. RAJU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் க் கட்சித் தலைவர் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழு மனது டன் ஆதரிக்கின்றேன். அந்தக் காலத்தில் ஸ்ரீ பி. டி. ராஜன், ஸ்ரீ. முத்தையா செட்டியார் போன்றவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருந்தபோது ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் சட்டசபைக் காரியதரிசியாக இருந்தது அவ்வளவு பெரிய விஷயம் அல்ல. ஏனென்றால் அவர்களெல் லோரும் ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்; விஷயம் தெரிந்தவர்கள். ஆனால், நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்து, வயதுவந்தோருக்கெல்லாம் வோட்டுரிமை கிடைத்து போதுத் தேர்தலில் நின்று 1952-ல் சட்டசபைக்கு அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டசபைக்கு முதல் தடவையாக தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களாக இருக்கும்போது ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் சட்ட சபைக் காரியதரிசியாக வந்து பணியாற்றியிருப்பது மிகவும் பாராட்ட வேண்டிய விஷயமாகும். ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழ் மாத்திரம் தெரிந்த அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் எப்படிக் கேள்வி எழுதிக் கொடுப்பது, எப்படி தீர்மானங்கள் கொண்டுவருவது என்கிற விஷயங்களையெல்லாம் அவர் எடுத்துக் கூறி உதவி புரிந்துவந்திருக்கிறார். அதனால்தான் 1952-ம் வருஷத்திற்கு முந்தி அவர் சட்டசபையில் காரியதரிசியாக இருந்து செய்திருக்கிற சேவையை நான் அவ்வளவாகப் புதமத் தயாராயில்லை. ஆனால், 1952-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு அவர் சென்னை ராஜ்ய சட்ட சபைக்குச் செய்திருக்கும் மிகப் பெரிய சேவையை என்னால் பாராட்டாம லிருக்க முடியாது.

“1952-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு சட்டசபைக்கு வந்திருக்கும் புதிய அங்கத்தினர்கள் சார்பாக நான் பேசுகின்றேன். அவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணைய்யர் உண்மையிலேயே மிகப் பெரிய சேவை செய்திருக்கிறார் கள். செலக்ட் கமிட்டி என்றால் என்னவென்றே தெரியாத என்போன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணைய்யர் செலக்ட் கமிட்டிகளில் செய்திருக் கிற உதவி கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அவர் எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கிறார் என்பது செலக்ட் கமிட்டியில் இல்லாத அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாது. அவருடைய யோசனையைக் கூறுவதற்கு இந்தச் சபையில் பேச அவருக்கு அனு மதி கிடைப்பதே தவிர, செலக்ட் கமிட்டிகளில் அவர் அமைச்சரைப் போலவே தைரியமாக இருந்து பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். செலக்ட் கமிட்டியில் அவர் பேசுவது சட்டத்திற்கு உட்பட்டதா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். இருந்தாலும் அவர் செலக்ட் கமிட்டி நடவடிக்கைகளில் காட்டிவந்த ஊக்கமும், அங்கு அங்கத்தினர்களுக்கு அவர் செய்துவந்த உதவியும் மறக்க முடியாததாகும்.

“நண்பர் ஸ்ரீ பழனியாண்டி அவர்கள் சொன்னமாதிரி இந்தியாவி லுள்ள சட்டசபைகளிலேயே நம் ராஜ்ய சட்டசபையானது நடவடிக்கைகளை நல்ல முறையில் நடத்திக்கொண்டு வருகிறதென்று சொல்வது மிகை யாகாது. குறிப்பாக உங்கள் தலைமையில் ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் காரியதரிசியாகப் பணியாற்றி வந்திருப்பது சென்னைக்கு ஒரு பெரிய கௌரவத்தை அளிக்கக்கூடிய விஷயமாகும்.

22nd March 1955]

[Sri K. T. Raju]

“சட்டசபைக்குப் புதியதாக வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் சட்டசபை என்றால் என்னவென்று தொயாமல் இருந்தார்கள். வெளியில் இருந்து வந்த நாங்கள் இங்கு முறையாக நடந்துகொள்வதற்கு கர்ணம் அதற்கு வேண்டிய வழிமுறைகளை அவர் வகுத்துக் கொடுத்திருப்பதுதான். அந்த முறையில் அவருடைய உதவியை நாங்கள் மறுக்கமுடியாது. ஸ்ரீ ஆர். வி. கருஷ்ணையயரவர்கள் சட்டசபையில் பதவி ஏறாமல் வெளியிலிருந்து பணியாற்றி வந்தால் ஸ்ரீ ஸி. பி. ராமசாமி அய்யர் போன்று பல உயர்ந்த பதவிகளை வகித்திருப்பார்கள் என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், ஸ்ரீ ஆர். வி. கருஷ்ணையயர் சட்டசபைக் காரியதர்சியாக உயர்ந்த பணியாற்றிவந்ததன் மூலம் அவர்களெல்லோரையும் விட பெரிய அந்தஸ்தான முறையால் பதவி வகித்தவந்திருக்கிறார். இந்தச் சபையின் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களின் ஏகோபித்த அபிமானத்தையும், அன்பையும் அவர் பெற்றிருப்பதானது மற்றவர்கள் பெற முடியாத் பெரும் செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பது விளங்குகிறது. அவர் வெளியில் இருந்து எவ்வளவு அதிகமாகப் பணம் சேர்த்திருந்தாலுங்கூட எல்லாக் கட்சியினர்களின் அன்பையும், மதிப்பையும் ஒரு முகமாக அவர் பெற்றிருக்கக் கூடிய சொத்து தான் மதிப்பு மிக்கதாக இருக்கும். நம்முடைய அன்பையும் அபிமானத்தையும் பெற்ற அவர் தனிட காலம் வாழ்ந்து இன்னும் பல துறைகளில் பணியாற்றுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI C. RAJAM RAMASWAMI :—“ Mr. Speaker Sir, I would like to join in the chorus of tributes paid to our Secretary Sri R. V. Krishna Ayyar; For the present discussion I do not wish to recognise him as Secretary of the Legislature, but as one of my very distinguished voters. Sir, Mylapore, has produced a number of great men and I can rightly claim that Sri Krishna Ayyar belongs to that category of great men. I have known Sri Krishna Ayyar rather intimately during the last two or three years. Every time I had been to him, he had been a source of inspiration and guidance to me. I feel this Legislature and all Hon'ble Members, especially the younger Members, are greatly indebted to him for the very valuable guidance and advice he has been giving. I am sure, Sri Krishna Ayyar, in spite of his age, will certainly maintain his robust vigour and health and be of very great use to the many young men who may go to him for advice and guidance. Sir, we have a number of young men's associations in the City and all over the State which need the guidance of elderly people. In fact, I have been able to persuade a Retired Senior Judge of the Federal Court to be the President of a Young Men's Association in Mylapore. I feel that Sri Krishna Ayyar may fill the same role very well and assist young men in their cultural and literary pursuits as he is very well versed in parliamentary practice, rules, procedure, debates, etc. I strongly feel that the services of a man of his ability and knowledge should be utilised to the maximum. At one time, Sir, there was a lot of controversy about his being continued as Secretary of the Legislature. I asked Rajaji the then Chief Minister why he persisted in continuing Sri R. V. Krishna Ayyar, and he said 'We should rise above narrow considerations. You try to get to know him and you will understand his worth'. Every word of it is true. With these few words, I once again associate myself with all that has been said in appreciation of his service.”

[22nd March 1955]

* SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“ Mr. Speaker, Sir, I am very happy to hear from all sides of this House a chorus of tribute being paid to Mr. Krishna Ayyar. This speaks of his great qualities and success as Secretary of this Legislature. This praise I have not only heard in this House but throughout our State and India because as Deputy President of the Council I had the privilege and honour of travelling with him and attending many conferences of Presiding Officers of the Legislatures. I tell you, the notes prepared by Madras State were the guiding things in all these conferences. Mr. Krishna Ayyar was asked to offer his views whenever any difficulty arose; this is a great privilege given to our State. In this connexion I must also refer to the leading part taken by you, Sir, Mr. Speaker, in the counsels of all these conferences. The contributions made by you, Sir, and Mr. Krishna Ayyar in these conferences brought great prestige and honour to our State. The rules of this Assembly are model rules and one of the best we can have in this country. It has given a lead to all the Legislatures in India to regulate their procedure. That is a great contribution that Mr. Krishna Ayyar has made for the Legislatures of this country. In matters of procedure, he is an authority like Manu. He is always ready with a sound suggestion whenever any difficult problem of procedure arises. As Mayor of the Corporation and Deputy President of the Council I used to go to him whenever any difficulty arose. He was ready with a solution and he has really helped us on many occasions and solved many difficult problems of procedure. This law of procedure is a difficult subject by itself. It is a great subject and it is worth while for all hon. Members of the Legislature to study the law of procedure. That will really help us to work together without distinction of parties and maintain equity, justice and fairplay which is very important in the work of Legislatures and elsewhere. So, Sir, I join with all the friends in wishing Mr. Krishna Ayyar who came to help us at a very critical time, all happiness in his future life and I am sure he will guide us in future also whenever we go to him for guidance.”

MR. SPEAKER :—“ Hon. Member Sri Nagarajan. Probably he will be the last Member to speak on this motion.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Mr. Speaker, Sir, at first I had no idea whether I should speak at all. But after having heard very learned friends, friends advanced in age and friends who know him very well, paying their encomiums to Sri Krishna Ayyar on behalf of the House, I could not resist the temptation of saying a few words about him, knowing him somewhat intimately and moving with him on a few occasions in the last three years of my life as a Member of this House.

“ First of all, I would pay my tribute to him as a man who is an embodiment of patience, courtesy and highest culture. It is only these qualities which endear him to all of us. I am sure there would be none who would differ from me on this point.

22nd March 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

“ Sir, I have had occasions to go to him for certain consultations regarding legislative work. He had always been uniformly courteous and even if at the time when I peeped into his room he was engaged in the labyrinth of his official work, he would not mind being disturbed and he used to receive me very courteously and extend his hospitality to me and I always came out of his room cheerfully. Though his name was a legend to me for a very long time, only after coming here as a Member of this House and having moved with him closely, I have come to know that he is a man to be reckoned with and he is one among the grand galaxy of men who have ever adorned this State. In this decade, we have got a fine Speaker; we are fortunate enough to have Sri Kamaraj Nadar as the Chief Minister of this State and until recently Sri Rajagopalachariar, who retired as the Chief Minister of this State. At the same time we have a Secretary who has enough of culture, enough of learning and a lot of religion about him. We have been singularly fortunate to have this gentleman in our midst. I really wish him longevity and happiness in whatever walk of life he may be engaged in his future.

“ Now, one word about his worthy successor, Sri Hanumanthappa. He is a fit successor to his place and I wish him all success in his future career.”

MR. SPEAKER :—“ Before I put the Resolution to the vote of the House I wish to say a few words . . . ”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I want to clear a doubt. After this Resolution has been so thoroughly discussed and so many tributes have been paid from all sides of this House, I want to know whether the Secretary himself will be given an opportunity to speak. I know that there is no precedent or convention as such. But in these days even the House of Commons and the House of Representatives in America which are very jealous in safeguarding their convention and precedent have allowed . . . ”

MR. SPEAKER :—“ They have not allowed it.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ President Tito of Yugoslavia had been given an opportunity to do so.”

MR. SPEAKER :—“ That is quite a different thing.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I do not know it.”

MR. SPEAKER :—“ He did not address them as an Assembly or Parliament. I do not want to break the convention and it will be unparliamentary to do so.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ But the Secretary as a distinguished gentleman can address this House.”

MR. SPEAKER :—“ Before I put the Resolution to the vote of the House, I wish to say a few words. I endorse every word

[Mr. Speaker]

[22nd March 1955]

said about the qualities of head and heart of Sri Krishna Ayyar by the Hon. Leader of the House, the hon. Deputy Leader of the Opposition, other leaders of parties and other hon. Members who have taken part in the discussion. I am certain that hon. Members may feel sorry for Sri Krishna Ayyar leaving us. Separation, whether it is temporary or permanent, brings us sorrow. For instance, take our marriages. When our sisters and daughters marry and naturally go to their husbands' houses—they are going there for the good—we still feel sorry for their going. So, separation always brings us sorrow.

“Some hon. Members may feel that Sri Krishna Ayyar has been retained in service till 70 years. Probably the House may not be aware of the age-limit for the Clerk of the House of Commons in England. In England, the age-limit of the Clerk of the Parliament, that is Secretary to the Legislature, is 70 years. In Australia it is 65 years. In Canada there is no age-limit. In this connexion, I wish to read some excerpts from an article written in the ‘Journal of the Society of Clerks-at-the Table in Empire Parliaments’ about the age-limit. It is as follows:—

‘In regard to age-limit of the Clerk it should be unlimited in order that the House may always be assured of an experienced officer.’”

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—“The best answer regarding this point was given by Sri Rajagopalachariar, when he was the Chief Minister. He said that his (Sri Krishna Ayyar) age was less than the age of a High Court Judge, that is, he was less than 60 years, as the Secretary felt he was less than 60 in age.”

MR. SPEAKER:—“I am glad that encomiums have been poured on Sri Krishna Ayyar and some hon. Members even expressed their desire that they would be happy to hear him. I was the happiest of all persons to hear them because he is an officer of the Legislature Secretariat of which I am the head. When hon. Members of this House praise him, naturally the Presiding Officer feels as if he himself is praised.

“Hon. Members who have taken part in this discussion have stated that he is thorough with Parliamentary Procedure and I endorse every word of what they have stated. But the question is, are we to lose his experience. This point has not been raised by any hon. Member. In this connexion, I wish to make a suggestion to our Hon. Chief Minister, the Leader of the House and Raja Sri Muthiah Chettiar. The Leader of the House, while enumerating the work done by Sri Krishna Ayyar, forgot to mention two things. He was a Member of the Syndicate of the Annamalai University for a number of years. He was also a Member of the Senate of the Madras University. In Universities we have got diploma courses in ‘Public Administration’, ‘Economics’, ‘Greek’, ‘Latin’, ‘Public Finance’, ‘Journalism’, etc. I hope the Leader of the House who is also the Education Minister would use his influence and institute a diploma course in ‘Parliamentary

22nd March 1955]

[Mr. Speaker]

Procedure' in Universities. I dragged in the name of Raja Sri Muthiah Chettiar because he is the Pro-Chancellor of the Annamalai University and he can use his influence to have this diploma course introduced in the Annamalai University. Very few in our country know anything about 'Parliamentary Procedure'. Before the attainment of freedom, we had only the freedom of speech. But after the attainment of our freedom, we enjoy certain privileges. People must be made aware of these privileges and rules of Parliamentary Procedure. Therefore, I hope that this diploma course in 'Parliamentary Procedure' will be introduced in Universities for the good of our country. I suggest that Mr. Krishna Ayyar may be appointed as part-time Professor for this course.

"Sri Krishna Ayyar is going to retire shortly but one thing about him is that he is in sound health. I do not know when I attain his age of 70 years whether I will be in that condition of health. In his letter^a which I read to the House yesterday, he wished me and the House long life and prosperity. I reciprocate him by wishing him long life and peace of mind which is very necessary in a man's life. I hope now and then he will come to our House and when he comes here, he will be given an honoured seat and that much I can assure him. (Laughter.) Before I put the Resolution to the vote of the House I request hon. Members to approve it not in the usual way or by clapping which is unparliamentary but by thumping the tables. I shall now read the resolution :

'That the Honourable Speaker be requested to convey to Sri R. V. Krishna Ayyar, B.A., M.L., on his laying down of the office of the Secretary to the State Legislature, Madras, the assurance of this House's sincere appreciation of the distinguished and outstanding services which, by his ever ready advice and his great knowledge of the law and custom of the Legislature, he has rendered to it and to all its Members in the conduct of their business during the years 1924 to 1941 and 1952 to 1955, all of which have been spent at the Table.'

Before I put the motion to the vote of the House, I wish to say that the Speaker should not take part in the voting unless there is a tie. I think I can join all the hon. Members in thumping the table as a mark of passing this motion unanimously."

The motion was passed *nem con*, amidst thunderous thumping from all sides of the House, the Hon. the Speaker also participating.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—*cont.*

(1) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF—*cont.*

MR. SPEAKER :—"Now, let us take up the next item in the agenda, viz., Voting on Demands."

SRI K. VINAYAKAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தின்மீது திருவாளர் கல்யாணசுந்தரம் கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை

10-31
a.m.

22nd March 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

“ Sir, I have had occasions to go to him for certain consultations regarding legislative work. He had always been uniformly courteous and even if at the time when I peeped into his room he was engaged in the labyrinth of his official work, he would not mind being disturbed and he used to receive me very courteously and extend his hospitality to me and I always came out of his room cheerfully. Though his name was a legend to me for a very long time, only after coming here as a Member of this House and having moved with him closely, I have come to know that he is a man to be reckoned with and he is one among the grand galaxy of men who have ever adorned this State. In this decade, we have got a fine Speaker; we are fortunate enough to have Sri Kamaraj Nadar as the Chief Minister of this State and until recently Sri Rajagopalachariar, who retired as the Chief Minister of this State. At the same time we have a Secretary who has enough of culture, enough of learning and a lot of religion about him. We have been singularly fortunate to have this gentleman in our midst. I really wish him longevity and happiness in whatever walk of life he may be engaged in his future.

“ Now, one word about his worthy successor, Sri Hanumanthappa. He is a fit successor to his place and I wish him all success in his future career.”

MR. SPEAKER :—“ Before I put the Resolution to the vote of the House I wish to say a few words . . . ”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I want to clear a doubt. After this Resolution has been so thoroughly discussed and so many tributes have been paid from all sides of this House, I want to know whether the Secretary himself will be given an opportunity to speak. I know that there is no precedent or convention as such. But in these days even the House of Commons and the House of Representatives in America which are very jealous in safeguarding their convention and precedent have allowed . . . ”

MR. SPEAKER :—“ They have not allowed it.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ President Tito of Yugoslavia had been given an opportunity to do so.”

MR. SPEAKER :—“ That is quite a different thing.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I do not know it.”

MR. SPEAKER :—“ He did not address them as an Assembly or Parliament. I do not want to break the convention and it will be unparliamentary to do so.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ But the Secretary as a distinguished gentleman can address this House.”

MR. SPEAKER :—“ Before I put the Resolution to the vote of the House, I wish to say a few words. I endorse every word

[Mr. Speaker]

[22nd March 1955]

said about the qualities of head and heart of Sri Krishna Ayyar by the Hon. Leader of the House, the hon. Deputy Leader of the Opposition, other leaders of parties and other hon. Members who have taken part in the discussion. I am certain that hon. Members may feel sorry for Sri Krishna Ayyar leaving us. Separation, whether it is temporary or permanent, brings us sorrow. For instance, take our marriages. When our sisters and daughters marry and naturally go to their husbands' houses—they are going there for the good—we still feel sorry for their going. So, separation always brings us sorrow.

“Some hon. Members may feel that Sri Krishna Ayyar has been retained in service till 70 years. Probably the House may not be aware of the age-limit for the Clerk of the House of Commons in England. In England, the age-limit of the Clerk of the Parliament, that is Secretary to the Legislature, is 70 years. In Australia it is 65 years. In Canada there is no age-limit. In this connexion, I wish to read some excerpts from an article written in the ‘Journal of the Society of Clerks-at-the Table in Empire Parliaments’ about the age-limit. It is as follows:—

‘In regard to age-limit of the Clerk it should be unlimited in order that the House may always be assured of an experienced officer.’”

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—“The best answer regarding this point was given by Sri Rajagopalachariar, when he was the Chief Minister. He said that his (Sri Krishna Ayyar) age was less than the age of a High Court Judge, that is, he was less than 60 years, as the Secretary felt he was less than 60 in age.”

MR. SPEAKER:—“I am glad that encomiums have been poured on Sri Krishna Ayyar and some hon. Members even expressed their desire that they would be happy to hear him. I was the happiest of all persons to hear them because he is an officer of the Legislature Secretariat of which I am the head. When hon. Members of this House praise him, naturally the Presiding Officer feels as if he himself is praised.

“Hon. Members who have taken part in this discussion have stated that he is thorough with Parliamentary Procedure and I endorse every word of what they have stated. But the question is, are we to lose his experience. This point has not been raised by any hon. Member. In this connexion, I wish to make a suggestion to our Hon. Chief Minister, the Leader of the House and Raja Sri Muthiah Chettiar. The Leader of the House, while enumerating the work done by Sri Krishna Ayyar, forgot to mention two things. He was a Member of the Syndicate of the Annamalai University for a number of years. He was also a Member of the Senate of the Madras University. In Universities we have got diploma courses in ‘Public Administration’, ‘Economics’, ‘Greek’, ‘Latin’, ‘Public Finance’, ‘Journalism’, etc. I hope the Leader of the House who is also the Education Minister would use his influence and institute a diploma course in ‘Parliamentary

22nd March 1955]

[Mr. Speaker]

Procedure' in Universities. I dragged in the name of Raja Sri Muthiah Chettiar because he is the Pro-Chancellor of the Annamalai University and he can use his influence to have this diploma course introduced in the Annamalai University. Very few in our country know anything about 'Parliamentary Procedure'. Before the attainment of freedom, we had only the freedom of speech. But after the attainment of our freedom, we enjoy certain privileges. People must be made aware of these privileges and rules of Parliamentary Procedure. Therefore, I hope that this diploma course in 'Parliamentary Procedure' will be introduced in Universities for the good of our country. I suggest that Mr. Krishna Ayyar may be appointed as part-time Professor for this course.

"Sri Krishna Ayyar is going to retire shortly but one thing about him is that he is in sound health. I do not know when I attain his age of 70 years whether I will be in that condition of health. In his letter^a which I read to the House yesterday, he wished me and the House long life and prosperity. I reciprocate him by wishing him long life and peace of mind which is very necessary in a man's life. I hope now and then he will come to our House and when he comes here, he will be given an honoured seat and that much I can assure him. (Laughter.) Before I put the Resolution to the vote of the House I request hon. Members to approve it not in the usual way or by clapping which is unparliamentary but by thumping the tables. I shall now read the resolution :

'That the Honourable Speaker be requested to convey to Sri R. V. Krishna Ayyar, B.A., M.L., on his laying down of the office of the Secretary to the State Legislature, Madras, the assurance of this House's sincere appreciation of the distinguished and outstanding services which, by his ever ready advice and his great knowledge of the law and custom of the Legislature, he has rendered to it and to all its Members in the conduct of their business during the years 1924 to 1941 and 1952 to 1955, all of which have been spent at the Table.'

Before I put the motion to the vote of the House, I wish to say that the Speaker should not take part in the voting unless there is a tie. I think I can join all the hon. Members in thumping the table as a mark of passing this motion unanimously."

The motion was passed *nem con*, amidst thunderous thumping from all sides of the House, the Hon. the Speaker also participating.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—*cont.*

(1) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF—*cont.*

MR. SPEAKER :—"Now, let us take up the next item in the agenda, viz., Voting on Demands."

SRI K. VINAYAKAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தின்மீது திருவாளர் கல்யாணசுந்தரம் கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை

10-31
a.m.

[Sri K. Vinayakam]

[22nd March 1955]

ஆதரித்து நான் பேச விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தை 'எஞ்சிய சென்னை ராஜ்யம்' என்று சொல்வதை மாற்றி, 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று அவர் வற்புறுத்திச் சொன்னார். இப்படிச் செய்வதினால் என்ன தொந்தரவு இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

“ஒரு தோப்பில் 90 புளிய மரங்களும் 10 வேப்ப மரங்களும் இருந்து, பிறகு பத்து வேப்பமரங்கள் வெட்டப்பட்டுவிட்டால் அந்தத் தோப்பை புளியந்தோப்பு என்று சொல்வதா, அல்லது 'எஞ்சிய புளியந்தோப்பு' என்று சொல்வதா என்பதை சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம் முடைய ராஜ்யத்தில் பெருவாரியாக இருக்கிற மாவட்டங்கள் தமிழ் மாவட்டங்கள்தான். ஒரு மலையாள மாவட்டமும் ஒரு கன்னட மாவட்டமும் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதால் எஞ்சிய சென்னை ராஜ்யம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் அது சரியான வாதம் அல்ல. அனேகமாக தமிழர்களே அமைச்சர்களாக இருப்பதினாலும், தமிழர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த தமிழ் ராக இருக்கிற கனம் திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்கும் நேரத்திலே நம்முடைய ராஜ்யத்தை தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதன் மூலம் அவர் தனக்கு ஒரு நிரந்தரமான பெருமையை தேடிக்கொள்ளலாம். அப்படி செய்வதற்குமுன் தற்போது ஆந்திர ராஜ்யத்தில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் தமிழ் பிரதேசங்களை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்த்துவிடுவதற்கு தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நேற்றுப் பிறந்த ஆந்திர நாடு இது விஷயத்தில் தொல்லை கொடுத்துவருகிறது.

“தமிழ்நாட்டில் தெற்குப் பகுதியிலும் தமிழ் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் தமிழ் பகுதிகள் இருக்கின்றன என்பது அரசாங்கமே ஒத்துக்கொண்ட ஒரு உண்மை. திருவாங்கூர்-கொச்சியிலுள்ள தமிழ் பகுதிகள் உடனடியாக தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்படவேண்டும். அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை நமது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“இம்மாதிரி தமிழ் பகுதிகள் ஆந்திர நாட்டிலும் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலும் சேர்ந்திருப்பதன் காரணமாக அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு உட்படுகிறார்கள். உதாரணமாக ஆந்திர நாட்டில் இருக்கும் தமிழ் பிரதேசங்களில் இருப்பவர்கள் தமிழில் கணக்கு வைத்துக்கொள்வதற்குக்கூட அனுமதிக்கப்படாமல் தெலுங்கில் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். பள்ளிக் கூடங்களில் படிக்கும் தமிழ் மாணவர்களுக்கும் மொழி விஷயத்தில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. உத்தியோகத்தில் இருக்கும் தமிழர்கள், தெலுங்கு கற்றிருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால் இங்குள்ள தெலுங்கர்கள் விஷயத்தில் நாம் அந்த அளவுக்கு தீவிரமாக நடந்துகொள்வதில்லை. இங்குள்ள தெலுங்கர்கள் ஆந்திரத்திற்குப் போய் விடவேண்டுமென்றோ, தமிழ் படித்தால்தான் உத்தியோகம், இல்லாவிடால் உத்தியோகம் கிடையாது என்றோ நாம் சொல்லத் திடையாது. அந்த அளவுக்கு நாம் பறந்த மனப்பான்மையோடு இருக்கிறோம். அதைப் போலவே அவர்களுக்கும் அந்த மனப்பான்மை இருக்கவேண்டியது அவசியம் அல்லவா? அவர்கள் அம்மாதிரி நடந்துகொள்வதில்லை.

“நம்முடைய நாட்டிற்கு தயவு செய்து தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும். 'எஞ்சிய சென்னை ராஜ்யம்' என்று சொல்லக்கூடாது என்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தமிழர்களுடைய குறைகள் நீங்குவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆந்திரர்கள் அங்குள்ள தமிழ் பகுதிகளை தமிழ்நாட்டோடு விட்டுவிடுவதற்கு ஒத்துழைப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு பெருமையை தேடிக்கொள்ளவும் அவர்களுடைய பரந்த மனப்பான்மையை நிரூபிக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை நம்முடைய சர்க்கார் செய்வார்களானால்

22nd March 1955] [Sri K. Vinayakam]

உண்மையிலேயே தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்த சர்க்காரை பெரிதும் வாழ்த்துவார்கள். சென்னை ராஜ்யம் (Madras State) என்ற பெயரை நீடித்து வைத்திருப்பதானது யாரையோ திருப்தி படுத்துவதற்காக இருக்கிறது.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ எந்தத் தலைப்பின் கீழ் ஸ்ரீ வினாயகம் பேசுகிறார் என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. ஆந்திர தமிழ் நாடு பிரிவினைப்பற்றி பேசுகிறாரா ? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ நான் பேசுவது பொருத்தமான விஷயம்தான். தாத்தா கொஞ்சம் தயவு செய்து சும்மா இருந்தால் போதும்.”

MR. SPEAKER :—“ அங்கத்தினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்வது கூடாது.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ சென்னை அரசாங்கம் என்ற பெயரை இன்னும் வைத்திருப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். சென்னை அரசாங்கம்தான். இல்லையென்று சொல்ல வில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்கள் இருப்பதினால் சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயர் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று சொல்வது ஒரு சிலரை திருப்திப்படுத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கிறதே யொழிய உண்மையிலேயே இது நியாயமாக இல்லை. தமிழ்நாடு என்று பெயரை வைத்து விட்டால் போதும். இது மொழி பேசுவார்கள் தங்கள் தங்களுடைய மொழியில் பேசுவதற்கு சேர்ந்து கொள்ளலாம். அது வரையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் நாம் கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆகவே தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைப்பதனால் எந்த விதமான கோளாறும் ஏற்பட முடியாது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த உவட்டுப்பிரேரணையில் ‘ To secure equitable adjustments of boundary with Andhra State ’ என்று விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இதைத்தான் நான் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தமிழ்மக்கள் ஆந்திர தேசத்தில் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். தெலுங்கு படிக்காதவர்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லை என்று திட்ட வட்டமாக ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். சித்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஒருவர் தமிழ் படித்தவராக இருந்து உத்தியோகம் வேண்டுமென்று மனு போட்டால் ‘ நீ ஆந்திரன் இல்லை, ஆகவே உத்தியோகம் கொடுக்க முடியாது ’ என்று சொல்லி உத்தியோகம் தர மறுக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் அப்படிச் செய்வதில்லை. அங்கு இருக்கும் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ் படிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட அவதியான நிலையில் அங்குள்ள தமிழ் மக்களை விட்டு வைத்திருப்பது நியாயமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். எங்களைப் போன்ற ஒரு சிலர் எல்லா விஷயமாக அதிக ஊக்கம் செலுத்தி வருகிறோம். ஆகையால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதை வற்புறுத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவும் சித்தூர் தமிழ் பகுதிகளை தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்காகவும் சர்க்கார் கட்சியினர் இது விஷயத்தில் ஒதுங்கி இருக்கக்கூடாது. இது குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருடைய பிரச்சனை மட்டுமல்ல. தேசிய பிரச்சனையாகும். எல்லாத் தமிழர்களையும் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை. காங்கிரஸ் கட்சியோ கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ வேறு எந்த கட்சியினருடைய பிரச்சனையோ அல்ல. எல்லொருமே சேர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகும். இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்.

“ ஆந்திர ராஜ்யத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரி சபை இல்லாத காரணத்தினால் நம்முடைய சர்க்காரும் ஆந்திர சர்க்காரும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முடியாத ஒரு நிலை இருந்து வந்தது ” என்று

[Sri K. Vinayakam]

[22nd March 1955]

டெல்லியிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. இன்றைய சென்னை சர்க்கார் அதைத் திருத்த வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் வைத்திருக்கிறது. சென்ற மந்திரி சபையில் முதல் அமைச்சராக இருந்த ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச் சாரியார் அவர்கள் சென்னை நகரத்தை தமிழ்நாட்டுக்கு வாங்கித்தந்தார் என்ற பெருமை அவருக்கு இருக்கிறது. அதற்காக தமிழ்நாட்டினர் அவருக்கு பெரிதும் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இப்பொழுது முதல் அமைச்சராக இருக்கும் கனம் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இதர ராஜ்யங்களிலுள்ள தமிழ்ப்பகுதிகளை தமிழ்நாட்டோடு சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்வதோடு கூட தமிழ் ராஜ்யம் என்ற பெயரை வைப்பதற்கும் காரணமாக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் அவர்கள் செய்வார்களானால் அவருக்கு தமிழ் மக்கள் என்றென்றும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். இப்பிரச்சினையை இனியும் தன்னிப் போடக்கூடாது. உடனடியாக ஆந்திர அரசாங்கத்தோடு சித்தூர், தமிழ் பகுதிகள் விஷயமாக பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

“ஆந்திர ராஜ்ய தமிழ் பகுதிகளில் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களே இல்லை. மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள தமிழ் மாணவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் தரவேண்டுமென்று ஏற்கனவே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அதன் படி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு உபகாரச்சம்பளம் கிடைக்கும். அடுத்த ஆண்டு கிடைக்கும் என்று நிச்சயம் இல்லை. இந்தநிலைமையில் தமிழ் மாணவர்கள் அங்கு அவதிப்படுகிறார்கள்.

“திருத்தணி பஞ்சாயத்து போர்டு நடவடிக்கைகள் தமிழில் இருந்தன என்பதற்காக அந்த பஞ்சாயத்து போர்டின் பேரில் ஆந்திர சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ‘சூபர்சீட்’ செய்து விட்டார்கள். இது விஷயத்தைப் பற்றியும் நம்முடைய சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காரோடு விவாதிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் தமிழ்மக்கள் வசிக் கும் இடத்தில் தமிழ் நடவடிக்கைகள் நடப்பது எப்படிச் குற்றமாகும்?

“ஒருசில இடங்களில் தமிழர்கள் வெற்றிப்பெற்றார்கள். வேறு இடங்களில் தோல்வி அடைந்தார்கள். அதிகமாக தமிழர்கள் இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏன் தமிழர்கள் வெற்றிப்பெறாமல் ஆந்திரர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள் என்ற கேள்வி எழுந்தால் அதற்கு நான் ஒன்றை எடுத்துச் சொல்லி ஞாபகம் படுத்த விரும்புகிறேன். கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் அந்தப்பகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஆந்திர நாட்டு அமைச்சரோடு ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினார். தமிழ் மக்கள் நிறைந்த அந்தக்கூட்டத்தில் ‘தமிழர்கள் காங்கிரசுக்கு ஒட்டுப்போட வேண்டும்’ என்று தமிழர்கள் சார்பில் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர் அப்படிச் செய்ததைக் குற்றம் என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. தமிழ் மக்கள் சார்பாக பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும், கனம் காமராஜ் அவர்களும் தமிழருக்கு ஒட்டு போட வேண்டாம். எல்லா கமிஷன் அதை கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்ற முறையில் அறிக்கைவிட்டார்கள்.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“On a point of order, Sir. The hon. Member is referring to the speeches made by Members of the House in their individual capacity outside the House. May I know whether it is relevant?”

DEPUTY SPEAKER :—“It is perfectly relevant. The hon. Member can go on with his speech.”

SRI K. VINAYAKAM :—“தீர்மானத்தை யொட்டித்தான் பேசுகிறேன். தீர்மானத்திலிருந்து ஒரு அணுகூட பிசகாமல்தான் பேசுகிறேன்.

22nd March 1955]

[Sri K. Vinayakam]

“இப்படி பொறுப்புள்ள அமைச்சர்களும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவரான கக்கன் போன்றவர்களும், மத்திய அரசாங்க மந்திரியான டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள் அப்பகுதிகளுக்கு வந்து தமிழர்களைப் பார்த்து ஒரு சில காரணத்திற்காக தமிழர்களுக்கு ஒட்டுப் போடக்கூடாது என்று பிரசாரம் செய்யலாமா?”

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—“On a point of order, Sir. May I know how all these matters referred to by the hon. Member come under this Demand—Heads of State, Ministers, and Headquarters Staff?”

SRI K. VINAYAKAM:—“நன்கு படித்துப்பார்த்துக்கொண்டு கேட்கவேண்டும்.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—“நன்கு படித்துப் பார்த்துக்கொண்டுதான் கேட்கிறேன். நான் எக்ஸ்பிளனேஷன்தான் சபாநாயகரைக் கேட்கின்றேன்?”

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—“So far I am able to see, what the hon. Member means is the influence of the present Chief Minister of Madras, the Hon. the Minister for Agriculture and that of the President of T.N.C.C. is more overriding than that of the hon. Member.”

SRI K. VINAYAKAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலேயே ஒரு நிமிஷமாகிவிட்டது. யாருக்கு செல்வாக்கு இருந்தாலும், அதைப்பற்றி கவலைப்பட வில்லை. இதிலெல்லாம் கட்சி மனப்பான்மை பாராட்டாமல் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா? அதே நேரத்திலே நம் தமிழ்நாட்டிற்குத் தெற்கே தமிழர்கள் வசிக்கின்ற திருவாங்கூர் பிரதேசம் இருக்கிறது. அதுவும் நம் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்வதற்கான வழிகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் சேர்வதோடு, நம்முடைய அரசாங்க மொழி, ஆட்சி மொழி தமிழிலே நடப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். காரணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு இடத்தில் சென்னை கலாசாலைகளில் பிரதேச மொழியில் நடப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்வகலாசாலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி அவர்கள் செய்ய வில்லையானால், அரசாங்கமே அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். The Government will step into it என்று கூறியிருக்கின்றார். யாருக்குமே தலையிடுவதற்கு அவ்வளவு அதிகாரமில்லாத தனிப்பட்ட ஸ்தாபனம் Autonomous body விஷயத்தில் சர்க்கார் தலையிடும் என்று சொல்லும்போது, அதை விட நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய சார்பிலே தன்னுடைய நேரடியான அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் இந்தப் பிரதேச மொழியைப் புகுத்துவதற்கான திட்டங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதைப் பரிசீலித்து செய்யக்கூடாது? ஆகவே இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.”

* SRI O. KORAN:—“മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ മേലേ തയയ്ക്കപ്പെട്ട വകുപ്പുകളുടെ ചെലവിനായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ധനാഭ്യർത്ഥനയെപ്പറ്റി ചുഴ്ചയുണ്ടാകാൻ ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒന്നാമതെന്ന നമ്മുടെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ മേലേ തയയ്ക്കപ്പെട്ട ആളുകൾക്കു സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾ ഒരു ഹരജിയോ മേജോ റാഷമോ അയച്ചാൽ ഒരു മറുപടി കൊടുക്കുക എന്ന റേറ്റാപ്പിസം Red tapism ഇന്നും പഴയപടി തുടരുകയാണ്. ഒരു ജനാധിപത്യഭരണത്തിൽ ഏററവും വലിയ ദോഷമാണ് ചുവപ്പുനാടകങ്ങളെ കാലവിലംബം. ജനങ്ങളുടെ ആവലാതികളും ആവശ്യം

10-43
p.m.

[Sri O. Koran]

[22nd March 1955]

ഞളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയാൽ അതിനുവേണ്ട പരിഹാരം കാണുകയെന്നുള്ളതും എന്തു പരിഹാരമാണ് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു അതതു ആളുകളെ അറിയിക്കുകയെന്നുള്ളതും വളരെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ജനാധിപത്യമെന്ന പേര് സാർവ്വമാണെങ്കിൽ അത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങളും മറുപള്ള ആളുകളും വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഈ സഭയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതും മന്ത്രിമാർ എടുക്കുന്ന നിലയെ ആശ്രയിച്ചാണ് സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്കു ജനാധിപത്യഭരണത്തിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടാവുകയോ ഇല്ലാത്തവയെന്നു ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ ജനാധിപത്യഭരണം നല്ല കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടാണോ മുന്നോട്ടു പോകുന്നതെന്നു അല്ല അതേപോലെയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. നല്ല കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടല്ല ഇവിടത്തെ ജനാധിപത്യഭരണം മുന്നേറുന്നതെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ എനിക്ക് പൂസനമുണ്ട്. ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. സംസ്ഥാനപ്പനസ്സംഘടനാ കമ്മീഷൻ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പര്യടനം നടത്തി തെളിവെടുത്ത കൂട്ടത്തിൽ മലപ്പുറം പരികയുണ്ടായി. ആ അവസരത്തിൽ ഇവിടത്തെ ധനകാര്യമന്ത്രി ശ്രീ സി. സുബ്രഹ്മണ്യം പുരോഗതിയെക്കുറിച്ചും ഭരണകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു കമ്മീഷൻ മുമ്പിൽ തെളിവുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പൂരുന്നങ്ങളായ ഭരണകാര്യങ്ങൾ സംസ്ഥാനത്തിൽ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു മന്ത്രി ഒരു പ്രത്യേക ഭരണ മന്ത്രം പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിലവാരം നടത്തിയതും തെളിവുകൊടുത്തതും വളരെ തെറ്റായ ഒരു നടപടിയാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയല്ല.

“നമ്മെ എല്ലാം ഈ സഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതായ പൊതുജനങ്ങളോടു നമുക്കൊരു കടമയുണ്ട്. നമുക്കു വോട്ടു നൽകി ഈ സഭയിലേക്കു കയറിയവർ ഇന്നാട്ടിലെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ വളരെ രാഷ്ട്രം കാണിച്ചിരുന്നു. നാട്ടുവാഴ്ച-ജന്മിവാഴ്ചയിൻകീഴിൽ കഷ്ടതയനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ സാധാരണജനങ്ങൾ, തൊഴിലാളികൾക്കു വിടാത്തതും, പഴയ ഭരണം മാറി ജനാധിപത്യഭരണം വന്നപ്പോൾ വളരെയൊന്നും പ്രതീക്ഷകളോടെയാണ് നമുക്കു വോട്ടു നൽകി ഈ സഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതായിട്ടുള്ളത്. നാട്ടിനേയും നാട്ടാരേയും ബാധിക്കുന്ന എത്രയോ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങൾ ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അവക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം ചെയ്യണം. ആങ്ങളുടെ കക്കിനേത്തുപോയ ഡോക്ടർ കെ. ബി. മേദനോൻ തന്നെ പലപ്പോഴും ഈ കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാത്തങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി അന്വേഷണം നടത്തുകയും അടിമത്തത്തിലായി നിവൃത്തിമാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് മന്ത്രിമാരുടെ കടമയാണ്. ഈ രാജ്യത്തു ജനാധിപത്യഭരണം നല്ല നിലയിൽ നടക്കുന്നുവെന്നു വിശ്വാസം പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകണമെന്നതിൽ അവരുടെ പ്രതിനിധികൾ ഈ സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു ബോധ്യം അല്ലാത്തതോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഗവണ്മെന്റ് അതു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ ഇല്ല എന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. ജനപ്രതിനിധികൾ ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് പറയത്തക്ക ശ്രദ്ധചെയ്യുന്നില്ല.

“ജനാധിപത്യഭരണസമ്പ്രദായത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു ഘടകമാണ് പ്രതിപക്ഷം. ഇന്നു ഇവിടെ പ്രതിപക്ഷത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു പരിശോധിച്ചാൽ വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരു നിലയാണ് കാണുന്നത്. പ്രതിപക്ഷങ്ങളെ ഏതു വിധവും നശിപ്പിക്കുകയെന്നല്ലാതെ ജനാധിപത്യഭരണത്തിന്റെ വിജയത്തിന്നു കഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതായ ഒരു ഘടകമാണ് പ്രതിപക്ഷകക്ഷിയെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു അതിനെ ആദരിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഒരു പാട്ട് ഇവിടെയില്ല. ജനാധിപത്യത്തെ അടിമത്തം മുടിയോളം നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികളാണ് ഇന്നു ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സുശങ്കരവും സുസംഘടിതവുമായ ഒരു എതിർപക്ഷകക്ഷി വളർന്നുവരാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റ് കരുതിക്കൂട്ടി നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രതിപക്ഷത്തെ ആദരിക്കുകയും പ്രതിപക്ഷകക്ഷികളിലെ അംഗങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു മതിയായ ഗൗരവം നൽകി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതു് പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ വലുതായ തന്നെ മിത്തം ജനാധിപത്യത്തിന്റെതെന്നു മുന്നേറുന്നതിനും വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ജനാധിപത്യഭരണത്തിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വാസമുള്ള ഒരു പാട്ടിയാണ് പി. എസ്. പി. ആങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങളിലെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടതായ തീരുമാനം

22nd March 1955]

[Sri O. Koran]

ങ്ങമെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതിൽ എനിക്ക് ഉണ്ടാകാത്തതുമാത്രമല്ല. മുതുകാട്ട് സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു യോജിപ്പ് മനോഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ആപ്തകരമായ ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സന്തോഷപ്രദമാണ്. അതുപോലെ മറ്റെല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളെയും ഗവണ്മെന്റ് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കൂട്ടാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ആവലാതി. മേലാലകിലും ഈ സഭയിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കുമെന്നും അടിയന്തിരമായി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഇന്ന് പലപല നിയമങ്ങൾ നിലവില്പ്തം. ഈ നിയമങ്ങളെല്ലാം ശരിയായി പാലിയപ്പെടുന്നുണ്ടോ, സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം ഇതാണ് നിന്നു ശയം പറയാം. പല നിയമങ്ങളും നിരന്തരമായി ലംഘിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ആദ്യം നിഷേധിക്കാനാവാത്ത ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. കേന്ദ്ര പ്രവേശനനിയമം പാസ്സാക്കിയിട്ട് അഞ്ചു കൊല്ലമായി. സാമൂഹ്യാവശേഷപരിഹരണനിയമവും പാസ്സാക്കിയിട്ട് കുറേ കൊല്ലങ്ങളായി. രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറു കൊല്ലത്തിലധികം കാലംകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തു വർദ്ധിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള ജനവിപ്ലവസംഘം ജന്മനാചാരങ്ങളും തുടച്ചുനീക്കുവാനുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളാണിവ. അധിപതിന്റെ പേരിൽ അക്രമിനിർമ്മാണപ്പെട്ടിരുന്ന ഹരിജനങ്ങൾക്കു കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു ആരാധന നടത്തുന്നതിനു അവകാശം നല്കിക്കൊണ്ടുള്ളതാണ് കേന്ദ്ര പ്രവേശനനിയമം. ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമൂഹികാവശ്യങ്ങൾ നീക്കി പുണ്യമായ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടും ഫോട്ടൽ, ബർബർക്ലാപ്പ് മുതലായ സാമൂഹങ്ങളിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി പാസ്സാക്കിയുള്ള നിയമമാണ് സാമൂഹികാവശ്യപരിഹരണനിയമം. ഇങ്ങനെ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ, ആ നിയമങ്ങൾ എത്രമാത്രം പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നു, എത്രമാത്രം ലംഘിക്കപ്പെടുന്നു, ആരെല്ലാം അതിനെ ഭൂതപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു എന്നൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല. ഈ അടുത്ത കാലത്തു നടന്ന ഒരു ഉപഹരണം പറയാം. കരുന്നൂത താലൂക്കിൽ ഇരിപ്പത്തു കേന്ദ്രത്തിനടുത്തുള്ള വസ്തികൂടി നടന്നുകുടുത്തു എന്ന കുറഞ്ഞിന്നു കണ്ണനെ ഒരു ഹരിജനെ വേലക്കർ ചേർന്നു മർദ്ദിച്ചിട്ട് നാലുകൾ അധികമായി. അതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കാനാളില്ല. ഇക്കാലത്തും ഈ മാതിരി സംഭവങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നിർവ്വേദമെന്നു മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിനകത്തുനിന്നു അവരെ കരയും കൂടിയാണ്. മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഇത്തരം സംഭവങ്ങളാണ് അന്യ രാജ്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയാണിരിക്കുന്നത്. ഇതാതിരി സംഭവങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യയിൽ വസ്തുവിവേചനവും അധിപതിയും ഭയങ്കരമായ നിലയിൽ ഇന്നും ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ‘ന്യൂയോക്ക് ടൈംസ്’ മുതലായ പത്രങ്ങൾ പ്രചരണം നടത്തുന്നത്. വൈദ്യനാഥകേന്ദ്രത്തിൽ വിനോബാജി ഒരു സംഘം ഹരിജനങ്ങളുമായി പോയിട്ട് ഒരു കൂട്ടം യഥാസ്ഥികന്മാർ അവരെ തടഞ്ഞു നിൽക്കുക അടിച്ചോടിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്തതായി നാം പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചു. അതുപോലെ മൈസൂരിൽ ദശരഥ സത്യാഗ്രഹസമരമായിട്ട് ഗുന്ധി നടത്താൻ ശ്രമിച്ച ഹരിജനങ്ങളെ അടിച്ചോടിക്കുകയുണ്ടായെന്നും അതിനെത്തുടർന്നു ഗുന്ധിതന്നെ വേണ്ടെന്നു വച്ചുവെന്നും കേട്ടു. ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ‘ന്യൂയോക്ക് ടൈംസ്’ മുതലായ പത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ ഭയങ്കരമായ അധിപതിയും വസ്തുവിവേചനവും നിലവിലുള്ളതെന്നു പ്രചരണം നടത്തുന്നത്. നിയമങ്ങൾ എത്രതന്നെ നല്ലതായാലും അവ നടപ്പിൽവരത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിയമംകൊണ്ട് എന്താണ് പ്രയോജനം? വർണ്ണവിവേചനത്തിന്നെതിരായി 150 കൊല്ലത്തിനുമുമ്പെ അമേരിക്കയിൽ നിയമം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ നിയമം ശരിയായി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ അവിടത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്നും അമേരിക്കയിൽ വസ്തുവിവേചനത്തിന്റെ കാക്കശ്ശം കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് അറിയുന്നത്. പ്രസിദ്ധ നിഗ്രോ തായകനായ മിസ്റ്റർ പോൾ റോബിൻസൺ പാരിസ്സിൽവെച്ചു കൂടിയ ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു ഇതിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. അമേരിക്കയിൽ നിയമമില്ലായ്മയല്ല. പക്ഷെ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് കമ്യൂണിസം കാരണം. അതുപോലെ ഇവിടെയും നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പരഞ്ഞു നോക്കിയിട്ടില്ലെന്നാണ് അധിപതിയും അവശതകളാലും നിങ്ങളു

[22nd March 1955

10-54
p.m.

*** SRI M. S. SELVARAJAN :—**“கனம் உதவி சபா யகர் அவர்களே, புதியதாக வெளியிலிருந்து வந்தவன் என்ற வயில், சட்டசபையில் அதிக அனுபவம் இல்லாத நிலையில், வெளியி ன்ன உணர்ச்சிகளை யெல்லாம் இந்தச் சபையில் எடுத்துக் கூறுவதற்கு னக்குச் சிறிதும் நேரம் கொடுத்துத் தவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நான் இந்தச் சபைக்கு வருவ மாக முன்பு கூட, பல நண்பர்கள் முதல் மந்திரி அவர்களும், மற்ற மந்திரிகளும் சுற்றுப் பிரயாணம் வருவதால் ஏற்படக்கூடிய பலன் அதிக லீல என்று எடுத்துக் கூறியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவர்கள் அவ ற்பு பலதரம் சுற்றுப்பிரயாணம் வராமல் இங்கேயே இருப்பதால் பல ற்ப்பட்ட பாதகங்கள் நடைமுறையில் ஏற்படுகின்றன என்பது என்குடைய ிப்பிராயம். முதல் மந்திரி அவர்களும், மற்ற மந்திரிகளும் கிராமப் ததிகளுக்கு சுற்றுப்பிரயாணம் வருவதால் அங்குள்ள டுபார்ட்மெண்ட் அதி ரிகளிடையே இருக்கக்கூடிய சிவப்பு நடமாட அலுமினக்கப்பக்கூடிய ஒரு லைமை ஏற்படுகின்றது. இம்மாதிரி கிராமங்களுக்கு மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயா னம் செய்கின்ற காலத்தில், அவ்வாறு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதால் ல பலன்கள் ஏற்படுகின்றது என்பதை மந்திரிகளே நேரில் கண்டிருக் றார்கள். அவ்வாறு வருவதினால் டுபார்ட்மெண்டிலுள்ள அதிகாரி களால் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள முடிகிறது என்பதுதான் என் ிப்பிராயம். டுபார்ட்மெண்டிலே மாடக் கணக்காக ஆகக்கூடிய காரி கள், அதாவது அங்கிருந்து சென்னைக்கு வந்து பின்னர் ஏற்படக்கூடிய னன்கள் எல்லாம், இம்மாதிரி மந்திரிகள் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணங்கள் ருவதால், நேரிலேயே அவைகளைப் பார்த்துத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு ைய்வதற்கு முடிகிறது; உண்மை நிலையும் அவர்களுக்குத் தெரிகிறது.

“சமீப காலத்திலே கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் திருச்செந்தூருக்கு வந்தபோது, அங்குள்ள அதிகாரிகள் சேர்ந்து எழுதிய ஒரு பைல் அவர்கைக்கு கிடைத்தது. மேலேக்காணப் பகுதியிலுள்ள குதிரை மொழிப் பிரதேசத்தில் சாதாரண மக்கள் சமார் 30, 38 பேர்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த area ரிசர்வ் காட்டுப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தது. ஆகவே அவர்கள் அந்தப் பகுதியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு அந்த பைலில் அதிகாரிகள் கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நேரில் வந்து பார்த்த போது, அவர்கள் குடி போவதற்கு வேறு இடமே அங்கில்லாமையால், அவர்களை வெளியேற்றுவது தவறு எண்ணினர்ந்து, அவர்களை அங்கேயே குடியிருக்கச் செய்தது. மண்ணை கிடக்கும் அந்த Reserve Forest பகுதி சாதாரண ஜனங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுமாலை பொண்ணுக்கப் படுமீ என்று கண்டார். ஆனால் அவர்கள், இந்தப் பைல் சென்னைக்கு வந்திரவாவதற்கு வந்திருந்தால், இப்பொழுது நடந்ததற்கு நேர் விரோதமாக நடந்திருக்கும் என்று மனம் விட்டுச் சொன்னார். இப்படி மந்திரிகள் நேரில் வந்து பார்ப்பதில் பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன.

“ மந்திரிகள் கிராமங்களுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் வருவதால் இன்னும் பலவித நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும், கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு பிற்போக்கான பகுதிகளாகிய திருச்செந்தூர், நாங்குநேரி ஆகிய பண்டைய நம்பி வாழும் பகுதிகளுக்கு வந்து, சாதாரண உபயோகத்தில் (Rough use) இருக்கும் பொருள்களை அமெரிக்கா போன்ற வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வழிவகை செய்வதற்கெல்லாம் முன்வருவதற்கு இந்தச் சுற்றுப்பிரயாணங்கள்தான் உபயோகப்படுகின்றன. அதனால் கிராமக்கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அடைகிறது. இதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

22nd March 1955] [Sri M. S. Selvarajan]

“அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை காட்டி இருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் நன்றி செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் ; நன்றியும் செலுத்துகிறார்கள். சமீப காலத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் சப்-கமிட்டி இதை ஏற்றுக்கொண்டு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. மேலும் ஆசிரியர்களுக்கு பிராவிண்ட் பண்டைப் பொருத்தமட்டில் இன் குரன்சு திட்டத்தை இக்கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதில் அவர் கரிடமிருந்து ஒன்றரையண வாக்சி, அரசாங்கம் அதிகமாக காலண சேர்த்து முக்காலணவாகவும் பிரைவேட் மானேஜ்மென்ட்டிலிருந்தும் முக்காலண கொடுக்கும் ஒரு இன்சூரன்சுத் திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது நல்ல விதமாக இயங்கும் என்று நம்புகிறேன். இதையேத் தான் ஆசிரியர்களும் நம்புகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய அடிப் படைச் சம்பளத்தைப் பற்றி ஒரு கோரிக்கையை அரசாங்கத்திடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்து, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் மேலும் அவர்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள்.

“சமீபத்தில் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற ஜில்லாக்களிலே லட்சக்கணக்கான பேர்கள் இலங்கை அரசாங்கத்தாரால் வெளியேற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு அவர்கள் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தபோதிலும், அந்த அரசாங்கத்தினாலே இன்றையதினம் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டக்கூடிய நிலைமையில் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள அரசியல் சூழ்நிலை அவ்வாறு இருக்கிறது. டி.ஆர்.பி. பாஸ் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் சிறிது நாளைக்குமேல் அங்கு இருக்கமுடியாது. பின்னர் அவர்களும் இந்நாட்டிற்குத் திரும்பி வரவேண்டியது தான். இவர்களெல்லாம் இந்நாட்டிற்கு அகதிகளைப்போல் அனுப்பப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நம் சர்க்கார் எந்தவிதமான உதவிகளைச் செய்யப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. இப்போது இந்த மூன்று ஜில்லாக்களிலும் ஹெலி கெபிகலஸ் உள்ள உலோகப் பொருள்களும், தாதுப் பொருள்களும் இருப்பதாகவும், அங்கு பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தப் போவதாக சொல்லப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் புரொடாக்ஷன் இலாகா விற்கு இதுபற்றி யெல்லாம் சிபார்சு செய்யும்படி நம்முடைய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிபார்சு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு இன்றையதினம் அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு அதிகாரம் இருந்தாலும்கூட, அவைகளை நிறுத்தவதற்காக ஒரு நல்லெண்ணை தூதுகொண்ட இலங்கைக்குச் செல்லுமானால் ஓரளவு வசதி செய்துகொடுக்க முடியுமென்று நம்புகிறேன். இதை இந்த அரசாங்கம் செய்யுமென்று நினைக்கிறேன்.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிரிக்கா டெவலப்மென்ட் வேலை வரிசைக் கிராமமாக தொடர்ச்சியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதினால் மிகவும் தரிசாகக் கிடக்கின்ற இடத்தை உடனடியாக முன்னேற்றம் அளப்பும்படி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே மிகவும் பிற்போக்கான பிரிக்காகளை முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களில் இன்றையதினம் தேசமெங்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய துடிப்பை நல்ல விதமாக பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ், விரிவான இருதயம் இல்லாத சிலர், நிலம் கொடுப்பதற்கு இடைஞ்சல் செய்கிறார்கள். மேலும் தவறான எண்ணங்களினால் பல நல்ல திட்டங்கள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்படக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிப்பதற்கு ஜில்லாக்கெட்களுக்கு **Emergency Provision** படி நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஏற்கனவே அவ்வதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் ஜில்லா கலெக்டர் அதை பயன்படுத்தவேண்டும்.

“தாலுக்கா தலைநகர்கள் தோறும் **Veterinary Dispensary** கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய கால்நடை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எல்லாம் வேலையில்லாத அளவுக்கு, கால்நடை

[Sri M. S. Selvarajan] [22nd March 1955]

ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே தாலூகா தோறும் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளை வைத்து, வேலையில்லாதிருக்கும் கால்நடை உத்தியோகஸ்தர்களை கொண்டு நல்லவிதமாக அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை நடத்தி மக்களுக்கு பயன்படும்படியாக செய்யலாம்.

“Food Production Department-க்கும், ஏதோ regular ஆக நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கும் மோதல் இல்லாமல் இருந்தால் போதும் என்ற நிலைமையில் அந்த இலாக்கா நடந்து வருகிறது. சில சமயங்களில், மனுக்களை எந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்புவது என்பது பெரிய பிரச்சனையாயிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படும் காலதாமதம் மக்களைத்தான் பாதிக்கிறது. Food Production Department-ல் உள்ள பல திட்டங்கள், சிறிய திட்டங்களாக இருந்த போதிலும் கூட, அவைகள் எல்லாம் துரிதமாக பைசல் காணாத அளவிற்கு தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“P.W.D. ஐ பொருத்த வரையில், அந்த டிபார்ட்மெண்டு பழைய நிலைமையிலிருந்து ஓரளவிற்கு திருந்தியிருந்தபோதிலும் கூட, இன்னும் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. எனவே, தண்ணீரைக்கூட கிரையம் பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதில் எல்லாம் சர்க்கார் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமும், அவசரமுமானது என்று எண்ணுகிறேன்.

“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் சில வார்த்தைகளை கூறி முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய நிலையில், ஜனங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, 100-க்கு 50, 100-க்கு 100 வீதம் நல்ல திட்டங்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வர தயாராய் இருந்தும் கூட, அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மேல் அதிகாரிகள், கீழே இருந்து வரக்கூடிய சிபார்சை அதே ரூபத்தில் ஒரு வரிசை மாற்றாத அளவுக்கு endorse செய்யக்கூடிய நிலை யிருப்பதால், பல திட்டங்களுக்கு மாற்றத்திற்கு இடம் இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இன்னும் பல சமயங்களில், திட்டங்களை not feasible என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு பல டிபார்ட்மெண்டுகளின் நடவடிக்கைகள் இருப்பதாக நினைக்கிறேன். தேசிய சர்க்காரில், எந்த வகையான திட்டமும் feasible ஆவதற்கு வழி உண்டு, இந்த வழியில் இல்லையானால் வேறு எந்த வழியில் செய்வது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். Not feasible என்று எந்த திட்டத்தையும், சொல்வதற்கு அதிகாரிகள் அஞ்ச வேண்டும் என்று பணிவாக குறிப்பிட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-03 * SRI V. BALAKRISHNAN :—“சபைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற
a.m. ஆண்டு வரவு செலவு சர்ச்சையில், மந்திரிகளின் சுற்றுப் பிரயாணங்களைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை சரியான முறையில் வெளியிடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காதபடி, அப்போது இருந்த பிரதமர் குறுக்கிட்ட காரணத்தினால் அந்த கருத்துக்கள் அறை குறையாக நின்றுவிட்டன. ஆகவே அந்த கருத்துக்களை இப்போது விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது ஏன் தனிப்பட்டவர்களின் வீட்டுக்கு விருந்துக்கு போகக்கூடாது, அவர்களுடன் உறவு கொண்டாடக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்வதற்கு காரணங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கிற இந்த குடியரசு ஆட்சியில், தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரை, எல்லோரும் மந்திரிகளுக்கு சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்நிலையில் மந்திரிகள் அவரவர்களுக்கு வேண்டிய நண்பர்கள் வீட்டுக்கோ அல்லது உறவினர் வீட்டுக்கோ விருந்திற்கு போவதால், மந்திரிகள் எந்த விதத்திலும் தவறுதல்கள் செய்யவில்லையாயினும், அந்த நண்பர்களோ, அல்லது உறவினர்களோ, மந்திரிகள் தங்கள் வீட்டுக்கு வந்ததை வைத்துக்கொண்டு, ஆங்காங்கு இருக்கும் ஸ்தல அதிகாரிகளையும், சில்லறை அதிகாரிகளையும் தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தி கொள்வதற்கு ஏது இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

22nd March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

உதாரணமாக வேண்டுமென்றால் ஒன்று சொல்லுகிறேன் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு நண்பர் வீட்டில், மந்திரிகள் எல்லாம் போய் விருந்துண்டி-
தில், அந்த தைரியத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த நண்பர், அங்கிருக்கும்
பெரிய அதிகாரியிடம் சென்று, வேறொரு நண்பர் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கும்
Black Market Case விஷயமாக அந்த அதிகாரி தீர்ப்பு கூறும்
போது தலையிட்டார். அந்த அதிகாரி தைரியம் உள்ளவர் ஆபத்தியால்,
இவர் தலையிட்டை புறக்கணித்து, உதவி செய்ய மறுத்துவிட்டார். உண்-
மையாகவே, குற்றம் செய்தவருக்கு சாதாரண சிறு தண்டனை கொடுக்க
வேண்டுமென்று நினைத்திருந்த அந்த அதிகாரி, இந்த நண்பர் போய்
தலையிட்டு மற்றொரு நண்பருக்காக பரிந்து பேசியதின் காரணத்தினால்,
இன்னும் அதிகப்படியான தண்டனையை அந்த குற்றம் செய்தவருக்கு
கொடுத்துவிட்டார். இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில், அதே நண்பர் இன்னொரு
அதிகாரியிடம் போய் 'நான் இன்ன மந்திரிக்கு வேண்டியவன், நான்
நினைத்ததை செய்யமுடியும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படியாகக்
கொண்ட நிலைமை ஏற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் தருகிறது என்று சொல்லு-
கிறேனே தவிர, மந்திரிகள் அந்த நண்பர்களுக்கோ, உறவினர்களுக்கோ,
தனிச் சலுகை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை.

“மந்திரிகள் சற்றுப் பிரயாணங்கள் செய்வதன் காரணம் என்ன?
மக்களுடைய குறைகளை தெரிந்து கொள்ள செல்லுகிறார்களே தவிர,
விருந்தாடவும், நண்பர்களோடு பேசிக்கொண்டு குலாவவும் அல்ல. ஆகை-
யால் அவர்கள் பல இடங்களுக்கு போகும் காலத்தில், அங்கு இருக்கின்ற
சாவுடிகள் அல்லது சர்க்காருக்குச் சொந்தமான பொது இடங்களில் தங்கி-
தல், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனாலும் சரி, அல்லது வேறு
எந்த விதமான நிலையில் உள்ளவர்களானாலும் சரி, மந்திரிகளை அணுகி
தங்கள் தங்கள் குறைகளை சொல்லிக் கொள்ள முடியும். அப்படியல்லா-
மல், தனிப்பட்டவர்களுடைய வீட்டிற்கு சென்று தங்குவதால், அங்கு
இருப்பவர்களுக்கு பல காரணங்களைக் கொண்டு மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறது.
அதோடு, அவர்கள் மந்திரியைப் போய் பார்த்து குறைகளை சொல்வதற்கு
இடமில்லாமல் போய்விடுகிறது. மந்திரிகள் நல்லது செய்வதற்கு கொஞ்சம்
கூட தவறிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. நல்லது செய்வது மட்டு-
மல்லாமல், மந்திரிகள் அப்படி செய்கிறார்கள் என்று ஜனங்களுக்கு
தெரியும்படி அவர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்தை வெளி-
யிட்டேனே தவிர, வேறொன்றும்மில்லை. நல்ல வேளையாக இந்த கருத்தை
ஆதரித்து இரண்டு மாதம் கழித்து, அதில் இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி
General Secretary ஸ்ரீ மேத்தா ஒரு அறிக்கை விட்டிருப்பதை பேப்பரில்
பார்த்தேன். காங்கிரஸ் மந்திரிகள் எங்கு சென்றாலும், தனிப்பட்டவர்
களுடைய வீட்டுக்கு விருந்துக்கு போகக்கூடாது என்று சொல்லியிருந்தார்.
இந்தக் கருத்தைத் தான் நான் அப்போதும் சொன்னேன், இப்போதும்
வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மந்திரிகள் தனிப்பட்டவர்க-
ளுக்கு, அல்லது மந்திரிகளின் உறவினர்களுக்கோ மட்டும் சொந்தமான
வர்கள் அல்ல. எல்லா மக்களுக்கும் சொந்தமானவர்கள். காங்கிரஸ்
கார்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானவர்கள் அல்ல. ஏதோ, இந்த அரசாங்கம்,
ஒரு அரசியல் கட்சியினால் அமைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும்கூட,
காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மட்டும் மந்திரிகள் ஏக போக உரிமையானவர்கள்
அல்ல என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது மந்திரிகள், கீழே
ஜில்லாக்களில் இருக்கும் மேல் அதிகாரிகள் அதை எழுதி வைக்கி-
றார்களோ அதை ஆமோதித்து சில சமயங்களில் அப்படியே கையெழுத்து
போடுகிறார்கள் என்று முன்பு சொன்னேன். அதை அப்போதிருந்த
முதன் மந்திரி, அட்சேபித்து, மந்திரிகள் அப்படி போடுவதில்லை என்று
சொன்னார்கள். நானும் அவர் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு, நான்
சொன்னதை வாயால் வாங்கிக்கொண்டேன். ஆனால் நான் அப்போது
சொன்ன கருத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் மூன்று காரியங்கள் நடந்திருக்-
கின்றன. 1953-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் என்னுடைய தொகுதி
அல்ல, அதற்கு பக்கத்தில் ஒரு ஊருக்கு ரோட்டு போடவேண்டுமென்று அந்த
ஊர் மக்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்த மூன்று மைல் நீளம்ரோடு,
400 ஜனங்களுக்கு சாதகமானது. அதே மாதிரி, அந்த ஊருக்கு பக்கத்து

[Sri V. Balakrishnan] [22nd March 1955]

ஊர்காரர்கள், 4,000 மக்களுக்கு சாதகமானதும், இரண்டு மைல் நீளம் உள்ளதுமான ஒரு ரோட்டை தங்கள் ஊருக்கு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால் சர்க்கார் 400 ஜனங்களுக்கு சாதகமானதும், 3 மைல் நீளமுள்ளதுமான ரோட்டை போட அனுமதித்தார்கள். இதன் விளைவாக அந்த பக்கத்து ஊர்காரர்கள் படையாக திரண்டு ஆட்சேபனை செய்துகொண்டு என்னிடத்தில் வந்தார்கள், நான் உடனே, நவம்பர் மாதம், 1953-ம் ஆண்டு, சர்க்காருக்கு கடிதம் எழுதினேன். ஒரு விசாரணை பிற்பாடு நடைபெற்றது. எந்த விதமாக நடைபெற்றது என்றால், அதில் சம்பந்தப்பட்ட எனக்கு ஒன்றும் தெரிவிக்காமல் நடைபெற்றது. திடீரென்று இப்போது, அதாவது 1955-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 16-ம் தேதி ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. 31-ம் தேதிக்குள்ளே அங்கேயிருக்கும் கலெக்டரையும், Chief Engineer-ஐயும் பார்த்து உங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை சொல்லுங்கள் என்று எனக்கு 16-3-55 அன்று பதில் வந்திருக்கிறது. நான் எழுதிய லெட்டர் 1953-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில். இது ஒன்று.

“அடுத்தபடியாக, மந்திரிகள் அந்த ஜில்லாவிற்கு அடிக்கடி போயிருக்கிறார்கள். நான் எழுதிய லெட்டர் ஒரு மந்திரிக்கு மாத்திரமல்ல. பல மந்திரிகளுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். ஏதாவது ஒரு மந்திரி, இந்த ஊரில் இவ்வளவு பெரிய தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் எந்த கட்சியின் கோரிக்கை நியாயமானது என்று போய்ப் பார்த்தார்களா, என்றால், இல்லை. விருந்துகள் சாப்பிடுவதற்கும், பெரிய மேடைகளில் போய் மாலைகள் பெருவதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே தவிர, இந்த ஊரில் இரண்டு கட்சி யிருக்கிறதே, ஒரு பக்கத்தில் 400 பேரும், இன்னொரு பக்கத்தில் 4,000 பேரும் இருக்கிறார்களே இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும் எந்த வகையில் ரோட்டு போட வேண்டும் என்பதை அறிய அவர்களுக்கு time இருப்பதில்லை.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“On a point of information, Sir.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“The hon. Member cannot raise a point of information during my speech. I do not propose to yield.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member is not yielding.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“மந்திரி அவர்கள் அந்த ஊருக்கு வந்தபோது, உறுப்பினருக்கு மந்திரியின் வருகையைப்பற்றி தெரிந்திருக்கலாம். ஆகையினால், மந்திரி வந்தபோது உறுப்பினர் இந்த விஷயத்தை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்கு அப்போது கொண்டு வந்தாரா என்று கேட்கிறேன்.”

11-10
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :—“என்னுடைய கடமையை நான் நன்றாகச் செய்திருக்கிறேன். தயவு செய்து எனக்கு யோசனை சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதைப்பற்றி மந்திரிகளிடம் ஒரு தடவை இல்லை பல தடவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நேரடியாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே அந்த ஸ்தலத்திற்குச் சென்றிருந்தால் அப்பொழுதே அந்த விஷயம் முடிவடைந்திருக்கும். 12,000 ரூபாய் செலவு செய்து நான்கு மைல்கள் ரோடு போடவேண்டும் என்று அவர்கள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 400 பேர்களுக்குச் சாதகம் செய்யவேண்டும் என்றும் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் சொல்லுவதால் கனம் மந்திரிகளின் பேரில் நான் குற்றம் சொல்லுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. கீழே ஜில்லா கலெக்டரும் எக்சிசியூட்டிவ் எஞ்சினியரும் என்ன எழுதுகிறார்களோ அதையே தான் மந்திரிகளும் ஒத்துக்கொண்டு கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள். எது நியாயம் என்று பார்த்துப் போட்டி

22nd March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

ருந்தால் இந்தப் புகாருக்கு இடம் ஏற்பட்டிருக்காது. அதனால்தான் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். மந்திரிகள் பேரில் குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. ஹைவேஸ் இஞ்சினியர் என்ன எழுதுகிறாரோ அதிலேயே கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். முன்கூட்டியே ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதை உடனடியாக முடித்துவிடவேண்டும் என்று டிபார்ட்மெண்டில் வாதாடுகிறார்கள். அதை மாற்றுவதென்றால் டிபார்ட்மெண்டில் **prestige** போய்விடும் என்று நினைத்துக்கொண்டு அப்படி தாங்கள் போட்ட திட்டத்தை முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தங்களுடைய கொள்கையையே நிலை நாட்டவேண்டும் என்றும் வாதாடுகிறார்கள். அதில் கொஞ்சம்கூட நியாயம் இல்லை. வேண்டுமென்றாலும் நான் என்னுடைய சொந்தச் செலவில் மந்திரி அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் காண்பிக்கிறேன். அப்பொழுது தெரியும் நான் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா அல்லது டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்று. நான் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில் 120 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து அந்த ஊர் ஊழைகளுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டும் என்று கொடுத்தார்கள். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது அப்படி அங்குள்ள ஜனங்கள் மனுக் கொடுத்தார்கள். பிறகு அடமானம் செய்தும் கொடுத்தார்கள். பிறகு இணைப்பு நடந்தது. அதன் பிறகு திடீரென்று **Forest** டிபார்ட்மெண்டில் அந்த 120 ஏக்கர் நிலத்தையும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். எதற்கு என்று கேட்டதற்கு “**re-generation**”-க்குத் தேவையாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அந்த ஊர்க்காரர்கள் கலெக்டருக்கும் மந்திரிகளுக்கும் பல தடவை மனுக் கொடுத்தார்கள். நான்து வரையிலும் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பரிகாரமும் கிடைக்கவில்லை. நானும் அதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். கேள்விகள்கூட கேட்டேன். கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களிடமும் தெரிவித்து சொல்லி இருக்கிறேன். அந்த **file**-ஐ வரவழைத்துப் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார். இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகவே தெரியவில்லை. பக்கத்திலாவது அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அந்த ஊரார்கள் சொல்லுகிறார்கள். பக்கத்தில் பாதைக்கு என்று அவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுவும் மூன்று வருஷங்கள் கழித்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் புதுக்கோட்டை சென்ற போதுகூட இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் வந்து ஸ்தலத்தை நேரில் பார்க்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். உண்மையில் அந்த ஊரார்கள் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா அல்லது டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அங்கு வந்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும் இப்பொழுது எடுக்கப் பட்டிருக்கும் இடத்தில் ரீஜனரேஷன் செய்யவேண்டியது அவசியம் இல்லை” என்பது. வேறு இடத்தில் அந்த ஊரர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொள்வதற்கு விரும்பவில்லை. அது மந்திரிக்கே நன்றாகத் தெரியும். இதுவரையில் அங்கு 3,000 முதற்கொண்டு 4,000 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **Forest** டிபார்ட்மெண்டில் இப்பொழுது அங்கு கற்களை நடட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் பக்கத்திலிருக்கும் ஊர்களிலிருந்து அங்கு வந்து திருட்டுத்தனமாக நடல் கல்களைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அதனால் அங்கு **re-generation** சரிவர நடைபெறுது. இங்கும் **forest** டிபார்ட்மென்ட் தங்களுடைய **prestige** போய் விடும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தாங்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்துவிட்டால் அதை மாற்றக்கூடாது என்ற மனப்பான்மை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மைக்கு இடம் இருக்கக்கூடாது. எடுத்த காரியத்தை நிலைநாட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நான் மந்திரிகளுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதனால்தான் மந்திரிகளை நிந்திக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.”

[Sri M. Palaniyandi]

[22nd March 1955]

இங்கே பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு வசதிகள் இருந்தும், நம் நாட்டில் எவ்வித முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை. தற்போது பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், சமீபத்தில் சென்னை மாகாணம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் முன்னணியில் இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள் பல ஆண்டுகளாக, வெளியிலும் சட்ட சபையிலும் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்களும், எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களும் இதை வலியுறுத்தி எடுத்துக்காட்டி வருகின்றனர். இது கனம் நிதி மந்திரியார் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி இருக்க என், நிதி மந்திரியார் அவர்கள், மத்திய சர்க்காரிடம் போராடி நிதி வாங்கி, ஏன் இங்கே தொழில்கள் அமைத்து இவ்வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவுக்காவது போக்க முயற்சித்திருக்கக் கூடாது. இம் மாகாணத்திலும் அகில இந்தியாவில் அரசாங்கம் நடத்தும் தலைவர்கள் எல்லாம், முற்போக்கு எண்ணம் உள்ளவர்களும் சோஷலிஸ அடிப்படையிலும் மக்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று கொள்கை உள்ளவர்கள். ஆகவே நிதி மந்திரியவர்கள், மனம் திடங்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் போராடி இவ்வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும், பண்டித நேரு அவர்கள், நம் மாகாணத்தை பிற்போக்கான மாகாணம் என்று சொல்லியிருப்பதால், நம் மாகாண அபிவிருத்திக்காக, நம் மாகாணத்துக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சரியான பங்கு, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்க கனம் நிதி மந்திரியார் அவர்கள் வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்த படியாக, இந்த அரசாங்கம், நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் போது கட்சி பாகுபாடு இல்லாமல், அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாட்டிலே அரசாங்கம் கட்சி நோக்குடன் தான் காரியங்கள் செய்கின்றன, என்ற பேச்சு இருப்பதால் தான் நான் இவ்விதம் குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே கட்சி மனப்பான்மையில்லாமல் நியாயமாக, பொதுவாக எல்லோருக்கும் உதவும்படியாக சர்க்கார் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தவிர, ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகளின் பழைய மனப்பான்மை இன்னும் மாரவிலை என்று தான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை கனம் மந்திரியார் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சாதாரண விஷயமாக இருந்தாலும், ஒரு நாண்டு ஏக்கர் நிலம் ஹரி ஜனங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும், இரண்டாண்டு காலம், ஒரு தாசில்தாருக்கு பிடிக்கிறது. இன்னும் சில அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள், தங்களுக்கு வேலை பளுவு அதிகமாக இருக்கிறது, அதனால் உடனுக்குடன் காரியங்களைச் செய்து முடிக்க முடியவில்லை என்று. உதாரணமாக, ஒரு தாசில்தாருக்கு, ஒரு தாலுக்காவிலுள்ள பலவித வேலைகள், லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் முதலியன கொடுத்து இருப்பதால், அவர் இந்த பல விதமான வேலைத்தொல்லைகளினால், எந்த வேலையையும் சீக்கிரமாக முடிக்க முடியவில்லை. இது உண்மையே, ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுக்காவையும் இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒவ்வொரு தாசில்தாரைப் போட்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய வாகன வசதிகள் முதலியன செய்து கொடுத்து, மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைத் துரிதமாகச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-24
a.m.

SRI K. T. RAJU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,

இப்போது இந்த மானியத்தின் மேலுள்ள, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசி, சில முக்கிய விஷயங்களை மந்திரியார் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முக்கியமாக சுகாதார விஷயமாக பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொதுவாக பேச இப்போது சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் சில வற்றை மந்திரியாருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். நம் ராஜ்ஜியத்தில், குறிப்பாக நகரங்களிலே குஷ்டரோகம் பிடித்த வியாதியஸ்தர்கள் பஸ் ஸ்டாண்டுகள், ஹோட்டல்கள், சினிமா கொட்டகைகளின் முன்பு, ரொம்ப வறுமையிலுள்ள இந்த குஷ்டரோகிகள் வந்து பிச்சைக்

22nd March 1955]

[Sri K. T. Raju]

கேட்கிறார்கள். பொது மக்கள் இருக்கும் இடங்களில் இப்படிப்பட்ட பெரும் வியாதியஸ்தர்கள், பிச்சை கேட்க வரும்போது அந்த தொத்து நோய் மற்றவர்களுக்கும் ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது. மேற் பிச்சைக்காரர்கள் விஷயமாக கவனஞ் செலுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வழி செய்யப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அத்திட்டத்திற்காக, காத்திருக்காமல், இவ்வபாயகரமான வியாதி சமூகத்தில் பரவாமல், தடுப்பு நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். ஆகவே, இக்குஷ்டரோகிகளை தனிமைப்படுத்தி, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டியது அவசரமான தேவை என்று குறிப்பிடுகிறேன். இவ்வித காரியங்களை, மந்திரி சபையின் கொள்கைகளாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏன்? இன்றையதினம் வியாதிகளை பரவாமல் தடுக்க பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில், உதாரணமாக, சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நூற்றுக்கணக்கான குஷ்டரோகிகள் கோரமாக நடமாடுவதைப் பார்க்கிறோம். குழந்தைகள், காலில் செருப்பு இல்லாமல் நடந்தால், உடனடியாக அந்த வியாதி அவர்களை ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது. ஆகவே, சமூகத்திற்கு அந்த பெரும் நோய் என்ற குஷ்டரோகம் பரவாமல் இருக்க, குஷ்டரோகிகளை தனிமைக்கு அப்புறப்படுத்தும்படியான தடுப்பு வேலைகளை செய்யும்படி சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் பழனியாண்டி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல, இன்றையதினம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இந்த நாட்டிலே எங்கும் பரவி இருந்தாலும், குறிப்பாக வங்காளத்திலும், சென்னை ராஜ்யத்திலும் வேலையின்மையால் மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு புதியதிட்டம் வரப்போகிறதென்று செய்திகள் பத்திரிகையில் வந்திருக்கின்றன. அப்படி திட்டம் வரும்போது, மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட சென்னை ராஜ்யத்தில் அந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, மக்கள் வாழ்க்கைக்கு சகலவசதிகளும் செய்துகொடுக்க, அதிக பங்கு அத்திட்டப்பணத்தில் வேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது, இந்த வருஷத்தில், படித்த மாணவர்கள் 58 ஆயிரம்பேர் சர்க்காரால் வைக்கப்பட்ட பரீட்சைக்கு உட்காரப்போகிறார்கள். ஏற்கனவே படித்துப்பாஸ் செய்துவிட்டு வேலையில்லாததிண்டாட்டத்தால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைகொடுப்பதே இந்த சர்க்காருக்கு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இனிமேல் பாஸ் செய்து வருபவர்களுக்கும், இப்போது வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்றால் இன்னும் 2, 3 வருஷகாலமாகலாம். இருந்தாலும், மேற்கொண்டு வேலையில்லாததிண்டாட்டம் அதிகமாகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது நம் கடமையாகும். எவ்வே புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் வரையிலும், அவர்கள் உயிருடன் இருக்க, ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்து சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஏதாவது வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். மனிதன் பிறந்தது அவன் குற்றமல்ல. அவன் உயிருடன் இருக்க வழிவகை செய்வது இந்த சர்க்காரின், இந்தச் சபையின் கடமையாகும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட இந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவவேண்டுமென்றால், உடனே உதவி செய்யலாம். சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து வெளிநாட்டுக்கு அதிகம் தேயிலை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, அதனுடைய duty எல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்குப் போகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாததிண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதால், அதைப்போக்க, இந்த தேயிலை duty யிலிருந்து கிடைக்கும் பணத்தில் ஒருபகுதியை நமக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நம் சர்க்கார் கேட்கவேண்டும்.

“கடைசியாக நிலச்சீர்த்திருத்தம் பற்றி. புதிதாக வந்த தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி நிலச்சீர்த்திருத்தத்தை சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்து, நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றாதலை நிறுத்தவது

[Sri K. T. Raju]

[22nd March 1955]

இன்னும் வாரம், குத்தகை விஷயமாக ஒரு மசோதா இந்த சபை முன் கொண்டுவர வேண்டும். கனம் முதல் மந்திரியார் அவர்கள், ஏற்கனவே இவ்வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட நிலச்சீர்த்திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் பூமி-தான இயக்கத்தைப்பற்றி அவர் பேசும்போது, பூமிதானம் செய்தால் இந்த மசோதா கூட அவசியமில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட இரண்டு விதமான பேச்சுகளால், நிலச்சீர்த்திருத்தவிஷயமாக மக்கள் மனதில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நிலச்சீர்த்திருத்த விஷயமாக, ஒரு முடிவான கொள்கையுடன் நடக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

***SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—**“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப்பிரேரேபணையை ஆதரித்து பேசும்போது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணை 857 யை வலியுறுத்தி பேசியிருப்புகிறேன். அரசியல் சட்டப்படி கவர்னர் இருக்கவேண்டும். அவருக்காக 10 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால், அவருக்காக கிட்டத்தட்ட ரூ. 9,72,000 செலவு செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இந்த சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சம்பளத்தை கொடுக்க நிர்ப்பந்தப் படுத்தும் அரசியல் சட்ட செக்ஷனை திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் என்று ஒருவர் இருப்பதால், அரண்மனை சிப்பந்திகளுக்காக 226 ஆயிரம் ரூபாய், அரண்மனை பராமரிப்புக்கு 325 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் இருக்கிறது. நம்முடைய நாடோ ஏழ்மை நாடு, சோஷலிஸ சமுதாய அடிப்படையில் நாடு அமையவேண்டுமென்று நேரு அவர்கள், வலியுறுத்திய பிறகு இப்படி அதிகச் சம்பளம் கவர்னருக்கு கொடுப்பது சரி இல்லை என்ற காரணத்தால், அதை அனுமதிக்கும் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். அதற்காக, இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கராச்சி காங்கிரஸ் தீர்மானப் பிரகாரம் மந்திரிகளுடைய சம்பளம் 500 ரூபாயாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் தற்போது வாங்கும் சம்பளத்தை ஐந்தாறு ரூபாயாக குறைத்துக் கொள்ளாமல் போனாலும், token ஆக நூறு ரூபாய் குறைத்துக் கொண்டாலாவது அவர்கள் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உண்டாக்க உண்மையாகவே பாடுபடுகிறார்கள் என்று நினைக்கமுடியுமென்று சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆசிரியர்கள் மகாநாடு கூடி அதிகச்சம்பளம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், கனம் மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள், அப்போது சொன்னார்கள், வாத்தியார் உத்தியோகம் மரியாதைக்கும், பெருமைக்கும் செய்ய வேண்டும், வெறும் சம்பளத்திற்காக செய்யக்கூடாதென்று உபதேசம் செய்தார்கள். அந்த உபதேசத்தை, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“தற்போது மந்திரி சபையில் 8 பேர் மந்திரிகளாக இருக்கிறார்கள். மந்திரி சபையை வித்தரிக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் T. ஷண்முகம் அவர்கள், மந்திரி சபையை விரிவு படுத்தக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். அதற்காக செலவு அதிகமாகவ தால், விரிவாக்கக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். சம்பளம் வாங்காமல் Honorary ஆக மந்திரி வேலைபார்க்க வந்தால் அவ்விதம் விஸ்தரிக்கலா மென்று நான் சொல்லுகிறேன். சென்ற மந்திரி சபையில் கனம் பழனி சாமி கவுண்டர், U. கிருஷ்ண ராவ், வெங்கட்சாமி நாயுடு, அவர்கள் சம்பளமில்லாமல் மந்திரிகளாக வேலைபார்க்க அந்தஸ்த்து உள்ளவர்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் சம்பளம் வாங்காமல் மந்திரி சபையில் இருந்தால் ஒரு ஆட்சேபணையுமில்லை. கனம் குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் அந்தஸ்த்து, வருமானத்தைப்பற்றிய விபரங்கள் எனக்கு தெரியாது. அவரும் நியாயமான முறையில் நடந்து வந்தவர். அவரும் சம்பள மில்லாமல் மந்திரி வேலை பார்த்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. (சிரிப்பு).

22nd March 1955] [Sri A. Govindasamy Nayagar]

“Jack of all trade but master of none” என்றமாதிரி, இப்போழுது இருக்கும் சில மந்திரிகளுக்கு அதிகப்படியான போர்ட் போலியோக்களை கொடுத்து இருப்பதால், அவர்கள் எந்த வேலையையும் செய்ய முடிப்பதில்லை. ஆகவே, அந்த போர்ட் போலியோக்களை சமமாக எல்லா மந்திரிகளுக்கும் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மந்திரிகள் எங்கு சென்றாலும், ஆடம்பரமாக இல்லாமல், ஏழைகள் விஷயத்தில் ரொம்ப கவனமுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். தற்போது யாராவது மகஜர் கொடுத்தால், மந்திரிகள் அதை வாங்கி பாக் கட்டில் போட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். அல்லது அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள காரியதரிசியிடம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. ஆகவே, கனம் மந்திரிகள், அப்பேர்ப்பட்ட மகஜர்களில் குறிப்பிடப்பட்ட குறைகள் என்ன என்று பார்த்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“சாத்தான்குளம், கனம் புதிய மெம்பர் திரு செல்வராஜ் அவர்கள் அழகாக பேசினார்கள். மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணத்தினால் அவைசியமான செலவு ஆகிறதென்று கனம் எதிர்த்தி மெம்பர்கள் பலர் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இந்த புது மெம்பர், மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணத்தால், மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சொல்லுவது போல் நன்மை ஏற்பட்டிருந்தால், அது பொது மக்களுக்காக இருக்காது, காங்கிரஸுக்கு ஒட்டுபெறத்தான் உதவி யிருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலர் தொகுதி, போளூர் தொகுதியாகும். அவருக்கு 2—10—54ல் அவ்வூர் பஞ்சாயத்துபோர்ட் வரவேற்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த சமயத்தில் அவ்வூர்மக்களின் சார்பாக இரண்டு கோரிக்கைகளுக்காக விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள், அந்த வரவேற்பில், மலையில் பெய்யும் மழை ஜலமெல்லாம் ஊரில் வெள்ளமாகப் போய் வீணாகிறது. அந்த தண்ணீரை தேக்க ஒரு அணைகட்ட 7 ஆயிரம் ரூபாயில் ஒரு திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். மற்றொன்று செய்யார் அணையை 7,500 ரூபாயில் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்காக இதுவரை ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறார் அந்த மந்திரியார் அவர்கள். அது அவர்கள் தொகுதி, இருந்தாலும், இச்சிறிய காரியங்களைக்கூட செய்ய முடியாத சூழ்நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே இதைச் சென்னேன். அதிகாரிகள், நமக்கு ஒன்றும் செய்வதில்லை என்ற எண்ணத்துடன், மக்கள் குறைகளை மந்திரிகளிடம் சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்லுகிறோம்—(Bell) ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

*SRI N. RATHINA GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரிசபை விஸ்தரிக்கப்படுமானால், நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் ராஜா சர் முத்தைய சட்டியார் அவர்களை அதற்கு தேர்ந்தெடுக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. IYANAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது, அதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் அதையே சொல்லுகிறேன். இந்தக் காலத்தில் எத்தனையோ பேர் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும்போது ஐயாயிரம், ஆராயிரம் என்று எதற்காக சிலருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறேன். யாருக்குமே மந்திரிகளுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்திற்கு மேலாக இருக்கக் கூடாதென்ற ஒரு உத்திரவை போடுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை கலந்து ஆலோசனை செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Iyanar]

[22nd March 1955]

“மேலும் வீட்டு நெருக்கடி மிகுந்த இந்த நகரத்தில் கவர்னர் மாளிகையைச் சுற்றிலும், கவர்மெண்டு எஸ்டேட்டைச் சுற்றிலும் ஏராளமான இடங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் அரசாங்க அலுவலங்கள் இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம் நிறைய காலியிடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“மேலும் நமது சர்க்கார் அலுவலர்கள் முன்பு நடந்தமாதிரியாக அவ்வளவு துரிதமாக நடைபெறுவதில்லை. மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருப்பதே காரணம் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே நல்ல திறமைமிக் மாஜி மந்திரிகளையும் கூட மந்திரி சபையில் சேர்த்துக் கொண்டு ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி இலாக்கா ஒதுக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“மேலும் நமது நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் தெருக்களில் போடும் எச்சில் இலையை பலர் நக்கும் காட்சியைத்தான் காண்கிறோம். நாம் பலவகைகளில் சுகாதாரம் பற்றி பேசி வருகிறோம். அப்படியிருக்கும் போது மக்கள் இதுமாதிரியாக எச்சில் இலையை நக்கும்படியாக நாம் விடக் கூடாது. இந்தக் காட்சியை இங்கு இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கண்ணாடிப் பார்த்து வருகிறோம். இருந்தும் இதைப்பற்றி ஒருவரும் சொல்லக்கூடாது. சுகாதாரமாக இருக்கவேண்டும், சுத்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நாம் மக்கள் எச்சில் இலையை நக்காமல் இருக்கும்படி தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

“மேலும் சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு பல இடங்களில் சர்க்காரின் சேவைக் காக கார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கார்களை அவர்கள் தங்கள் குடும்ப சம்பந்தமான காரியங்களுக்கே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருவதாக என்னிடம் பலர் வந்து புகார் கூறினார்கள். நான் அப்படி யெல்லாம் இருக்காது, அப்படியே இருந்தாலும் நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஆகவே கனம் மந்திரிமார்கள், சர்க்காருடைய உபயோகத்திற்காக அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கார்களை அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது என்கின்ற மாதிரியில் ஒரு பொது உத்தரவைப் போடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“In supporting the cut motion moved by Sri Kalyanasundram I wish to offer certain remarks about the various Heads of this Demand. Regarding the first item, viz., the Governor's Demand, the Governor's institution is a very respectable institution. In a democracy the Governor represents the people as a whole and therefore the institution of the Governor should be respected as a whole. It is good for the Governor when he goes on tour (going on tour of course is a good thing) not to visit small places and thus make himself cheap. The Governor occupies a place of prestige and he should not make himself cheap by visiting small places.”

* **SRI S. KANDASAMY GOUNDER :—**“On a point of order, Sir, கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைத் தமிழில் பேசும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரே இல்லை. அவர் எந்த மொழியில் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். தமிழில் தான் பேசவேண்டுமென்று அவரை நான் நிர்ப்பந்தம் செய்ய முடியாது.”

SRI S. KANDASAMY GOUNDER :—“அவர் திராவிட பார்லி மெண்டரி கட்சித் தலைவர் ஆயிற்றே.”

22nd March 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sometimes the programme of the Governor is so fixed that it is very difficult for local officers to attend to their work. Sometimes the local officers prevent other things because of the Governor's visit. I know one instance. When some people from North India came to the temple in Tanjore, because of the Governor's visit to that particular temple, they were prevented from worshipping and they had to go outside the temple. I was told that the Governor's visit at a particular time was postponed; because he was having a subsequent engagement, he could not fulfil his prior engagement. All these things could be avoided by properly fixing the programme and a lot of time and energy could thus be saved.

“ The hon. Member Sri Balakrishnan said many things about the visits of Ministers. I would like to lay particular stress on only one thing in this connection. When the Ministers visit a particular place, they receive several addresses, for instance, an address from the municipality and various associations. What I want to say is that before they go there, they must find out what the needs of the particular institution are and must be able to answer offhand points that may be raised. Generally, they do not know what particular demands will be made in the address. Therefore, invariably they say with respect to such things, ‘ I shall consider them.’ For instance, a matter relating to provision of drainage facilities in a particular municipality may be pending in the Secretariat. Before going to that place, the Minister must study the file in the Secretariat and must be able to say when he visits the place whether that thing will be done or will not be done.

11-40
a.m.

“ Then, sometimes more than one Minister visit a particular district on the same day. It happens that 4 Ministers are in the Tanjore district sometimes on the same day. This causes inconvenience not only to the people but also to the local officers. These officers are not able to make suitable arrangements. This sort of thing should be avoided. I find a copy of the tour programme is sent to other Ministers also. Therefore, they can avoid visiting the same district as is going to be visited by another Minister on the same day. This will facilitate the work of the local officers. Further, if more than one Minister visit a particular place on the same day, people who want to meet all may not be able to do so. Therefore, this overlapping should be avoided.

“ I find that more than Rs. 4.5 lakhs are spent on the maintenance of the Board of Revenue. I have been very often saying that the Board of Revenue should be abolished. After all, what is the final order passed by the Board of Revenue? It only causes red-tapism. They simply maintain files, return papers or say that they are not able to interfere in any matter. In the present setup of Government, I think the Board of Revenue is of no use at all. Unless the Government want to keep on the Board of Revenue

[Sri S. Swayamprakasam] [22nd March 1955]

for the purpose of providing jobs for senior officers, I do not think that any useful purpose is served by continuing the Board of Revenue. When Shri Rajagopalachariar was the Chief Minister, he was saying that there were junior Collectors and that the Board of Revenue must be continued for the purpose of supervising their work. That kind of argument cannot be advanced now. No substantial orders are being passed by the Board of Revenue and there is no justification for continuing it.

“Then, a sum of Rs. 3.5 lakhs is being spent on the maintenance of Women’s Welfare Associations. But such Associations are maintained only in towns. They are not in existence in the rural parts. People from the villages are not recruited to posts connected with this matter. If the benefits of maintaining the Women’s Welfare Associations are carried to the people of the rural parts, then, I think they may be of use. I hope the Government will take this into consideration and do the needful.”

11-45

a.m.

* Sri M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்யமானது தமிழ் பேசக்கூடிய எல்லாப் பகுதியும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரே நிர்வாகத்தின்கீழ் தமிழ் மொழியிலே ஆட்சி ஏற்படவேண்டுமென்ற முக்கிய நோக்கத்துடன் நான் வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது இருப்பதுபோல சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயரே இருந்தால் போதுமா, மலையாள தென்கன்னட ஜில்லாக்களைக் கொண்டிருக்கும் சென்னை ராஜ்யத்தை ‘தமிழ்ராஜ்யம்’ என்று பெயர் மாற்றிவைத்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா என்று சொன்னால் அதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. பெயரைக் கண்டு நான் ஏமாற விரும்பவில்லை. சத்துதான் முக்கியமேயொழிய சக்கை முக்கியமல்ல. ரூபம் எப்படியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. சாரம் தான் வேண்டும்.

“ஜனநாயக நிர்வாகத்தினுடைய அம்சமாக நிர்வாகம் பூராவும் தமிழிலேயே நடைபெறவேண்டும். அந்தந்த பிரதேச மொழியிலேயே நடைபெறவேண்டுமென்ற பிரச்சினையை சுலபமாக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் தமிழ் ராஜ்யத்தை மொழி அடிப்படையில் அமைக்கவேண்டுமென்று கோருகிறோம். அதே நோக்கத்துடன் தான் நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் ராஜ்யப் புனரமைப்புக் கமிஷன் விசாரணை செய்து ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்து முடிவு எடுக்கும் வரை காத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாத சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளையாவது சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும்.

“ஆந்திராவுக்கும் நமக்குமிடையே எல்லை சம்பந்தமான தகராறுகள் இருக்கின்றன. ஆந்திர ராஜ்யத்திலே புதிய மந்திரிசபை அமையக் கூடிய தருணத்தில் இருக்கிறது. நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் ஆந்திர ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி உடனடியாக இந்தத் தகராறைத் தீர்த்து ஆந்திரப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய தமிழ்ப் பிரதேசங்களை சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

“தெற்குப் பிரதேசத்தில் இடையறாது நமக்குக் கவலைதரக்கூடிய பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்துவருகின்றன. தமிழ் நாட்டு மக்களிடையே தமிழர் மலையாளி துவேஷத்தை வளர்ப்பதற்குள்ள சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத் திவுள்ள தமிழ்ப் பகுதிகளை சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துவிட்டு, சென்னை ராஜ்யத்தோடு தற்போதிருக்கும் மலபார் ஜில்லாவை திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துவிட்டால் இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கிடையேயும் நல்ல எண்ணம் நிலவுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அந்த நடவடிக்கை

22nd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். தென் கன்னட ஜில்லாவை மைசூர் ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துவிட்டால் சட்டசபையில் தமிழில் பேசினால் மலையாளத்தில் பேசவில்லையென்று மலையாளிகளும், கன்னடத்தில் பேசவில்லை என்று கன்னடியர்களும் குறை சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்காது. இப்படிப்பட்ட தகராறுகளெல்லாம் இல்லாமல் ஒரே மொழியில் ராஜ்ய நிர்வாகம் தமிழில் நடைபெறுமானால் சாதாரண தொழிலாளியும் விவசாயியும் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு நாட்டை வளப்படுத்துவதில் ஈடுபட வசதி ஏற்படும். அந்த முறையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சர்க்காருடைய கொள்கை இவ்விஷயமாக இப்பொழுது ஓரளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சபையில் நடந்துகொள்ளும் முறையிலும் வெளியே பேசும் போதும் நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிற தென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது. சபையில் கேள்வி நேரங்களிலும் விவாத நேரங்களிலும் கூட தமிழ் முக்கியத்துவம் பெற்றுவருகிறது. நிர்வாகத்திலும் தமிழை மேன்மேலும் வளர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அது நம்முடைய கையில் இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் தமிழில் நிர்வாகம் நடந்து வந்திருக்கிறது. நான் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலிருந்து வருகிறேன். அங்கு தமிழ் புதிய சக்தி பெற்று வளர்ந்துவருகிறது. முனிசிபல் கவுன்சில் கூட்டங்களுக்குப் போய் உட்கார்ந்து நடவடிக்கையைக் கவனித்தால் முனிசிபல் கவுன்சிலர்கள் எவ்வளவு அழகாகத் தமிழ் பேசுகிறார்கள், இவ்வளவு அழகான தமிழ் வார்த்தைகள் இருக்கின்றனவா என்று வியக்கத்தக்க முறையில் அவர்கள் புதுப்புதுத் தமிழ் வார்த்தைகளைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். தமிழ் வளர்ந்துவருகிறது. ஆனால், நிர்வாக இயந்திரம் தமிழ் வளர்ச்சியடைவதற்கு இடங்கொடுக்காமல் இருந்துவருகிறது. அந்த முறையிலும் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும்.

“கல்லூரியிலும் தமிழ் மொழி போதனை மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கல்வி மந்திரி அவர்கள் வலியுறுத்தி வருவதால் அவருடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்த அபிப்பிராயத்தை அவர் பிசிரங்கமாகச் சொல்லி அதற்காகப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டி வருகிறார்கள் என்பதற்காகவும் நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இதிலும் இடையூறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தை உணர்முடியாத சக்திகளிடமிருந்து இடையூறு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணமென்னவென்றால் இன்றிருக்கக்கூடிய அமைப்பே முக்கிய காரணம். சர்வகலாசாலை ஒரு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் சர்வகலாசாலை சயேச்சையாக இருந்து வந்தது. அப்பொழுது அது அவசியந்தான். ஆனால், இப்பொழுது நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து சர்வஜன வாக்குரிமை பெற்று தேர்தல் மூலமாக ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் சமயத்தில் தற்போதுள்ள நிலைமைக்கேற்ப காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும். சுதந்திரத்திற்கு முன்பு நிர்வாக அதிகாரிகள் சர்வகலாசாலை விஷயத்தில் குறுக்கிடக்கூடாதென்று சொல்லி சர்வகலாசாலைக்கு ஒரு விசேஷ அந்தஸ்து கொடுத்து வந்தது ஓரளவு நியாயம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். சர்வகலாசாலைக்கு இருக்கக்கூடிய விசேஷ அந்தஸ்தை உபயோகப்படுத்தி நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடிய முறையில் வேலை செய்யக்கூடாதென்று சர்வகலாசாலை நிர்வாகிகளுக்கு இந்தச் சபையின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு சர்க்கார் தயங்காமல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். அவசியமானால் சர்வகலாசாலைச் சட்டத்தை (University Act) புனராலோசனை செய்து திருத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுப்பதற்காக எப்படி சட்டங்களை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ அதைப்போலவே சர்வகலாசாலைச் சட்டத்திற்கும் அவசியமான திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவேண்டும். நாட்டில் வளர்ந்து

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd March 1955]

வரும் கருத்துக்களுக்கேற்ப போதனாமொழியிலும் இன்னும் மற்ற போதிக் கப்படக்கூடிய விஷயங்களிலும் மாறுதல் ஏற்படுவதற்கும் உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்ற விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சர்க்கார் நிர்வாகம் நடத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கக்கூடிய சில இடையூறுகளை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மந்திரிகளுக்கு எல்லாம் வேலை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அதிகரிப்பதினால் பிரச்சனை தீர்ந்துபோய்விடுமென்று நினைக்கவில்லை. எத்தனை பேர்கள் மந்திரிகளாயிருப்பது என்பது பெரிய விஷயம் அல்ல. எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதினால் திறமை குறையும் என்பதைப்பற்றியோ மூன்று பேர்களை இருந்தாலும் திறமை அதிகமாகும் என்பதையெல்லாம் பெரிய விஷயமாக நான் கருதவில்லை. ஏனென்றால், பெரும்பாலும் மந்திரிகளுடைய வேலை நிர்வாக இயந்திரத்தை நம்பியிருக்கிறது. நிர்வாக இயந்திரத்தைச் சரிப்படுத்தவேண்டியது அவசியம். வேலை முறைகளை மாற்றியமைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கவேண்டும்.

“மந்திரிகள் பெரும்பாலும் தங்களுடைய கட்சித் தலைவர்கள் என்பதை மறக்கக்கூடாது. கட்சித் தலைவர் ஒரு புறத்தில், இன்னொரு புறத்தில் மந்திரி என்ற முறை இருக்கிறது. கட்சி வேலைக்கு மந்திரி அந்தஸ்தைப் பயன்படுத்துவது நல்லதல்ல. மந்திரி வேலையோடு கட்சி வேலையிலும் ஈடுபடுவதால் வேலை ரொம்ப ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. இரண்டு வேலைகளையும் செய்வதால்தான் மந்திரிகளுக்கு ஜாஸ்தியாக வேலை இருக்கிறதே யொழிய நிர்வாக வேலை மட்டும் ஜாஸ்தியாக இருக்காது. நிர்வாக அலுவல்கள் அல்லாது கட்சி வேலைகள் செய்வதில் மந்திரிகள் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு வேலை அதிகரிக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும்.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தில் முதல் மந்திரி அவர்களைப்பற்றி சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையில் பேசவேண்டாமா என்பதைப் பற்றியோ, சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்கு பூராப் பொறுப்பும் இருக்கிறதில் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரே முதல் மந்திரிக் காகவும் பேசலாம் என்பதைப் பற்றியோ நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. முதல் மந்திரி இச் சபையில் பேசாததை நான் ஒரு பிரச்சனையாகக் கருதும் பவிலலை. கனம் ஸ்ரீ காமராஜ் போன்றிருக்கிறவர் இந்த ராஜ்ய முதல் மந்திரியாக இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த ராஜ்ய நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகிற ஒருவரைப்பற்றி நான் தவறாகவோ குறைவாகவோ எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவரை விட சாதாரண தொழிலாளி, விவசாயி போன்றவர்கள் மந்திரிகளாக இருக்கவேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னமாதிரி விவசாயி சம்பந்தமான சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு விவசாயிதான் தகுதியுடையவர் என்று போல விவசாயியே சட்டம் கொண்டுவரக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதான் வேண்டும். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி விவசாய சம்பந்தமான ஒரு மசோதா இச் சபைமுன் கொண்டுவந்தபோது “விவசாயி அல்லாத ஒருவர் இச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார், விவசாய அனுபவமுள்ள ஒருவர் இச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததால் இன்னும் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்” என்று சொன்னார். விவசாயி, தொழிலாளி ஆகியவர்கள் நாட்டை நிர்வகிக்கக்கூடிய காலம் வரவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கமும். திறமையைப் பற்றியோ படிப்பைப்பற்றியோ நான் குறை சொல்லவில்லை. அவைகளை ஒரு குறைபாடாகவும் நான் கருதவில்லை.

“இந்த சட்ட சபைக் கூட்டம் நடக்கக்கூடிய காலத்தில் இச்சபையில் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து எல்லாக் கட்சியினரும் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராயக்கூடிய ஒரு எண்ணத்தோடு பார்த்து,

22nd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவருடைய அந்தஸ்தை உபயோகப்படுத்தி யிருக்கவேண்டும். சபை நடந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வது அவ்வளவு சரியல்ல. தன்னுடைய அந்தஸ்தை உபயோகப்படுத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியை எதிர்த்து அதைத் தாம் கரு வருத்துவிடப்போவதாக நினைத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். சுயவிருப்பமாக விஷயங் களைப் புரிந்துகொண்டு போகவேண்டும். எந்த பிரசங்கத்திலும் எங்கு போனாலும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு எதிராக தங்களுடைய மந்திரி பதவி யை உபயோகப் படுத்திக்கொண்டு பேசுவது நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதாகாது. காங்கிரஸ்காரர் அல்லவா என்று சொல்லலாம். இருந்தாலும் அவர் முதல் அமைச்சர் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. அதி காரத்திற்கு வந்துவிட்டால் பூரா அதிகாரத்தையும் எதிர்க் கட்சியை அழிப்பதற்கு உபயோகப்படுத்துவேன் என்று சொல்வதுபோல் முதல் மந்திரி யவர்களின் நடத்தையும் அவருடைய பேச்சும் பிரதிபலிக்கிறது. இப்படிப் பட்ட போக்கு நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. எங்களுடைய கட்சிக்கு எவ்வளவு பிரதிசூலமான நிலைமை ஆந்திரத்தில் ஏற்பட்டு ஆந்திரத் தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு பெரும் வெற்றி கிடைத்துவிட்டாலும்கூட அதனால் ஒரு கட்சிக்கு வெற்றிபோதை ஏற்படக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்காக கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியை அலட்சியப் படுத்தலாம், எதிர்க் கட்சி யினரை அலட்சியப்படுத்தலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்படுமானால் அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. ஆந்திராவில் காங்கிரசுக்கு 26 லட்சம் வோட்டர்கள் வோட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு வோட்டு போட்டவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 23 லட்சம். 23 லட்சம் விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் இருக்கக்கூடிய ஒரு கட்சியை அழித்து விடுவது என்பது சலபமல்ல. தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளிகளும் விவசாயிகளும் உறுதியாக நின்று வாதாடுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட கட்சியை அழித்துவிடவேண்டுமென்று நினைப்பது நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு அவசியம் அல்ல. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு கட்சியுடன் சமமாக உட்கார்ந்து பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்துக்கொண்டால் நாட்டு முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு காரியங்களை நடத்துவதாகும். அதுதான் விவேகமும் நிர்வாகத் திறமையுமாகும் என்று குறிப்பாக முதல் மந்திரி அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சமயத்தில் முதல் மந்திரி அவர்கள் சபையில் இல்லையே என்று நான் விசனிக்கிறேன். மந்திரி சபையினருக்கு கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறபடியினால் அதை அவர்கள் கவனித்துக் கொள்ளுவார்கள். ஆகவே, நிர்வாகத்தை நடத்தும் போது கட்சிப் பாசுபாட்டுக்கு இடமே கிடையாது.

“தொழில் மந்திரிக்கும் அதே விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் அதிகாரத்தை ஐ.என்.டி.யு.வி., ஏ.ஐ.டி.யு.வி., எச்.எம்.எல். போன்ற தொழிற் சங்கங்களிடையே பாகுபாடு செய்வதற்கு அவர் உபயோகப்படுத்துகிறார். ஆனால், ரொம்பத் தந்திரமாகச் செய்கிறார். வித்தியாசம் அவ்வளவுதான். பாகுபடுத்துவது இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருந்து பாகுபாடு படுத்தும் வகையில் சில காரியங்களைச் செய்து உள்நோக்காக வேலை செய்கிறார் என்று சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமலிருக்க முடியாது. எங்கள் கட்சிக்குப் பிரதிசூலமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அச்சமோ பயமோ என்று நினைக்கவேண்டாம். அப்படி ஒரு சவாலே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமானால் கவலையில்லை. சட்டசபையில் இருந்தாலும் சட்டசபையில் இல்லாமல் வெளியில் இருந்தாலும் எங்களால் வேலை செய்யமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. சட்டசபையில் எங்களை எதிர்க்கட்சியில் வைத்திருந்து நிர்மாண வேலைகளில் எங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்போகிறார்களா இல்லையா என்பதை முடிவு கட்டுவேண்டிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தது. எங்களுக்கு அதைப்பற்றி கவலையோ பயமோ இருக்கிறதென்று நினைக்கவேண்டாம். இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் கவலையுடையவர்கள் என்ற முறையில் யோசனை சொல்லுகிறேன். சட்டசபையில் உருப்படியான காரியங்களைச் செய்யமுடியும், செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd March 1955]

வேலை செய்து கொண்டு வருகிறோம். இதைப் பாராட்டுவது சர்க்காருடைய பொறுப்பு அல்லவா என்பதை அவர்களே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“ஹரிஜன நலனுக்காக கமிட்டிகள் போடப்படுகின்றன. அதில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஹரிஜனங்களில் கம்யூனிஸ்டு ஹரிஜனங்கள் என்று பாடுபடுத்துவது சரியா என்பதை சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்களும் ஹரிஜனங்கள்தானே என்பதை யோசிப்பது கிடையாது. பொதுவாக ஏற்படுத்தக்கூடிய கமிட்டிகளைப் பாருங்கள். கமிட்டிகளில் 100-க்கு 10 பேரையாவது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அங்கத்தினரைச் சேர்த்துக் கொள்ளத்தானே வேண்டும்? ஏன் அப்படிச் செய்வதில்லை என்பது தெரியவில்லை. ஆஸ்பத்திரி ஆலோசனைக் கமிட்டிகளை அமைக்கும் விஷயத்திலும் அதே கொள்கைதான் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. திருச்சியில் மிகப் பெரிய ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரி ஆலோசனைக் கமிட்டியிலுங்கூட கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்கு இடம் கிடையாது. மற்றவர்களுக்கு இடம் உண்டு. ஜெயில் விசிட்டர்கள் விஷயமாக ஜெயில் சீர்திருத்தக்கூடிய ஒரு யோசனையைத்தான் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் போவதினால் என்ன ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும்? நிர்வாகத் திறமைதான் அதிகரிக்கும். நல்ல யோசனை சொல்லுவோம். அப்படியிருக்கும்போது ஏன் பயப்படவேண்டும்? ஏன் இவர்களை ஒதுக்கவேண்டும்? ஏன் கெட்ட எண்ணத்தோடு நடந்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். ஏதோ தாக்கிப் பேசவேண்டுமென்பதற்காகப் பேசவில்லை. நாட்டு முன்னேற்றத்தில் கவலையோடு இவைகளை எடுத்துக்கூறவேண்டியிருக்கிறது.

“பல விஷயங்களை இந்தக் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன். இருந்தாலும் நேரம் இல்லாத காரணத்தால் என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, a very wide field was covered by the hon. Members who participated in the debate on this demand. It is quite natural because this demand concerns the Head of the State, Ministers and Headquarters staff and administration. In a sense this demand in itself represents the entire policy of the Government. Therefore it is not surprising that very many points with regard to the administration in various departments were brought out during the discussion on this demand.

“Sir, the first point which I would like to refer to is with reference to the Ministers themselves. I do agree, that in the interest of democracy, the proper working of democracy, it is very necessary that Ministers should set up very high traditions. They should observe a code of conduct which should be unimpeachable from any point of view. Unless this is kept in mind, democracy cannot function properly. That, this Government have always realised. If there has been any failure, it is because we are all human beings and not because we wantonly intended to do so. I have already emphasised this fact that even though it is a party which is in power, the Ministry should conduct the administration in such a way that that administration is intended for all people and not for the party alone. I have been emphasising this aspect in every budget debate and I still emphasise that, that is the policy of Government.

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

“ Unless that is accepted, democracy cannot function because in the very nature of things parties will have to contest and one party or combination of parties may come into power. If they begin to function only for that particular party or combination of parties, then life will become intolerable for other parties. Unless we are prepared to say that there may be only one party that is the party in power and that is the ideal which we are prepared to accept, we have to take the attitude that even though a party may be in power, that party in power will have to function on behalf of the entire people.

12
noon.

“ As far as administration is concerned, it should be carried on in an impartial way. When I say that it should be carried on in an impartial way, hon. Members should not expect that we should discriminate against the Members belonging to our Party. They are also entitled to certain privileges. Certain hon. Members seem to think that simply because certain Members belong to the Congress Party, they should not be entitled even to the common privileges. Even when these common privileges are shared by Congressmen or Congress Members, it is put forward as an allegation against the Government that they have been favouring Congressmen or their own party members. It is not so. When the majority of Members are Congressmen, naturally in the committees constituted by the Government they find a place in greater numbers. There is nothing surprising about it. Certainly the party having only 20 members cannot expect the same kind of representation in these committees as is given to the party having 140 members in the Legislature. That should not be put forward as a discriminatory treatment against the other party. But I may assure this House that it will always be our effort to see that as far as administrative matters are concerned, we shall try to do our best to hold the balance evenly as between the various interests represented by political parties and we shall always endeavour to see that a just and impartial administration is carried on in the State. I am sure that the Government will have the assistance and co-operation of the entire House in this matter.

“ Naturally that aspect of the matter gives rise to the code of conduct which the Ministers will have to observe. As far as private matters are concerned, I may assure this House that it is my firm view that the positions occupied by Ministers should not be abused for their personal advantage. There can be no dispute with regard to that. If anybody does abuse the high position he occupies, then he is not only not fit to occupy it but also not fit to occupy any place in public life. That is my humble view. Then the question arises, how far Ministers can function as party men. This fact cannot be ignored that we belong to a party and as a party we contested the election and as a party we have assumed office and, as I have already stated, we have to carry on the administration in an impartial manner. But does it mean that Ministers have no responsibility or no duties to perform with reference to the party as such? In my view, even Ministers if

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

they belong to a certain party have certain functions to discharge in respect of that party. After all, what is the significance when we say we belong to a particular party? We have faith in the ideal to which that party subscribes itself. We are prepared to adopt the methods laid down by the party for the purpose of achieving that ideal. Unless we accept that position, we would not be sincere party men and we would be considered as men who had joined the party for the purpose of getting into power. If we are sincere party men then we have to subscribe to that ideal and should be prepared to adopt the methods laid down by the party for the purpose of achieving it. If that be so, even for the proper functioning of the administration or for the functioning of the Ministry as such, is it not necessary to canvass support among the people for that ideal and for the methods to be adopted for its achievement? This is the simple question which hon. Members will have to think about and answer for themselves. I do not want the answer immediately but hon. Members should consider that aspect of the matter also. If I am a Congressman I should subscribe to the ideal which the Party decides for the country and also I should not adopt any other method which the party disapproves of. If the Government as such have to reach that ideal by the methods laid down by it, then it is necessary to get the co-operation of the people and the acceptance of the people in the achievement of this ideal and the methods to be employed for achieving it. For that purpose, it is necessary even for the Ministers to go to the people and explain to them this ideal and the methods to be adopted for achieving it, and incidentally we have to point out that the other ideals which are placed before the country are likely to be injurious to the people and that the other methods which are advocated by other parties are not likely to lead to good results. We are bound to do such propaganda also as party men because we believe in a certain ideal and in a certain method. That should not be taken as trying to utilize the position we are occupying for the purpose of putting down any other party. After all, what do we do? We do not use our administrative machinery for the purpose of putting down the opposition. We use our propaganda methods by telling people what we feel about certain matters and converting them to our point of view. I do not think that that freedom should be denied to Ministers even though they may be placed in a very peculiar position. Simply because they are Ministers, we should not deny them the freedom to preach certain ideals in which they believe and also tell the people that other ideals and other methods preached by other parties will only lead to disaster. For instance, if we feel as Congressmen that the ideal set before the country by the Communist Party is wrong and that the method which they advocate is likely to lead to disaster, it is our duty to tell the people frankly, unequivocally and without hesitation that the ideal is wrong and they should not adopt their method. Can it be said that we are trying to utilize our position to suppress the Communist Party as such? There should be absolute freedom for anybody to propagate his own point of view. The Communist Party has its own organs

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

of propaganda and they convene meetings to do propaganda. I am not prepared to say that in every instance they are doing false propaganda. . . . (An hon. Member: 'On either side.') On either side it may be so.

"Therefore, when allegations are made with regard to administration, it is necessary for the Ministers who are in charge of the Government to go to the people and explain to them that that is not a fact. Both the false and misleading propaganda and the real state of affairs will have to be placed before them. That is the duty which they, as Ministers, would have to do to the people and nobody can object to it by saying that we are utilizing our position as Ministers for party purposes. In my view, we have to do it for the efficient administration of the State and it is absolutely necessary. Sir, this point arose when Rajaji was here as Chief Minister, as to what should be the function of the Ministers towards the people and under what circumstances they should undertake tours. This is what he has minuted and as an experienced and elder statesman. I think his words will carry some weight: 'It should not be forgotten that the Ministers should keep in touch with the people in general and that it will not do in their case to insist that the tours should have been necessitated by the work actually shown to have been done during the time. The Ministers are expected to be going round and to keep touch with the people in general. They are not just officials, but political limbs in democracy, (I would mark the words, 'political limbs in democracy') and if they stick to headquarters, they will not be able to function satisfactorily. Even though we form part of the machinery, still we are political limbs of that machinery and we will have to function as such. Therefore, hon. Members should not take objection to Ministers undertaking tours and if during those tours they advocate the policy of the Government or the Congress organization, that should not be objected to.

12-10
p.m.

"Particular reference was made by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar to a statement alleged to have been made by the Hon. the Chief Minister. I went through all the paper cuttings and I had consulted the Chief Minister also. I am told that it was not an interview granted to the Press reporters. Apart from that, I am prepared to take the report to be true and argue that there is nothing wrong in it. As has already been pointed out, the Chief Minister owes certain responsibilities to the party and if the party feels that the Communist ideal and the methods adopted by them are wrong and therefore should be prevented in the interest of progress and the development of the country, then is it not necessary even for the Chief Minister to carry on propaganda against it. Otherwise, he cannot be sincere to himself, sincere to his own ideals and therefore, there is nothing wrong in the Chief Minister having said that he was going to a particular place to do propaganda against the Communists. On the other hand, if he does not do it, he will be failing in his duty, if he is a sincere Congressman subscribing to the ideals and methods of the Congress and if he feels

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

sincerely that the Communist ideals and methods are wrong. I do not see how any exception can be taken with reference to political parties as such. After all, it is open to Sri T. C. Narayanan Nambiar, in spite of the Chief Minister's tour and propaganda, to convert the people there to his point of view. That is quite a different thing altogether. If that freedom should be available to Sri T. C. Narayanan Nambiar as an M.L.A., then I do not see why the Chief Minister should be denied the freedom which an ordinary citizen is entitled to, to propagate his point of view. I do agree that if the Chief Minister misuses his position as Chief Minister and uses the administrative machinery for the purpose of putting down the Opposition by various methods, then, of course, there is time enough to level those charges. I do not think any such charge has been levelled against the Chief Minister. Therefore even assuming that the Chief Minister had stated as it is reported in the papers, I am prepared to justify his statement. Unless the Ministers are given that amount of freedom as partymen, it will not be possible for parties to function. Then if we want to immobilize any Party leader and if we want to effectively check any party, then we can make him as a Minister and say that he cannot participate in party propaganda. We cannot function as such in a democracy based on Party system where various parties have to function and propagate their points of view among the people and canvass their support.

“ Then reference was made by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup to the collection of funds for the party. I do agree that it is rather a ticklish question. But with reference to the instance he mentioned, I think I can justify our action. He referred to our accepting funds, purses so to say, from two Associations at Coimbatore for the purpose of the Avadi Congress Session. The holding of the session of the Indian National Congress was an important event here and as party members we were bound to see that all arrangements were properly made and those arrangements could be made only if sufficient finances were available. Therefore we had to seek the support of our sympathizers for the purpose of raising funds. I do agree that Ministers should not use their position in the administrative set up for the purpose of getting money. When an offer came from Coimbatore that certain persons were willing to subscribe, we thought over it and we were of the opinion that the best way would be not to receive the money in a private or hush hush manner but to receive it publicly and openly so that people might know that we were not receiving the money from any private individuals but from certain associations. Therefore, a function was organized wantonly. We could have avoided that and could have received the amount by a cheque privately without any publicity. We did not want to be obliged to anybody and therefore we wanted to receive the purse publicly. The Association of the mill owners and the Association of the Bus operators presented a purse to the Chief Minister for the purpose of utilizing it for holding the Congress session and I should say that we have tried to

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

observe certain standard or decency in getting the money from certain people. We could have avoided publicity. As a matter of fact, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup was emphasising that we should not have gone publicly and received that amount. Would he advocate our receiving the money in private, without anybody knowing about it? Therefore, his emphasis that we received the amount publicly is wrong. On the other hand, I am glad that we did it publicly and we did not want to hide anything from the public. There was no question of getting any favour from anybody clandestinely and therefore if we had received the purse openly, it was for the purpose of showing to the people that we were not doing anything which was out of the way and that by that act we were not putting ourselves under any obligation to anybody. We did not receive the purse from any particular individual. A public function was organized at our instance and the purse was presented to us. I may assure the hon. Member that when we function as partymen and get money for certain purposes, we will not place ourselves in such a position that simply because certain persons contributed to the party fund we are obliged to them or that anybody can purchase the Ministers by contributing to party funds. We have that much of integrity and without that we do not deserve to occupy the position we are occupying. I have already stated that there should be a certain amount of limitation imposed upon the Ministers, by themselves voluntarily, even though there is no legal restriction, that even in the process of getting funds for the Party, they should not be obliged to private individuals or to any other private organizations. We are very well aware of our duties in this respect and I may assure this Hon. House that we would be very careful in this respect. I am sure that by this assurance even Sri M. Narayana Kurup would feel a little bit relieved. I once again wish to say that we have not gone out of the way in raising funds for the Congress session.

“ Certain insinuations are always being made during question time and it was raised even during this debate that the Ministers utilised Government machinery in connection with the Avadi Congress Session. Here is also a certain amount of misunderstanding. Apart from the fact that it is a party organisation that was being held here, we had to recognise the fact that lakhs and lakhs of people were bound to gather there and therefore the Government had to take all steps to see that the people who came to that place were not put to unnecessary trouble with reference to the law and order situation, the traffic situation and with reference to health and sanitary conditions prevailing there. It was the duty of the Government to see that proper arrangements were made. Do we not make arrangements—arrangements with regard to maintenance of law and order, arrangements with regard to maintenance of health and sanitary conditions, etc., whenever big religious festivals or other festivals or big melas are celebrated? Any Government therefore, are bound to take note of any particular situation and make arrangements for meeting that situation. Besides, Sir, high

12-20
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

personages from the Central Government including the Prime Minister of India and Ministers from other States were attending that session. We cannot ignore that fact simply because they were attending a political conference. As the Prime Minister of India and other Central Ministers and Ministers of various State Governments were visiting this State on that occasion, it was necessary to take security measures to see that no untoward incident happened. Therefore, hon. Members should not go under the impression simply because we made certain security arrangements or simply because we made certain traffic arrangements for the purpose of coping with very heavy traffic during those days when the Congress Session was held or simply because we made certain health and sanitary arrangements, that the Government had helped the Congress organisation as such for the purpose of holding its annual session. As far as possible, we have avoided unnecessary expenditure by the Government. Wherever we found that the party as such could bear the expenditure we have collected it from the party even though the work for which payment was demanded might have been executed by the Government in certain cases. Therefore, there is absolutely no room for any charge to be levelled against the Ministers that they used their position for the purpose of making arrangements in regard to health and sanitation, maintenance of law and order, etc., for the Congress Session. As I stated already, it should be our attempt not only on the part of the Ministers but also on the part of the entire House as such to set up very high traditions so that it may be followed by our successors also. Personally the Ministers are aware of the fact that they should set for themselves a very high code of conduct and that it shall always be their attempt to fulfil it. If we fail, we fail as human beings. After all no human being is perfect and it is the duty of the Opposition to point out errors, if any, committed by us. If errors are pointed out, we will not take it as a challenge or even as hostile criticism but we will take it as co-operation from the Opposition in order to see that the errors committed may be rectified. I am sure hon. Members will be satisfied to a certain extent with that assurance. It is not the intention of the present Government to utilise the Government administrative machinery for party advantage. I may assure the hon. Deputy Leader of the Opposition and other hon. Members that if any such incident is brought to the notice of the Government immediate action will be taken to set right the wrong, if any wrong has been done.

“ The next problem which loomed large in the minds of hon. Members during the discussion on this Demand was the question of formation of Linguistic States. The question of Linguistic States is a matter about which the Government of India have to move and act. That fact has been recognized by all. Hon. Members are also aware that a high power Commission has been appointed by the Government of India in that connection, that it has investigated and enquired into the whole matter and that it will

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

be submitting its report very soon. Unfortunately, the report of the Commission has been delayed because of the illness of the Chairman of the Commission. Otherwise, I am sure, the report of the Commission would have been before us by this time. But whatever it is, we are hoping that the report would be available very soon. I ask, Sir, should we express our feelings in that matter so vehemently even before the publication of the report? As a matter of fact, we will be showing scant respect to the Commission itself by so doing. Having appointed the Commission and having made all our representations before the Commission, should we not wait for the report of the Commission before we express our views on the problem and before we urge on the Government to take further action. Though as Members of this Assembly or as ordinary citizens we are bound to express our points of view, I do not see how we could express our views either one way or the other even before the publication of that report. After all Sir, it is not merely the problem of language that is facing the country. There are so many other problems facing the country. We know from experience that partition of a State by itself creates so many problems. We have had that experience when the Andhra areas were separated from this State and formed into a Separate State. It is very easy to partition a State into two administrative units. But in its wake it brings into play very many other problems which create difficulties. Therefore, we have to balance the difficulties which are likely to be created by partition or by readjustment of the boundaries of the State and the difficulties we are facing by having a multi-lingual State. If the problems which are likely to be created by the reorganization are greater or are more serious than the present state of affairs then certainly we should not jump into the other, and we should prefer to wait. All these things would be taken into consideration by the Commission and when they make their recommendations, there would be time for this Assembly also to consider the entire matter. But I do agree that pending the report of the Commission certain boundary adjustments between the Andhra State and this State can be carried out. But, unexpectedly a crisis arose in the Andhra State resulting in the resignation of the Ministry and dissolution of the Legislative Assembly itself. But for that, I am sure, this problem would have been tackled by this time. But now, that another Government is coming into existence in that State and that Government will be functioning very soon, it will be possible to take up this matter with them. Even though we may be justified in asking that Government to give top priority to this matter, they may have their own problems to attend to immediately after taking office, but still we should ask them to take up this problem at an early date and find a solution for it. I am sure that would satisfy hon. Member Sri K. Vinayakam to a certain extent. But with reference to adjustment of boundaries in the South between Travancore-Cochin State and this State, I am afraid we will have to await the States Reorganization Commission's Report and before the publication of their report we cannot take any action, on our own initiative

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

for the purpose of merging the Tamil areas of the Travancore-Cochin State with the Madras State. As far as the question between the Andhra State and this State is concerned, I am hoping that it will be possible to take it up with the Andhra State at an early date and find an agreed solution also. With reference to that, census figures have been collected and analysed now and the census figures and charts are available. If only we adopt a reasonable attitude and the Andhra Government also are prepared to adopt a reasonable attitude, it will not be necessary even to call for a third party to settle our disputes. I am hoping that in the present set up it will be possible to find an agreed and friendly solution with regard to our boundary disputes and not only with reference to boundary disputes but with reference all other disputes also between the Andhra State and our State we are hoping that an amicable settlement will be reached in a very friendly manner at a very early date.

“ Then, Sir, with reference to the name to be given to this State, particular emphasis was laid by hon. Member Sri K. Vinayakam. As was pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition we are trying to pursue a shadow instead of getting at the substance of it. Suppose, Sir, I name this State as ‘ Tamilnad ’ with Malabar and South Kanara districts attached to it and with all the Tamil areas in the Travancore-Cochin State still remaining with that State. Will that give satisfaction and will any problem be solved by so doing? Perhaps it may give mental satisfaction to hon. Member Sri K. Vinayakam. Calling the State ‘ Tamilnad ’ will not solve any problem. Is there any particular reason, Sir, for changing the name of the State at all? The word ‘ Chennai ’ (சென்னை) Madras has got a historical significance and I do not see why the word ‘ Chennai ’ should refer to some other Andhra territory or Malayalam territory or Kannada area. I will prefer to call my Tamilnad as Chennai or Madras State. I do not think it is good to change the name. I would like to retain that historical association and historical significance even though linguistically our State may become a Tamil State. Therefore, there is no use of trying to change the name of the State and by so doing we may achieve—I will not like to call it as cheap popularity . . . (Sri M. Kalyanasundaram : ‘ Sentimental opposition. ’) Yes, to a certain extent sentimental, but it will not solve the problem to any extent. I am sure the hon. Member would not insist on the change of name. On the other hand, we should aim to get at the substance and in that attempt the Government also would try their best.

“ With reference to the adoption of Tamil language as the State language also, certain emphasis was laid by Sri Vinayagam. He pointed out that while as Education Minister I was telling that the University should adopt the regional language, I as the Leader of the House, am not prepared to adopt the regional language here. But the problem of University is quite different from the problem existing in this House. The University could afford facilities for the various linguistic sections to have their

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

studies separately. Tamilians can be taught separately in Tamil. Similarly Malayalees can be taught in their own language. It could very well be arranged. But in this House Tamilians, Malayalees and Kannadigas cannot function separately. We have to function as a composite House. That fact could not be ignored. As long as we continue to be a composite State and as long as we continue to have the Malayalees and Kannadigas here, we cannot ignore the fact. We have to function as such here and we cannot create a feeling of strangeness that they are in an alien State altogether. I want to affirm to the Malayalees and the hon. Members coming from South Kanara here that they will be treated generously and as one of us and no condition will be created wherein they will be made to feel that they are functioning in a State wherein they have no place. I am sure even the extremists like Sri Vinayagam—When I say extremist, it means one having an extreme Tamilian point of view—would understand the justice of it, even though for the purpose of propaganda and popularity they might preach about Tamil and Tamil language being adopted as the State language. I may be permitted to say that I love Tamil no less than Sri Vinayagam does, and I may be taking more concrete steps for the purpose of development and growth of Tamil than Sri Vinayagam. That is quite a different thing altogether. This could not be made the test to find out whether a Tamilian loves Tamil or not. We have to take note of the context in which we are situated and we have to act in that context. Therefore, the plea that before I ask the University to change the medium of instruction into regional language, I should adopt Tamil as the State Language here is a misleading propaganda and it is likely to create difficulties also. To that extent, he is putting an obstacle in the growth and further development of Tamil and the use of Tamil as the medium of instruction in the University. I am sure this misleading point will not be stressed further by any other hon. Member here and it may not be taken advantage of by others also for the purpose of continuing English as the medium of instruction in the Universities and colleges.

“ Then, Sir, the hon. Deputy Leader of the Opposition referred to the autonomy of the Universities and posed a question whether in the present context of freedom of the country the legislature should not have control over the Universities to a certain extent. In spite of the difficulties I am facing, I am of the view that the University should function as an autonomous body and that the Legislature or the Government should not interfere in the day-to-day administration of the University. They should have complete freedom. But with regard to certain fundamental problems, if they are not properly solved, certainly the Legislature and the Government could not ignore and shut their eyes and say that the University is an autonomous body and therefore they are unable to solve the problems. If those fundamental problems are not solved properly to the satisfaction of the people as a whole, then

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

of course the Government may have to step in. But I am happy that it will not be necessary for the Government or the Legislature to step in at all. After all the Universities are manned by our own people, leaders who have grown with us and even though they might have grown in a different atmosphere altogether, I am sure that the freedom atmosphere will affect them also. I hope that ere long there would be a change of attitude even among those who are pleading hard for the retention of English. After all when I have acquired a certain amount of knowledge in the English language, I think that it is necessary for others also to acquire a knowledge of English. That will be quite beside the point, Sir. Taking the country as such and the context in which we are now placed,—I may be wrong and it is for others to prove that it is wrong—as far as I am concerned I am definitely of the view that there should be a change in the medium of instruction even in colleges and that we should adopt the regional language as the medium of instruction. But I am hoping that it may not be necessary to make it a controversial question and there should be a concrete solution. It is not merely the adoption of Tamil or any other language as the medium of instruction. We should take steps also to see that conditions are created so that the adoption of any particular language will not create difficulties in imparting instructions to our students. People should not be saying that these are the difficulties and then keep quiet. If only proper steps are sincerely taken for the purpose of creating conditions at least in the very near future to adopt regional language as the medium of instruction, as far as I am concerned, I will be more than satisfied. But this argument should not be utilised to keep quiet and allow things to drift as it is at present. That is my only wish, Sir.

“ Finally, Sri Kalyanasundaram referred to our complacency the complacency on the part of Congressmen because of the victory in Andhra, Sir. We do not still minimise the influence of the Communist Party in Andhra. We do not minimise the influence of the Communist Party in any part of the country. We are quite well aware of it. That is why we are also anxious to see that people should be properly educated and they should be informed about the dangers of methods which the Communists advocate. That is why, Sir, I have pleaded with the Deputy Leader of the Opposition that in view of the influence of the Communist Party which he claims, if it is correct, then we should have the freedom to tell the people about the pit-falls underlying those ideals and methods which they advocate. So also they have got perfect liberty to propagate their own points of view. We are not standing in their way. That need not drive either Sri Kalyanasundaram or any member of his party here or any other members outside to despair in their parliamentary programme. I would tell them that they have achieved much more by their parliamentary programme than by what they have done during

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

the past ten or twelve years. I would like them to continue in this House as an effective opposition pointing out errors and acting as watch dogs so that we may function properly. I would always wish to have the Communist Party here as a strong well-knit small party, always discharging the function of a watch dog over this Ministry or any other Ministry which may be functioning, so that democracy may function properly and freedom of people may be guaranteed. Thus people will develop from strength to strength and from prosperity to prosperity and live happily in an ideal State wherein there need not be any room for exploitation between man and man and one sector and another and with equal opportunities to all. That is our aim and in that I am sure that the Communist Party as also the other parties will co-operate wholeheartedly. Thank you, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் 12-40
மந்திரி அவர்களிடமிருந்து ஒரு விஷயத்தை தெரிந்துகொள்ள விரும்பு p.m.
கிறேன். இரண்டு முக்கியமான பிரச்சனைகளுக்கு அவர் பதில் சொல்ல
வில்லை. ஜில்லாக்களில் பிரதேச மொழியில் சர்க்கார் நடவடிக்கைகளை
நடத்துவதற்கு சர்க்கார் என்ன யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்?
சர்க்கார் அமைக்கும் முக்கியமான கமிட்டிகளில் கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்
களை ஏன் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை?"

SRI K. VINAYAKAM :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒழுங்காக பதில்
சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். நான் ஏதோ 'cheap popularity' அடைய
வேண்டுமென்று பேசுவதாக சொல்ல ஆரம்பித்தார். பிறகு மாற்றிக்
கொண்டு விட்டார்கள். மற்றவர்களை விட நான் தமிழுக்காக ஏதோ அதிக
மாக பாடுபடுவதைப்போல் நடக்கிறேன் என்று அவர் சொல்லுவது அவ்வ
ளவு நல்லதல்ல. சித்தூர் தமிழ்ப் பகுதிகள் தமிழ்நாட்டுடன் சேரவேண்
டும் என்பதற்காக நாங்கள் பாடுபடும் அளவுக்கு அரசாங்கம் செய்துவிட்டால்
போதும். அரசாங்கமே செய்துவிட்டால் எதிர்க்கட்சினராகிய எங்களுக்கு
என்ன வேலையிருக்கிறது?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல
விரும்புகிறேன். நான் இப்பொழுதெல்லாம் கோபப்படாமலும் நன்றாக
வும் பேசுவதாக ஸ்ரீ பழனியாண்டி சொன்னார்கள். என்னிடம் ஏதாவது
நல்ல மாறுதல் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் எதிர்
கட்சி அங்கத்தினர்கள்தான் என்று அவர்களுக்கே சமர்ப்பித்துவிடுகிறேன்."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"மந்திரி அவர்கள் இனிமையாக
பேசினார் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அவரு
ருடைய கொள்கையில் ஒருவித மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. இந்த ஒரு
விஷயத்தில் அவருடைய கொள்கையில் ஏதாவது மாறுதல் பிரதிபலிக்
கிறதா என்று பொருத்திருந்து பார்த்து அடுத்த வருஷம் எங்களுடைய
வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம். இந்த வருஷம்
இதை வோட்டுக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the allotment of Rs. 75,27,100 under Demand IX—
Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by
Rs. 100.'"

The cut motion was put and lost.

[22nd March 1955]

MR. SPEAKER :—" I shall put the Demand to vote. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 75,27,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.' "

The Demand was carried and the Grant was made.

(2) DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

MR. SPEAKER :—" We have got about 45 minutes more. I would like to know whether we should discuss this Demand in detail at all."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" We shall discuss this Demand to-day till 1-30 and tomorrow, if necessary, let us sit for one or two hours more."

MR. SPEAKER :—" I will guillotine the Demands exactly at 1-30 p.m. I will guillotine all Demands that have not been discussed and voted upon. If the House wants, we may sit from six of the clock in the morning tomorrow."

SRI K. VINAYAKAM :—" That is not possible."

MR. SPEAKER :—" The whole trouble arises simply because the House has not passed any statute regarding recruitment of staff, etc., of the Legislature. In the Centre, all such rules are made by the Parliament itself. I hope by next year, the Hon. the Leader of the House will bring in some Bill to regulate the recruitment and service conditions of the Legislature staff. I want to allot only half hour for this Demand next year so that hon. Members may come to my room and have all information they require from me regarding the working of the Legislature Secretariat."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If it is not this Demand, we are any way going to take up some other Demand."

MR. SPEAKER :—" I think 45 minutes will do for just discussing the independence of the Legislature Secretariat."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Let us proceed till 1-30 and then continue discussion on the Demand tomorrow morning. We will cut short discussion on Industries by an hour and that on Civil Works by one or half hour."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,74,900 under Demand X—State Legislature.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,74,900 under Demand X—State Legislature.' "

22nd March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 32,74,900 under Demand X—
State Legislature be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 32,74,900 under Demand X—
State Legislature be reduced by Rs. 100.’ ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசும் காலத்தில் இந்தச் சட்டசபை நடவடிக்கை யானது உங்கள் தலைமையின்கீழ் ஒழுங்காகவும் மிகத் திறமையுடனும், மற்றெல்லா மாகாண சட்டசபைகளை விட வெகு அழகாகவும் நடக்கிறது என்று இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேசர் அலுவலகத்தில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் திறம்பட தங்களது கடமைகளைச் செய்துவருகிறார்கள். ஒவ்வொரு வேலையும் சீக்கிரமாக நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒரு விஷயம். அவர்கள் மிகவும் நல்ல முறைகளில் பணியாற்றிவருவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

“சட்டசபை உறுப்பினர்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று கேள்வி நேரத்தின்போது அங்கத்தினர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ் கொடுப்பது பற்றி கேட்கப்பட்டது. சாதாரணமாக அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தொகுதிகளிலும், மாகாணத்தில் மற்ற திட்டங்கள் நடைபெறுவது பற்றியும், அதனை ஆராய்வதற்கும் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. இன்னும் மற்ற மாகாணங்களில் நடைபெறுகின்ற திட்டங்களைப் பார்த்து ஆலோசனை கூறுவதற்கும் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகையால் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை அணுகி சீக்கிரமாக ரயில்வே பாஸ் கொடுக்கும்படியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பார்லிமெண்டில் அங்கத்தினர்களுக்கு இதுமாதிரியான பாஸ் கொடுக்கப்படுவதினால் நம் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு சீக்கிரமாக கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் நமது சர்க்கார் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுத்தால் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சட்டசபையில் சற்று நேரத்திற்கு முன்பு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவு ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் அதை பல அங்கத்தினர்கள் புரிந்துகொள்ளமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் அந்தப் பேச்சையும் மற்ற அங்கத்தினர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசிய பேச்சுகளையும் தமிழிலேயே மாற்றி யமைக்க வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டசபையிலே பெரும்பாலோர் தமிழ் தெரிந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். யாராவது ஆங்கிலம் பேசினால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் புரிவதில்லை. கண்ணிருந்தும் குருடர்களாகவும், காதிருந்தும் செவிடர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த சபையில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் அறிய விரும்புகிறார்கள். கலந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் முதலில் கேள்விகளை தமிழில் அனுப்பினால் அவைகளுக்குப் பதில் அளிக்கப்படுவேண்டும். தமிழில் அனுப்பப்படும் கேள்விகளை அலுவலகத்தில் இருப்பவர்கள் மொழிபெயர்த்து அதற்கான பதிலைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும் இப்பொழுது சட்டசபையில் இயற்றியிருக்கும் சட்டத்தையும் தமிழில் அச்சடித்துக் கொடுக்கவேண்டும். நம் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம் சட்டசபையில் கேள்விகள் மூலமாக மாகாணத்தில்

[Sri M. Palaniyandi]

[22nd March 1955]

நடக்கும் பல விஷயங்களைப் பற்றியும், மற்றெல்லா முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றியும் அறிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. எல்லாத்துறைகளைப்பற்றியும் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. அவரவர்கள் தொகுதியைப்பற்றியெல்லாம் தகவல்கள் கிடைத்துவிடுகிறது. ஆதலால் இதை அங்கத்தினர்கள் அவசியம் புரிந்துகொண்டு, பயன் அடையவேண்டும். அந்த முறையில் அங்கத்தினர்கள் தமிழில் கேள்விகளை எழுதியனுப்பினால் ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்து அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நம் அலுவலகத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இல்லை.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ அதற்காக மொழி பெயர்ப்பாளர்களை அமர்த்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் சட்டசபையில் பேசப்படும் பேச்சுகளைப் பற்றி அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியவேண்டும். ஆதலால் அந்த பேச்சுகளை தமிழில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்திலே வழங்கப்படும் கருத்துச் செறிவுள்ள புத்தகங்கள் எல்லாம் தமிழிலேயே வருவது கிடையாது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் கவனித்து ஆவனசெய்வார் என்று நம்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தோழர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போதும் ஸ்ரீ கே. பி. மேனன் அவர்கள் பேசும்போதும் ஆங்கிலம் தெரியாத மற்ற அங்கத்தினர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. ஆதலால் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக மொழிபெயர்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“ மற்றும் தங்கள் தலைமையின் கீழ் சட்டசபை மிகத் திறமையாகவும், ஒழுங்காகவும் சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக நடந்து வந்துள்ளது. ஆந்திர மாகாணம் பிரியாதபோது 375 அங்கத்தினர்கள் இருந்தார்கள், அவ்வளவு பேர்கள் இருந்தபோதிலும் சரி, இப்பொழுது 230 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் இப்பொழுதும் சரி மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் வெகு திறமையாக நடைபெறுகிறது. நம் மாகாணத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் வேண்டிய நல்ல சட்டங்களை எல்லாம் இயற்றித் தந்துள்ளது. மக்களுக்கான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக சட்டசபை ரூல் 40-ஐ முக்கியமாக மாற்றி அமைத்திருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே பெருமை வாய்ந்த சட்டசபையாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டசபையை விஸ்தரிப்பதற்கான முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன். முயற்சியின் காரணமாக எல்லா கமிட்டிகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த கமிட்டிகளில் நான்கு ஐந்து கமிட்டிகள் மிகவும் முக்கியமானவை. இந்த கமிட்டி சட்டசபைக்குத் தேவையான ரூல்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து வகுத்திருக்கிறது. ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடியதாக அமைந்து இருப்பதைப்பற்றி மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.”

“ கேள்வி நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சாதாரண மக்களுடைய எழை மக்களுடைய பிரச்னை ஏதாவது வந்தால் அதைப் பற்றி விவாதிக்க நம் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சிறிது அதிக நேரம் கொடுத்து உதவி புரிகின்றார்கள். அதே போல விவசாயிகளுடைய, ஹரிஜனங்களுடைய பிரச்னையைப் பற்றி பேசும்போதும் எதெதற்கு எப்படியெப்படி நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் ஒதுக்கி, நல்ல திறமையாக பணியாற்றுகின்றார்கள். பல நூற்றாண்டுகள் பார்லிமெண்ட் நடந்தால் எப்படித் திறமையாக நடக்குமோ அந்த மாதிரியாக நம்முடைய சென்னை மாகாண சட்டசபையை எடுத்துக் கொண்டால், அது திறமையாக நடத்தப்படுகின்றது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

12-54
p.m.

*** SRI S. R. ARUMUGAM :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய சட்டசபையைப் பற்றி நினைக்கும்போதும், நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் எந்த முறையில் சட்டசபையை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்

22nd March 1955]

[Sri S. R. Arumugam]

என்பதைப் பார்க்கும்போதும் மிகவும் சந்தோஷப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு விவாதத்திலும், ஒவ்வொரு சிக்கலான பிரச்சனைகள் வருகின்ற சமயத்திலும் நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் எல்லோரையும் திருப்திப் படுத்துகிறார். இங்கிலாந்தில் நடக்கின்றதையும், ஆஸ்திரேலியாவில் நடக்கின்றதையும் மாதிரியாக எடுத்துக் காட்டும்போது எல்லோருக்கும் பெரிய ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நம்முடைய சபாநாயகர் இங்கிலாந்திற்கும், ஆஸ்திரேலியாவிற்கும் சென்றிருக்கிறார் போலிருக்கிறது என்று சந்தேகமேற்படுகிறது. ஆனால் அவர் இன்னும் போகவில்லை.

“அடுத்ததாக, நம்முடைய சட்டசபையில் பொருத்தமட்டில் முக்கியமான பிரச்சனைகளில், கைத்தறிக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்பது போன்ற பிரச்சனைகள் வரும் போது, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்கு முழுஆதரவு கொடுக்கும் வகையில் தன்னுடைய செல்வாக்கை உபயோகிப்படுத்தி நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்கின்றார்.

“நம்முடைய சட்டசபையில் நடக்கின்ற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் பத்திரிகையில் பிரசுரமாவதில்லை. சில பத்திரிகைகளில் முக்கியமான விஷயங்களை அப்படியே போடுகின்றார்கள்; இன்னும் சில பத்திரிகைகளில் ரத்தினச் சுருக்கமாக எந்தெந்த அங்கத்தினர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்ற பெயர்களை மட்டும் போட்டுவிடுகிறார்கள். சபையிலே அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதிகளிலுள்ள குறைகளைச் சொல்லுகின்றனர். அவைகளை வைத்துக் கொண்டதான் அவர்கள் மக்களுடைய ஊக்கத்தைப் பெற ஒரு சந்தர்ப்பமேற்படுகிறது. ஆனால் அவைகள் முழுமையும் பத்திரிகைகளில் வெளியாவதில்லை. ஆனால் அப்படிப் போடாவிட்டாலும், நம்முடைய சட்டசபையிலே நேரிலேயே விசிட்பர்கள் வந்து பார்ப்பதற்கு வசதிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். விசிட்பர்கள் சட்டசபைக்கு வருவது நேரடியாக நடவடிக்கைகளை பார்ப்பதற்கே. சபாநாயகர் சட்டசபையில் கொடுக்கும் ஈலிங்குகள் இங்கிலாந்து ஆஸ்திரேலியா முதலிய தேசங்களிலுள்ள பார்லிமெண்ட்டரி சம்பரதாயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டாயிருக்கின்றது. ஆனால் புல்தகத்தைப் படித்துவிட்டு அந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு சபாநாயகர் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றதே தவிர, தானே அங்கெல்லாம் சென்று இந்த வசதிகளைச் செய்யவில்லை. ஆகவே நம்முடைய சபாநாயகர் இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று அங்கு நேரிலே பார்லிமெண்ட்டரி நடவடிக்கைகளைக் கண்டு, அதன்படி செய்தால் கண்டிப்பாக இன்னும் சிறந்த முறையிலே சேவை செய்வார் என்று நம்புகிறேன். இப்போது நம்முடைய கான்ஸ்டிடியூஷனை எடுத்துக் கொண்டாலும், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா போன்ற தேசங்களின் கான்ஸ்டிடியூஷனை அடிப்படையாகக் கொண்டே நம்முடைய வசதிக்குத் தகுந்த முறையில் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சமீப காலத்தில் ரஷ்யாவும், சைனாவும் எந்த மாதிரியான முறையில் அரசியல் சட்டங்களை தயாரித்திருக்கின்றன என்பதைப் பற்றித் தெரியாது. இப்போது ரஷ்யாவும், சைனாவும் நம்முடைய தேசத்திற்கு நட்பு நாடுகளாக இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த நாடுகளுக்கு நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்களும், உதவி சபாநாயகர் அவர்களும் சென்று, சட்டசபை நடவடிக்கைகள், அரசியல் சட்டங்கள் போன்றவைகளை நேரிலே பார்த்து, நமக்குத் தகுந்த முறையில் செய்தால், இன்னும் ஊக்கமாக இந்தச் சபை நடக்கும்.

“அதற்கடுத்து, நம்முடைய நாட்டிற்கு சென்ற மாதம் காமன்வெல்த் பார்லிமெண்ட்டரி விவகார சேர்மென் வந்திருந்தார். அவர்கள் நம்முடைய மாகாண சட்டசபையும் அவர்களுடைய காமன்வெல்த் பார்லிமெண்ட்டரி விவகாரத்தில் ஒரு மெம்பராகச் சேரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார். சர்க்கார் இதை ஆலோசித்து, நம்முடைய சட்டசபையும் அதிலே ஒரு அங்கம் வகிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய யோசனை செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போது நம்முடைய சட்டசபை சபாநாயகர் அவர்களும், உதவி சபாநாயகர் அவர்களும் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று நம்முடைய சட்டசபையை இன்னும் திறம்படச் செய்வதற்கு முடியுமென்று நினைக்கின்றேன்.

[Sri S. R. Arumugam] [22nd March 1955]

“நம்முடைய சட்டசபையில் இந்த வருஷம் சில முக்கியமான கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதிலே மிகவும் முக்கியமானது எஸ்டிமேட் கமிட்டியும், அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டியும் ஆகும். எஸ்டிமேட் கமிட்டி, பட்ஜெட்டின் பொதுவிவாதத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறபடி நடைமுறையில் அதிகமாக செலவுகள் ஏற்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ள ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி, அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி சட்ட சபையில் அரசாங்கத்தால் செய்யப்படுகின்ற உறுதிகளும், வாக்குறுதிகளும் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றனவா என்பதைக் கவனிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

“ஒவ்வொரு பார்லிமெண்டிலும் பார்லிமெண்டரி அபேர்ஸ் மினிஸ்டரி என்று இருக்கிறது. அவை சட்டசபையில் நடக்கும் நடவடிக்கைகளையும், விவாதங்களையும் கவனித்துக்கொள்ளும். நம்முடைய சபைக்கு சீப் விப் இருக்கிறார்கள். இந்த சட்டசபையில் நடக்கும் விவாதங்களை இன்னும் நல்ல முறையில் கண்காணித்துக்கொள்வதற்கு, நம்முடைய மாகாணத்திலும் பார்லிமெண்டரி அபேர்ஸ் மினிஸ்டரி என்று ஒன்று ஏற்படுத்தி, அந்தப் பதவியை நம்முடைய சீப் விப் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால், நம்முடைய சட்டசபை இன்னும் நல்ல முறையில் நடக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்ததாக, நம்முடைய சட்டசபையை எடுத்துக்கொண்டால், அநேகமாக சில மெம்பர்கள்தான் சட்டசபையில் எப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக அங்கத்தினர்கள் கோபம் கொள்ளக்கூடாது. காரணம் என்னவென்றால், அவர்களுக்கு வீட்டு வசதியில்லை. அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்க மாளிகைக்குள்ளேயே வீடுகள் வைத்துக்கொள்ள வசதியில்லை. ஆனால் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் நாங்கள் காலியாகும்போது, அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்தால் அவர்கள் வருவதில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். காரணம் என்ன? ரூபாய் 33 வாடகையாக இருந்த இடத்திற்கு ரூ. 70 கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுவதேயாகும். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளத்தில் 10-ல் ஒரு பங்கு வீட்டு வாடகை கொடுத்தால் போதுமென்றிருக்கின்றது. மெம்பர்கள்மட்டுமே ஓரையடியாக ரூ. 70 கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படி ரூ. 70 கொடுத்து வருவதற்கு ஒருவரும் தயாராக இல்லை. ஆகையால் குறைந்த வாடகையில் அங்கத்தினர்களுக்கு அரசாங்க மாளிகையிலேயே வீட்டு வசதி செய்து தரவேண்டும். இதையும் சர்க்கார் யோசனை செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்ததாக, சட்டசபை மெம்பர்கள் சபையைவிட்டு வெளியே சென்று இளைப்பாருவதற்கு செல்லவேண்டுமானால் அவர்கள் வெகுதூரம் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. சட்டசபைக்குப் பக்கத்திலேயே பார்டி ஆபீஸ் இல்லை. சாதாரணமாக சபையில் டிவிஷன் போன்றவைகள் நடந்தால் கூட, அங்கத்தினர்களால் உடனடியாக வந்து கலந்துகொள்ள முடிவதில்லை. ஏற்கனவே பார்டி ஆபீஸ் இருந்த இடத்தில் இப்போது சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீசை கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டார்கள். இதை ஹவுசிங் கமிட்டியைக் கலந்துகொண்டுதான் செய்தார்களா என்று தெரியவில்லை. இப்போது பார்டி ஆபீஸ் இருக்கும் இடத்திற்கு இந்த சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீசை மாற்றிவிட்டு, அந்த இடத்தில் பார்டி ஆபீசை ஏற்படுத்தினால், சட்டசபையில் எப்போதும் அதிகமான அங்கத்தினர்கள் இருந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“எதிர்க்கட்சியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்கனவே எதிர்க்கட்சியினர் நல்ல முறையில் சர்க்காருக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு ஒரு ஊதியம் கொடுத்தால், அவர்களும் நல்லமுறையில் சர்க்காரோடு ஒத்துழைப்பார்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“உங்கள் நல்ல எண்ணத்தைப் பாராட்டுகின்றோம். ஆனால் சம்பளம் தேவையில்லை.”

22nd March 1955]

* **SRI S. R. ARUMUGAM** :—“ வேண்டாமா. சரி. ஆகவே இதுவரை நான் சொன்னவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்தால், மேற்கொண்டு சட்டசபை நல்லமுறையில் நடக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI P. SELVARAJ** :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசந்தரம் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுபிரேரணையை ஆதரித்து பேசும்முறையில், சில விஷயங்களை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதாவது எங்களுக்கு (அங்கத்தினர்களுக்கு) சில வசதிகள் செய்துதரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக சட்டசபை நடக்கும் காலங்களில், அங்கத்தினர்களை பார்ப்பதற்கு வெளியூர்களிலிருந்து பலபேர் வருகிறார்கள். அவர்கள் வந்தால் தங்குவதற்கு வசதியில்லை, தவிரவும், அவர்களை கண்டு பேசுவதற்கு waiting hall ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் ஒரு Shed ஆவது போட்டுக்கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போதோ, அப்படி வெளியூர்களிலிருந்து வருபவர்களிடம், அங்கத்தினர்கள் மரத்தடியில் நின்று பேசும்படியாக இருக்கிறது என்று சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.”

1-01
p.m.

“ அடுத்ததாக, இந்த லேபர்ரி கூடுமானவரையில் சபை நடக்கக்கூடிய இடத்தையொட்டி இருந்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“ மூன்றாவது விஷயம் மேல்சபை சம்பந்தமாக சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மக்களால் நேரிடையாக தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள்கொண்ட ஒரு சபை நடக்கும்போது, மேல்சபை என்று ஒரு சபை இருப்பது அவசியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆந்திராவில் மேல்சபை கிடையாது என்பதை இந்த சந்தர்பத்தில் எடுத்துக்காட்டி விரும்புகிறேன். இது குறித்து constitution-ல் கூட மேல்சபை அவசியமா இல்லையா என்பதை மாகாண சட்டசபைகள் தீர்மானிக்கலாம் என்று கூறியிருப்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதிக பணம் செலவாகிறது என்பதற்காக சொல்லவில்லை. அரசாங்க சார்பில் கூறப்படும் காரணம், நல்ல அறிவாளிகள் யோசனைகளைக்கூற மேல்சபை என்ற ஒரு சபை அவசியம் என்பதுதான். ஆனால் அறிவாளிகள் சபையில் இருந்துதான் யோசனை சொல்லவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. வெளியிலிருந்துகொண்டும் யோசனைகளை சொல்லலாம். அது நாட்டு மக்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பிரயோஜனப்படும். செலவு அதிகமாக ஆகிறது என்பதற்காக நான் மேல்சபை கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அது அவசியம் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறது. Indirect ஆக, அதாவது மறைமுகமாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சபை வேண்டியதில்லை என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். இதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டசபை செலவு மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த சட்டசபைக்குள் வரும்போது நாங்கள் அனுபவிக்கிற உரிமையும், பெருமையும் எங்களுக்கு பெரிய மகிழ்சியை அளிப்பதாக யிருக்கிறது. ஆனால் சட்டசபைக்கு வெளியில் போகும்போது, நாங்கள் உண்ணும் உணவு, இருக்கிற இடம், இவையெல்லாம் ஓர் அளவு எங்களுக்கு மனச்சோர்வை உண்டாக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு, சர்க்கார் கட்சி தலைவரை நான் சேலத்தில் சந்தித்த போது, அவர் இரண்டு திங்கள் சட்டசபை கூட்டம் தொடர்ந்து நடக்கலாம் என்று சொன்னார். போதுமான வசதியில்லையே என்றேன் அதையெல்லாம் கவனித்து செய்துகொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார். குளிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று சொன்னார். நான், ஏதோ மின்சாரத்தின் மூலமாக பெரிய தொட்டியில் நீரை சூடேற்றி, குழாய்கள் மூலமாக சப்ளைசெய்யப்போகிறார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் ஒன்

[Sri A. Sambasivam]

[22nd March 1955]

றும் செய்யப்படவில்லை. இது எப்படியிருந்தபோதிலும்கூட, இங்கு இரண்டு மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக தங்குவதற்கு பல வசதி குறைவுகள் இருக்கின்றன. ஓர் அளவுக்கு இந்த கட்சியில் போதுமான மெஜாரிட்டி இருப்பதால் பலபேர்கள் வெளியேபோவதும் வருவதுமாக இருக்கிறார்கள். கட்டாயப்படுத்தி, நீங்கள் இங்கேயே இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், உண்மையாக பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் உடல் நலம் கெடாமல் இருக்குமா என்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே, அங்கத்தினர்கள் உடல் நலத்தை பாதுகாக்கவேண்டிய அளவிற்கு, இருக்குமிடம், உண்ணும் உணவு முதலியவற்றில் இன்னும் சிறிது அக்கரைகாட்டவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய ஒரு நண்பர் சொன்னதுபோல, முன்பு ஒருமுறை, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன், இந்த சட்டசபையின் இரண்டு பக்கங்களிலும் நிழல் தரும்வகையில் கட்டிடத்தை விலத்தரிப்பது என்ற பேச்சு ஆரம்பமாகியது. கட்டிடத்தை அந்த மாதிரி விஸ்தரிக்கும் எண்ணம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. முன்னால் பேசிய ஒரு நண்பர் கூறியதுபோல, அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்த நண்பர்கள்வந்தால், அவர்களை மரத்தடியில் நிற்கவைக்கவேண்டியிருக்கிறது, அல்லது வேறு எங்கேயாவது இருக்கச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, வரும் நண்பர்களை தங்கவைப்பதற்கு சட்டசபைக்கு பக்கத்தில் ஒரு இடம் மிகவும் அவசியமானது. இன்னொன்று சில சமயங்களில் நல்ல பேச்சுகள் நடக்கும்போதும், அமைதியான சூழ்நிலை இருக்கும்போதும், பக்கத்து சாலையில்போகிற டீசல் எஞ்சினையுடைய மோட்டாரின் சப்தமோ, அல்லது ஊதுகுழலின் சப்தமோ, காதை துளைக்கும் அளவிற்கு கேட்கிறது. ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு பக்கத்தில் ஊதுகுழல் ஊதக்கூடாது என்றிருப்பதுபோல இங்கும் தடை விதிக்க முடியுமா, அல்லது இந்த சட்டசபை கட்டிடத்தை முன்னால் ஒரு நண்பர் சொன்னது போல, ஏதாவது ஒரு காட்சிசாலைக்கு கொடுத்தாவிட்டு, சட்டசபையை வேறு இடத்திற்கு மாற்றமுடியுமா என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் சிந்திக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

“இந்த சட்டசபையை பொருத்தவரையிலும் வசதிகள் கூடுமான அளவிற்கு இருக்கிறது என்றாலும், நண்பர்கள் வந்தால் தங்குவதற்கு, பக்கத்தில் உள்ள Hostel-ஐ தொடர்ந்தார்போல், ஏதாவது கொஞ்சம், கட்டிடத்தை இரண்டு பக்கங்களிலும் நீட்ட வேண்டுமானாலும் நீட்டவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் தங்கியிருக்கிற இடத்தில் ஒரு வாசகசாலை இருக்கலாம். பொதுவாக, நாங்கள் தங்கியிருக்கிற புது கட்டிடத்தின்கீழ் வாசகசாலையிருக்கலாம். மேலும், ஒவ்வொரு மாடிக்கும் ஆங்காங்கே ஏதாவது ஒரு பேச்சு ஒலிணி (Telephone) வைத்தால் பரவாயில்லை. மூன்றாவது மாடியில் இருப்பவர்களை யாரோ அழைக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, இங்கிருந்து வேலைக்காரன்போய், அங்கிருந்து அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுவருவதற்குள் அரைமணி நேரமாகிவிடுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், மாடிப்படிகளில் ஏறி இறங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ சின்ன வயதுக்காரர்கள் பலர் மாடியில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு அது பரவாயில்லை. கொஞ்சம் வயதானவர்கள் இடம் கிடைக்காத காரணத்தினால் மேலேயிருப்பதாகயிருந்தால், ஏறி இறங்குவதற்குள் பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. மற்றொன்று நேரிடையாக பேச்சு ஒலிணி தொடர்பை புதிய கட்டிடத்திற்கு மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். இப்போதோ யாரையாவது நண்பர் அழைத்தால், செய்தியை முதலில் பழைய கட்டிடத்திற்குமாற்றி, பிறகு புதிய கட்டிடத்திற்குமாற்றி, கீழேயிருந்து மூன்றாவது மாடிக்கு செய்திவருவதற்குள்ளே, எப்படி இந்த அரசாங்கத்தில் மக்களுடைய விண்ணப்பங்கள்போய், திரும்ப ஆறு மாதம் கழித்து பதில் வருகிறதோ, அதுபோல, இங்கேயிருக்கிற சாதாரண நிகழ்ச்சியிலும், காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை உள்ளபடியே அங்கேயிருந்து அனுபவிப்பதால் அதிகமாக வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

“அடுத்ததாக, அங்கு அவசியமாக ஒரு படிப்பகம் இருக்கவேண்டும். அதை எங்கேவைப்பது என்றால், இப்போது ரோடியோ இருக்கிற இடத்தில் வைக்கலாம் அல்லது நடு மாடியில் நடுப்பகுதியில் உள்ள இரண்டு ரூம்களை ஒன்றுசேர்த்து, அங்கே சில புத்தகங்களை வாங்கிப்போட்டு, ஓய்வு

22nd March 1955] [Sri A. Sambasivam]

நேரத்தில் அங்கத்தினர்கள் அங்கு தங்கள் நண்பர்களுடன் இருக்கும் படியாக வசதி செய்வலாம். பேச்சு ஒலினியை புது கட்டிடத்திற்கு மாற்றிக் கொடுப்பதன் ஆய்லிலிருந்து ஒவ்வொரு மாடிக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். மூன்றாவது மாடியில் இருப்பவர்கள் கீழே இறங்குவராத அளவுக்கு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். சாப்பாட்டு பகுதியில்கூட போதுமான அங்கத்தினர்கள் தங்காத காரணத்தினாலும், பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் வெளியில் உண்ண தொடங்கிவிட்டபடியாலும், உணவு சாலை கண்டிராக்டர் தகுந்த ஊக்கம் காட்டாததால், சாதாரண உணவு சுகாதார குறைவாகக்கூட சில சமயங்களில் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். நன்றாக காய்ந்துபோனது, மத்தியானம் மிஞ்சிபோனது, இவற்றை போடும்படியான நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார். ஆகவே, அங்கத்தினர் களுடைய உடல் நலத்தை கருதியாவது, இந்த வகையில் இன்னும் சர்க்கார் அதிகமான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேற்கூறிய குறைகள் இருந்தபோதிலும், இந்தமுறை சட்டசபைக்கு பக்கத்தில் ஒரு போஸ்டு ஆபீஸ் ஒன்று வைத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும், டாக்டர் ஒருவர் வந்து போகிறார். இந்த அளவிற்கு செய்த தற்காக நான் சர்க்கார் கட்சி தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்வதோடுகூட, அடுத்த முறையில் இப்போது சொல்லப்படும் குறைகளை நீக்கி, அங்கத்தினர்கள் மறுபடியும் வரும்போது உண்மையான மகிழ்ச்சியோடு இருக்க என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ, அவற்றை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மற்றொன்று அங்கத்தினர்களுக்கு ஓரளவுக்கு வாகன வசதிகூட செய்துகொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் இங்கிருந்து செக்ரடேரியட் போக வேண்டுமென்றால், அந்தமட்டுமாவது சர்க்கார் செலவில் வாகனவசதி செய்துதரவேண்டும். சட்டசபை ஊலங்களில் மத்தியானம் 1½ மணிக்கோ அல்லது முந்தியோ, பிந்தியோ ஒரு பஸ்தான் போகிறது. ½ மணிக்கு ஒரு தடவை ஒரு பஸ் போவதாக இருந்தால் வசதியாக இருக்கும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

“இன்னும் முடிந்தால், நமது அங்கத்தினர்களுக்கு ஓர் அளவிற்கு அரசியலைப்பற்றியும் நாட்டின் நிலைமையைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருப்பதால், புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கிற பக்ரா-நங்கல் Project, சிந்திரி உரச்சாலை, சித்தாரேசன் ரயில் உற்பத்திசாலை எல்லோரா குகை இவற்றை group-ஆக சேர்ந்துபார்ப்பதற்கு அனுப்பிவைக்கவேண்டும். அதன்மூலம், அவர்களைக்கொண்டு நாட்டின் பழங்கால பெருமையை பரவச் செய்யக்கூட அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த வகையில் கவனம் செலுத்தி, நல்ல வசதிகளை செய்துகொடுக்கவேண்டும். இறுதியாக இந்த முயற்சிகளில் உடனடியாக ஈடுபட சர்க்கார் தலைப்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, என்னுடைய நன்றியை அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொண்டு, பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, 1-11
இந்த சபையில் நடக்கும் விவாதங்களைப்பற்றியும், காரியங்களைப் p.m.
பற்றியும் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது அவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றன என்று கனம் பழனியாண்டி அவர்கள் கூறினார்கள். இது மகிழ்ச்சிக்குரியதே. மற்ற மாகாணங்களில் நடப்பதைக் காட்டிலும் நம் மாகாணத்தில் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொண்டாலும், என் மனதில் படும் சில பொதுவான குறைகளை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

“பொதுவாக இந்த சபையில் விவாதங்கள் நடக்கும்போது அமைச்சர்கள் பலர் இங்கு இருப்பது இல்லை. மந்திரி சபைக்கு கூட்டுப்பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனாலும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரே முக்கிய பொறுப்புள்ளவராத லாலும், ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்கையில் மற்ற விஷயங்களைப்

[Sri M. P. Subramanyam] [22nd March 1955]

பற்றியும் தவிர்க்க முடியாமல் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கும் என்கிற காணத்தாலும் எல்லா அமைச்சர்களும் இருக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் ஒன்றிரண்டு அமைச்சர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் சற்றுப்பிரயாணம் போய்விடுகிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரே சமயத்தில் மேல்சபை நடந்துக்கொண்டிருந்தால் அங்கு சில அமைச்சர்கள் போய்விடுகிறார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்ட அமைச்சர் மேல்சபைக் கூட்டத்திற்கு போகவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, அவருடைய கேள்விகளை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என நாம் தீர்மானித்திருக்கிறோம் என்பதையும் இப்பொழுது நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இது மாதிரி அமைச்சர்கள் இந்த சபையின் நேரடி சம்பந்தமில்லாத காரியங்களுக்காக சபையில் ஆஜராக இல்லாமலிருப்பது சரியல்ல என்பதே எண்ணம்.

“மற்றும் இந்த சபையில் என்னைப்போன்ற பல உறுப்பினர்கள் புதியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பார்லிமெண்டரி அனுபவம் அவ்வளவாக இருக்கமுடியாது. அவர்கள் ஒரு பொருளைப்பற்றிமட்டுந்தான் பேச வேண்டியிருந்தாலும், மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்கு பேச வாய்ப்பு கிடைக்காமல் இருந்தால், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வேறு பொருள்களைப்பற்றியும் பேச முயற்சிய்பார்கள். இதுதான் சமயம் என்று தன் தொகுதி குறைகளை பலததறையிலும் எடுத்துக்கூற முற்படுவார்கள். ஆகையால்தான் எல்லா அமைச்சர்களும் இருந்தால் அவரவர்கள் விஷயங்களைப் பொறுத்தமட்டில் குறிப்பு வைத்துக்கொள்ளலாம்.”

MR. SPEAKER:—“அப்படிப் பேசுவது தவறு. ஒரு டிமாண்டைப் பற்றி பேசும்போது மற்ற டிமாண்டைப்பற்றிப் பேசுவதுகூடாது. உங்களுக்குக்கூட சட்டசபை அனுபவம் போதாது என்று சொல்வதும், சட்டசபை அனுபவம் இல்லை என்று சொல்வதும் சரியல்ல. இப்பொழுது இந்த சட்டசபைக்கு நீங்கள் வந்து மூன்று வருடங்களாகின்றன. அடுத்த வருஷம் தேர்தல் வரப்போகிறது.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“எப்படி இருந்தாலும் இந்த சட்டசபைக்கு அமைச்சர்கள் மரியாதையும் முக்கியத்துவமும் கொடுக்க வேண்டுமென்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆதலால் தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களிலும் இப்பொழுதுள்ள எட்டு அமைச்சர்களில் குறைந்தது, நான்கு பேராவது எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும் என்பதே என் வேண்டுகோள்.

“உறுப்பினர்கள் விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளையில் அவர்கள் மனதிற்கு முக்கியமானதென்று பட்டதைப்பற்றிப் பேசுவார்கள். தங்கள் வட்டாரங்களிலுள்ள பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசலாம். இவைகளுக்கு எல்லாம் பதில் தெரிந்துக்கொள்ள எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. அமைச்சர்களுக்கு அவைகள் முக்கியமற்றதாகத் தெரியலாம். ஆனால் உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தொகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவைகள் முக்கியமானவைகளே. அவைகளுக்கு பதில் தெரிந்தால்தான் தங்களுடைய தொகுதி வாக்காளர்களுக்கு கடமையை செய்தவர்களாவார்கள். ஆதலால் அமைச்சர்கள் உறுப்பினர்கள் எழுப்பும் எல்லா பிரச்சனைகளுக்கு சபையில் பதில் கூற இயலாவிட்டால், அந்த அந்த உறுப்பினர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையிலாவது எழுத்து மூலமாகப் பதில் தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

“சென்ற வருஷம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டசபையில் நடந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது விவாதம் சம்பந்தப்பட்ட அளவுக்கு சம்பந்தப்பட்ட இஞ்சினியர்களுக்கு அனுப்பிவைத்து அவர்களுடைய பதிலைக்கேட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக குறிப்பிட்டார். அப்படி பதில் வந்தவுடன் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினருக்கு பதில் சொல்லுவதாகவும் குறிப்பிட்டார். அதன் பிறகு அதைப் பற்றி என்ன செய்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அவர் கூறியதுபோல் மற்ற அமைச்சர்களும் அந்தக் கொள்கையை கடைப்பிடித்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

22nd March 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

“ இப்பொழுது ஜனநாயக சர்க்கார் நடைபெற்றுவருகிறது. எதிர்கட்சியினர்களும் ஆளும் கட்சியினர்களும் தங்களுடைய பொறுப்பை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக எதிர்க்கட்சி தலைவர் சில காரியங்களைச் செய்யச் சொல்லுகிறார். அவர் எதிர்க்கட்சிக்காரர் என்ற எண்ணத்தில் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய எண்ணத்திலும் நன்மை இருக்கலாம், உண்மையும் இருக்கலாம். அவர்கள் சொல்லுவதற்கும் மதிப்புக் கொடுத்தால் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் இயங்கும் என்பதுதான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி எதிர்க்கட்சிகளைக் கேட்காவிட்டாலும் எதிர்க்கட்சி தலைவரைக் கேட்டாகிலும் காரியங்களைச் செய்தால் அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்தமுடியும். அதில் அவசியம் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். ஜனநாயகம் சரிவர நடைபெற வேண்டுமென்றால் எதிர்க்கட்சியும் திறமையாக இருக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி ஜவஹர்லால் அவர்கள் கூட சொல்லி இருக்கிறார். அரசாங்கம் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கொள்கையில் மாறுதல் இருக்குமானால் அதை எதிர்க்கட்சியுடன் ஆலோசித்தோ அல்லது எதிர்க்கட்சியின் தலைவரோடு ஆலோசித்தோ ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இந்த சட்ட சபையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசாங்கம் நடந்தாலும்கூட அடிப்படை மாறுதல் ஏற்படுகாலங்களில் எதிர்க்கட்சியையும் கலந்துக்கொண்டு அரசாங்கத்தை நடத்தினால் நன்மையாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கொள்கையில் மாறுதல் ஏற்படும் காலங்களில் இதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் மக்களும் எதிர்க்கட்சி வேண்டுமென்ற அவசியத்தை உணர்வார்கள்.

“ சட்டசபையில் கேள்வி நேரங்களில் அதிகப்படியான கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. இரண்டு தரப்பிலும் அப்படி கேட்கிறார்கள். அப்படி கேள்விகள் கேட்கும்போது குறிப்பான சில விஷயங்களைப்பற்றிதான் அதிகப்படியாக கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். உதாரணமாக சேலம் ஜில்லாவில் குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் பாலம் கட்டுவது என்னவாயிற்று என்றும், குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் ஏரி என்னவாயிற்று என்றும்தான் அதிகப்படியாக கேட்கிறார்கள். இதன் காரணமாக முக்கியமான கேள்விகளுக்கு உப கேள்விகள் கேட்பதற்கு நேரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சாதாரண கேள்விகளுக்கு இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் செலவாகி விடுவதால் முக்கியமான கேள்விகளுக்கு உப கேள்வி கேட்கமுடியாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட கேள்விக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பதில் எழுத்து மூலமாக சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினருக்கு அனுப்பிவிட்டால் மற்ற முக்கியமான கேள்விகளுக்கு உப கேள்விகள் கேட்க இங்கு இடம் ஏற்படும். இப்படி முக்கியமான கேள்விகளுக்கு நேரம் ஒதுக்குவதில் கவனம் செலுத்தினால் சொகர்யமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவசியமற்றவைகளுக்கு சபையின் நேரத்தை செலவழிக்கக்கூடாது.

“ அடுத்தபடியாக சட்டசபையில் பேசும் பேச்சுக்களையெல்லாம் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் எழுதுகிறார்கள். அப்படி எழுதும்போது அவர்களுக்கு பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக சட்டசபையிலுள்ள உறுப்பினர்கள் பெரும்பாலோர் தமிழில் பேசுகிறார்கள். அப்படி பேசுவதற்கும் ஆவல் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழில் பேசுவதை எழுதுவதற்கு இதுவரையிலும் போதிய சுருக்கெழுத்தாளர்கள் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இல்லை. அத்துடன் அதற்கு வேண்டிய எண்ணிக்கை கொண்டவர்களும் இல்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை எழுதுவதற்கு வேண்டிய சுருக்கெழுத்தாளர்கள் சற்று அதிகமாகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு தமிழில் ஒதுக்கப்படவில்லை. குறைவாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதால் பேச்சுக்களைத் தொடர்ந்து கவனமாகவும் உற்சாகமாகவும் திறமையாகவும் எழுதமுடியாமல் போகிறது. ஆகையினால்

[Sri M. P. Subramanyam] [22nd March 1955]

இன்னும் அதிகப்படியான தமிழ் சுருக்கெழுத்தாளர்களை அமைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய பயிற்சி கொடுத்து உற்சாகம் காட்டும்படியாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உறுப்பினர்கள் இம்மாகணம் முழுவதும் பிரயாணம் செய்யத்தக்க வகையில் ரயில்வே பாஸ் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்பதைக் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த ஏற்பாடு வரவேற்கக்கூடியதே. அதை உடனடியாக முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர்களுக்கு வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பலவற்றில் அனுபவம் அடைய மத்திய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்துவருவது போல், இந்த மாகாணத்திலுள்ள சட்டசபை உறுப்பினர்கள் இந்தியா முழுவதிலும் முக்கியமான இடங்களுக்குச் சென்றுவர இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கணம் சாம்பசிவம் சொல்லியதைப் போல் இந்தியாவின் பண்டைய நாகரீகத்தின் சின்னமான அஜந்தா, எல்லோரா போன்றவைகளை பார்ப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல், ஆள்பவர்கள் பெருமிதத்துடன், கூறிக் கொள்ளும் முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பெரிய, அணைக்கட்டுகள், நீர்த்தேக்கங்கள், தொழிற்சாலைகள் இவைகளையும் உறுப்பினர்கள் நேரில் காண ஏற்பாடு செய்தல் அவசியம். அவைகளின் பெருமைகளை பத்திரிகையிலும், புத்தகங்களின் மூலமாகவும், சினிமா, கண்காட்சி போன்றவைகளின் மூலமாக விளம்பரப்படுத்துவதோடு, உறுப்பினர்களாவது நேரில் கண்டறிய வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவது அவசியம்.

“கடைசியாக ஹாஸ்டல் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை புதிது புதிதாக நியமிக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் வேலைப் பார்த்தவர்கள் இவ்வாண்டு இல்லை. இப்படி அடிக்கடி ஏன் மாற்றுகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. அடிக்கடி இவர்களை மாற்றுவதால் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்களை தெரிந்துக்கொள்வதிலும், அவர்களை இவர்கள் தெரிந்துக்கொள்வதிலும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படி அடிக்கடி மாற்றுவதால் வேலை செய்த சிப்பந்திகளுக்கு தொல்லை என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். ஆதலால் இவர்களை தொடர்ந்தாற்போல் வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். சட்டசபை இல்லாத காலத்தில் வேறு வேலைகளில் அமர்த்தப்பட வேண்டுமே தவிர, வேலையினின்று அந்தக் காலங்களில் நீக்கி விடுவது சரியல்ல. அவர்களின் வேலைகள் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும் என்றுக் கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Before I call the next hon. Member to speak, I wish to tell the House that I will guillotine the Demands not already voted upon at 1-30 tomorrow. Hon. Members should know that they should not raise a point of order then on this point. The rule is :

‘At the expiry of the time allotted under sub-rule (1) for the discussion of any demand, the Speaker shall put every question necessary for the disposal of that demand, and at 5 p.m. on the last day of the days allotted for the voting of demands for grants, the Speaker shall forthwith put every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connection with the demands grants, including the motion for reduction of a grant if any then under discussion.’

Usually we sit from 11 a.m. to 5 p.m. and therefore the rule states that the rest of the demands shall be guillotined at 5 p.m. Now we have changed the time and we are sitting from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. Therefore tomorrow I will guillotine the rest of the demands at 1-30 p.m.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“It means the demands would be guillotined at the end.”

22nd March 1955]

MR. SPEAKER :—“ As a precaution against any hon. Member raising a point of order and to make the thing clear I have made this announcement.”

* SRI K. V. RAMASWAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1-20
சட்டசபையைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள், குறிப்பாக p.m.
தமிழ்மொழி பிரச்சினையைப்பற்றி பலர் வற்புறுத்தினார்கள்.
சர்க்காருக்கு இருக்கும் சிரமங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் மொழி
பிரச்சினையைப்பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். இங்கே வந்திருக்கும் பல மக்
கள் பிரதிநிதிகள் சாதாரண படிப்பு உள்ளவர்களாக இருப்பதால் இங்கே
நடக்கும் நடவடிக்கைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல், அவர்களுடைய
தொகுதி மக்களுக்கு, தங்களுடைய கடமைகளை சரிவர நிறைவேற்ற சக்தி
இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதை அவசியம் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்
கொண்டு, சகல அங்கத்தினர்களுக்கும் தங்கள் கடமையை மக்களுக்கு
செய்வதற்கான நிலைமையை உண்டாக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க
வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக பல கேள்விகள்
தமிழில் எழுதி அனுப்பினால் மொழிபெயர்ப்பாளர், அவைகளை ஆங்கிலத்
தில் மொழி பெயர்த்து அனுப்பி, மறுபடியும் அக்கேள்விகள் சபை முன்
வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த
தடவை சில cut motion-கள் தமிழில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன,
அது பாராட்டக் கூடியதுதான். இதுபோல் இன்னும் பல விஷயங்
கள் தமிழில் வர முயற்சி எடுத்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். இதே
போல் மசோதாக்கள் விஷயத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள், எந்த திருத்
தத்தையாவது தமிழில் கொடுத்தால் ஆங்கிலத்தில்தான் அச்சடிக்கப்
படுகிறது. இம்மசோதாக்களும் திருத்தங்களும் தமிழில் பிரசுரிக்கப்பட்
டால், அங்கத்தினர்கள் அதை நன்றாக படித்துணர்ந்து, தங்கள் தொகுதி
மக்களுக்கு அதைப்பற்றி விளக்கம் செய்து தங்களுடைய கடமையை செய்ய
ஏதுவாக இருக்குமென்று சொல்லி அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தப்படியாக, கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கு தங்கும்போது
ஏற்படும் சிரமங்களைப்பற்றி கனம் சாம்பசிவ ரெட்டியார் அவர்கள் எடுத்துப்
பேசினார்கள். அங்கத்தினர்களுக்காக இங்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி, camp
டிஸ்பென்சரி இருக்கிறது. அந்த டிஸ்பென்சரிக்கு, புதிதாக ஒரு உத்திரவு
வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன் நான் அந்த
டிஸ்பென்சரிக்குச் சென்று இருந்தேன். மருந்து கொடுக்க அங்கு இருப்
பவர் என்னை bottle இருக்கிறதா என்று கேட்டார். நான் போன தடவை
வந்தபோது bottle-ம் அதில் மருந்து போட்டுக் கொடுத்தார்கள், இப்போது
என் bottle கேட்கவேண்டுமென்று கேட்டபோது அங்கிருந்தவர், bottle
மருந்து சாப்பிடும் அங்கத்தினர்களே கொண்டு வர வேண்டுமென்று புது
உத்தரவு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார். அதன் பின் டிஸ்பென்சரியிலிருந்த
ounce glass வே ஒரு வேளை மருந்து சாப்பிட்டுவிட்டு வந்து விட்டேன்.
இரண்டாவது வேளை மருந்து சாப்பிடப் போகும்போது, டிஸ்பென்சரி
மூடப்பட்டிருந்தது. அடுத்த நாள் காலையில்தான் இன்னொரு வேளை
மருந்து கிடைத்தது. அங்கத்தினர்கள், ஊரை விட்டு புறப்படும்போது,
சென்னைக்குப்போனால் ஏதாவது ஜாரம் வரும், மருந்து சாப்பிட
வேண்டியதாக இருக்கும், அதற்காக ஒரு bottle எடுத்துப்போக வேண்டு
மென்று நினைப்பதில்லை. தவிர இங்கு பக்கத்தில் bottle கையுமில்லை,
அதனால் bottle வாங்கவும் முடிவதில்லை. ஆகவே இந்த புது உத்தரவை
மாற்றி, அங்கத்தினர்களுக்கு மருந்துக்காக பாட்டில் கொடுக்க
ஏற்பாடு செய்தும், இன்னும் சுகாதார வசதிகள், நோய்களுக்கு ஊசிபோடும்
வசதிகள் முதலியன செய்து கொடுக்கும்படி கனம் மந்திரியார் அவர்களை
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், சட்டசபை இரவு நேரங்களிலும்
நடக்கிறது. அதனால் அங்கத்தினர்கள் ஓயாது சிந்திக்க வேண்டி
இருப்பதால் உடல் நலம் கெட்டுப்போகிறது. எனவே சட்டசபை நடக்கும்
காலத்தில் அங்கத்தினர்களுக்கு போதிய வைத்திய வசதி செய்ய சர்க்கார்
நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[Sri K. V. Ramaswami] [22nd March 1955]

“அடுத்தபடியாக, பார்லிமெண்ட் சபை அங்கத்தினர்களை பார்லிமெண்டரி டெலிகேஷன் என்று வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி சட்டசபை நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக ஞானம் பெற்று வர சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாக்கித்தரப்படுகின்றன. சபாநாயகர் கூட இப்படி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களையும் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி அங்கு சட்டசபை நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துவர ஒரு டெலிகேஷன் அனுப்பவேண்டும். குறிப்பாக கைகா, ரஷியா, பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பி, அங்கே ஜனங்கள் பிரதிநிதிகள் கூடி எப்படி சட்டத்தை ஆராய்கிறார்கள், சட்டசபை எப்படி நடக்கிறது, அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களை என்ன என்று தெரிந்து மறுபடியும், இங்கு வந்து, அவ்விஷயங்கள், ஜனங்களுக்கு உபயோககரமாக இயங்கச் செய்ய, சந்தர்ப்பம் உண்டாக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று, இந்த சர்க்காருக்கு வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு, இந்த ராஜ்யத்தை சுற்றிப்பார்க்க ரெயில் pass வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே கோரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கையை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்வதாக கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது நிதி மந்திரி குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையில் இந்த சபையிலிருக்கும் அங்கத்தினர்களில் பலரும், இந்தியா பூராவும் பிரசித்தி பெற்ற நெய்வேலியை நேராக பார்த்தது கிடையாது. இருந்தாலும், நெய்வேலியைப்பற்றி பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு, பதில்களும் இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தற்போது, அதற்கு போகப் போகிறோம் என்று தெரிய மிகச் சந்தோஷம். அதைப்போல், பல விஷயங்களைப் பற்றி இங்கு பேசப்படுகிறது. மாலம்புழா பிராஜக்ட், லோயர் பவானி பிராஜக்ட், இவை போன்ற பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள், 5 ஆண்டு திட்டத்தின் கீழ் செலவுசெய்து, பல திட்டங்கள் நம் நாட்டில் நடக்கின்றன. ஆனால், அவைகள் எந்த திசையில் இருக்கின்றன, எப்படி வேலை செய்யப்படுகின்றன என்ற விஷயம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாது. அத்திட்டங்களை பார்த்து வந்து, அத்திட்டங்கள் விஷயமாக அபிப்பிராயம் சொல்ல ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தமது பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொன்னார்கள். இந்த சபையில் இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கப்போகிறோம் என்றும், அந்த திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு அங்கத்தினர்களின் ஆலோசனைகளை வரவேற்பேன் என்றும் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி சர்க்காருக்கு நல்ல ஆலோசனைகளைக்கொடுப்பதற்கு, முன்னதாகவே, அங்கத்தினர்கள், முதல் 5 ஆண்டு திட்டம் எப்படி நடந்திருக்கிறது என்பதை நேரில் பார்த்து தெரிந்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். அதை நிதி மந்திரியின் சீரிய கவனத்திற்குக் கொண்பவருகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சபை நடக்கும் காலத்தில் பல சிப்பந்திகளை போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இருக்கும் வேலை டெம்பரரியாகத் தான் இருக்கிறது. சபை நடவடிக்கைகள் முடிந்தவுடன் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போகவேண்டியதுதான். மறுபடியும் எப்போது சபை ஆரம்பமாகுமென்று, மற்றவர்களைவிட அவர்களுக்குத்தான் அதிக அக்கரை இருக்கும். அடுத்த சட்டசபை ஆரம்பிக்கும் வரையில் அவர்களுக்கு வேலைகிடையாது. சபை நடக்கும் காலத்தில் இந்த சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் கொஞ்சம் உயர்த்திக்கொடுத்தால், வேலையில்லாத காலத்திற்காக கொஞ்சம் மிச்சப்படுத்தி, அடுத்த சபை வரும் வரையில், அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தமுடியும். ஆகவே, இந்த சிப்பந்திகளுக்கு கொஞ்சம் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் நிதிமந்திரி அவர்களுக்கு சிபார்சு செய்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நம்மைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்கள், பார்வையாளர்களாக மேலே உட்கார்ந்துகொண்டு நாம் என்ன பேசுகிறோம் என்று கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கும், Speaker-கள் சரியாகவேலை செய்வதில்லை.”

22nd March 1955]

MR. SPEAKER :—“ அதை என்னிடம் சொல்லவேண்டும். எனக்கு எழுதினால் உடனே ரிபேர் செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறேன்.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ ஆகவே, இந்த ஒலி பெருக்கிகளை நல்ல நிலைமையில் வைத்திருக்கவேண்டுமென்று, உங்களுக்கு, சபாநாயகர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ Hon. Member's time is up.”

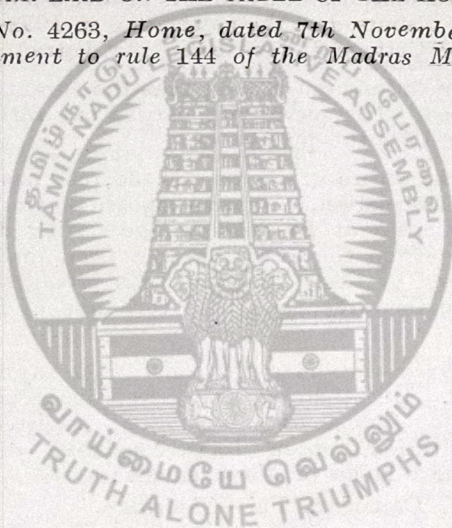
SRI K. V. RAMASWAMI :—“ இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* G.O. Ms. No. 4263, Home, dated 7th November 1951, notifying an amendment to rule 144 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

[22nd March 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 1527 asked by Sri M. Narayanan Nambiar (on behalf of Sri M. S. Mogral) at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd March 1955, page 99 supra.]

(a) No grant was sanctioned from State Funds in 1952-53 for the development of Cottage Industries in the South Kanara district. A total grant of Rs. 58,750 was sanctioned in 1951-52 by the Government of India to the South Kanara Village Industries Association, Mangalore, for the development of Village Industries in South Kanara district. Out of this grant, a sum of Rs. 15,000 was drawn and disbursed to the association in 1952-53 for carrying out a survey of Cottage Industries in the district.

(b) The association did not spend the grant of Rs. 15,000 already disbursed. The survey was carried out with voluntary free services rendered by the public.

(c) & (d) The entire grant of Rs. 58,750 has not yet been utilized by the association. It had proposed to start a Production-cum-Training Centre at Derebail village during 1954-55. Additional allotment from the grant has not been made so far. The scheme submitted by the association for a production-cum-training centre has been forwarded to the Government of India after examination.

(e) The Government have not constituted any such committee for the district. But there is an association called the South Kanara Village Industries Association, registered under the Societies Registration Act of 1860, consisting of the following personnel as the Council of Management:—

(1) Sri A. Damodara Pai— <i>Chairman.</i>	
(2) „ P. Lakshmi Narayana Naik— <i>Joint Secretary.</i>	
(3) „ H. Narayana Rao— <i>Secretary.</i>	
(4) „ B. Narayana Rao— <i>Treasurer.</i>	
(5) „ V. S. Kuduva	} <i>Members of the Council.</i>
(6) „ U. Srinivasa Mellayya	
(7) Shrimathi Kamala Devi	
(8) Sri Sarvothama Naik	